

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1405, 15 Γενάρη 2020

www.sekonline.gr

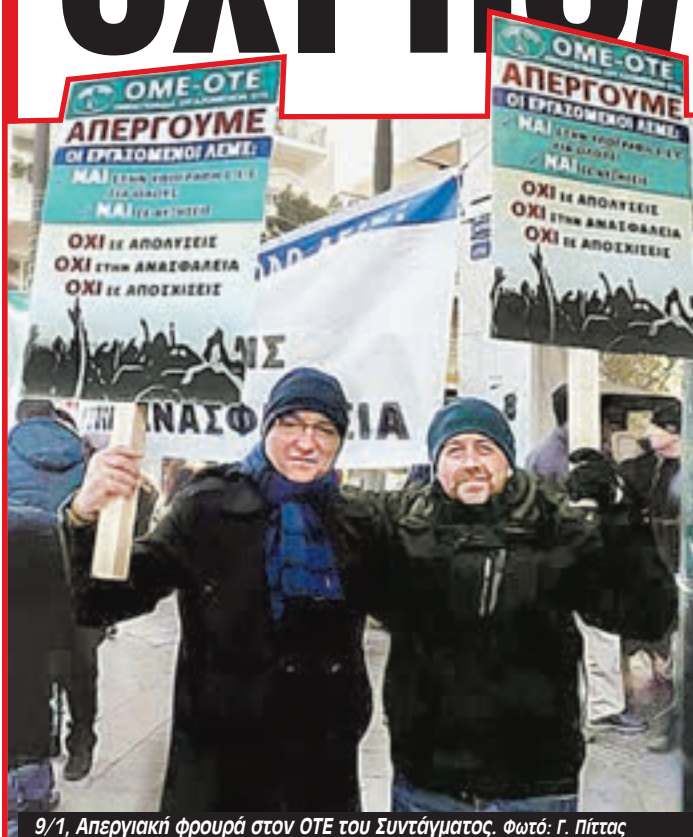
τιμή 2 ευρώ

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ
Αγορεύει η
Πολιτική Αγωγή σελ. 8, 9

Μιλάνε για “ανάπτυξη”, φέρνουν απολύσεις
Μιλάνε για “ασφάλεια”, φέρνουν πόλεμο

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΟΧΙ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

9/1, Απεργιακή φρουρά στον ΟΤΕ του Συντάγματος. Φωτό: Γ. Πίτσας

11/1, Αντιπολεμική διαδήλωση στην Αθήνα. Φωτό: Σ. Μιχαηλίδης

Πανελλαδική συνέλευση εργατικού συντονισμού σελ. 10, 11 • Η άποψή μας στη σελίδα 3

Τα ψέματα της “αποκλιμάκωσης”

Για αποκλιμάκωση της πολεμικής έντασης κάνουν λόγο όλα τα ειδησιογραφικά πρακτορεία στο μέτωπο ΗΠΑ-Ιράν αλλά και στο μέτωπο του εμφύλιου στη Λιβύη. Στην πραγματικότητα, και στα δύο μέτωπα, τα διπλωματικά παζάρια καθώς και οι οικονομικές κυρώσεις δεν σταματούν την πολεμική απειλή αλλά την οξύνουν.

Αρχίζοντας από τη μεγάλη εικόνα, μετά το μπαράζ επιθέσεων του Τραμπ με πυραύλους και την ιρανική απάντηση με τον βομβαρδισμό οκτώ αμερικανικών βάσεων στο Ιράκ, γίνεται λόγος “μόνο για υλικές ζημιές” - ή αλλιώς “είναι όλα εντάξει”, όπως έγραψε και το βράδυ των επιθέσεων στο τούιτερ ο Τραμπ. Και τα περισσότερα ΜΜΕ συντείνουν στο ίδιο συμπέρασμα: Οι ΗΠΑ χτύπησαν, το Ιράν απάντησε, προς το παρόν το θέμα έληξε. Ο Τραμπ ήθελε μια συμβολική επίθεση στον **Σουλεϊμάνι** για εσωτερικούς πολιτικούς λόγους, το Ιράν απάντησε με μια συμβολική επίθεση στις αμερικάνικες βάσεις.

Τα πράγματα δεν είναι έτσι. Καταρχάς, οι ΗΠΑ αποστέλλουν στη Μέση Ανατολή άμεσα 3.500 στρατιώτες, ενώ ταυτόχρονα προετοιμάζονται επεκτείνοντας τις βάσεις τους και μέσω της σχετικής συμφωνίας με την Ελλάδα που έχει φέρει ήδη για έγκριση στη Βουλή η κυβέρνηση **Μητσοτάκη**. Επιπλέον καλούν Αμερικάνους πολίτες, διπλωμάτες και επιχειρηματίες να εγκαταλείψουν το Ιράκ στέλνοντας ταυτόχρονα στη βάση της **Σούδας** έξι μεταγωγικά αεροπλάνα που προορίζονται για τη μεταφορά Αμερικανών από τη Μέση Ανατολή. Αυτά δεν τα λες αποκλιμάκωση, μάλλον προετοιμασία για κλιμάκωση.

Κυρώσεις

Ταυτόχρονα υπάρχει κλιμάκωση των οικονομικών πιέσεων στο Ιράν και στο Ιράκ. Ο Τραμπ ανακοίνωσε νέες επιπλέον κυρώσεις κατά του Ιράν αλλά και απειλές κατά του Ιράκ αν επιμείνει να εφαρμόσει την απόφαση της Βουλής του για αποχώρηση 5.200 Αμερικανών στρατιωτών από τη χώρα (την ίδια στιγμή που σύμφωνα με ρωσικά μέσα ενημέρωσης η ιρακινή κυβέρνηση έχει ξεκινήσει συνομιλίες με τη **Μόσχα** για αγορά S300). Όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο Τραμπ “θα τους επιβάλουμε κυρώσεις που δεν έχουν ξαναδεί” - στο πετρέλαιο που αποτελεί το 90% των εσόδων του Ιράκ αλλά και μπλοκάροντας κονδύλια της χώρας σε τραπεζικούς λογαριασμούς στις ΗΠΑ.

Είναι να σε πιάνει σύγκρου αν θυμηθεί κανείς τι σήμαναν οι κυρώσεις από το 1991 και μετά, οπότε έγινε η πρώτη επέμβαση στον Κόλπο: Μισό εκατομμύριο νεκρά παιδιά μέχρι τον δεύτερο πόλεμο του 2003 που διέλυσε εντελώς τη χώρα. Αντίστοιχα, πρόσφατα το **Human Rights Watch** δημοσίευσε έκθεση σύμφωνα με την οποία οι κυρώσεις που έχει επιβάλει ο Τραμπ το 2018 στο Ιράν ευθύνονται ήδη για τον θάνατο χιλιάδων ανθρώπων καθώς αφορούν φάρμακα για τον καρκίνο και άλλες θανατηφόρες ασθένειες.

Καμιά πολεμική εμπλοκή- με ή χωρίς “ανταλλάγματα”

“**Ε**ίμαστε σύμμαχοι με τις ΗΠΑ. Στεκόμαστε στο πλευρό των συμμάχων μας σε δύσκολες περιόδους, Καταλαβαίνω πως η συγκεκριμένη απόφαση ελήφθη λαμβάνοντας υπόψη το εθνικό συμφέρον των ΗΠΑ. Στεκόμαστε στο πλευρό των συμμάχων μας σε δύσκολες περιόδους”.

Αυτά δήλωσε ο **Μητσοτάκης** στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις ΗΠΑ στα γραφεία του “**Ατλαντικού συμβουλίου**”, του νατοϊκού “think tank”, λίγες μέρες μετά τον αμερικανικό βομβαρδισμό και στο πλαίσιο των συναντήσεων με τον **Τραμπ**. Ξεπερνώντας ακόμη και την παραδοσιακή σύμμαχο των ΗΠΑ, Βρετανία και χωρίς καν τις εκκλήσεις αυτοσυγκράτησης άλλων ευρωπαϊκών κρατών, μέσω του πρωθυπουργού του το ελληνικό κράτος δήλωσε ανοιχτά την υποστήριξη του στους πολεμικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ.

Πρόκειται για μια πολύ επικίνδυνη εξέλιξη καθώς, σε ένα περιβάλλον που φλέγεται στη Μέση Ανατολή και την Ανατολική Μεσόγειο, τοποθετεί την Ελλάδα μαζί με το κράτος του Ισραήλ στο κέντρο απειλητικών εξελίξεων. Ήδη η ιρανική πρεσβεία στην Ελλάδα απέστειλε διάβημα διαμαρτυρίας προς την ελληνική κυβέρνηση του οποίου το περιεχόμενο δεν έχει ακόμη δημοσιοποιηθεί. Σε επιστολή προς την Καθημερινή (5/1) η ιρανική πρεσβεία καθιστά σαφές το εξής: “Λαμβάνοντας υπόψη τις φιλικές παραδοσιακές και ιστορικές σχέσεις των δύο χωρών Ιράν και Ελλάδας πιστεύουμε ότι οι ιστορικές και φιλικές μας σχέσεις θα συνεχιστούν και στο μέλλον... Η ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν έχει δηλώσει ξεκάθαρα ότι σε περίπτωση επιβολής πολέμου κατά της χώρας από την Αμερική, η διάθεση βάσεων από οποιαδήποτε χώρα στον αμερικανικό εισβολέα θα θεωρηθεί εχθρική ενέργεια και το Ιράν διατηρεί το δικαίωμα να απαντήσει με σαφή και αποφασιστικό τρόπο”.

Ακριβώς αυτό το τελευταίο, ότι δηλαδή η υποστήριξη της ελληνικής κυβέρνησης στον

Τραμπ δεν περιορίζεται στα λόγια αλλά στις πράξεις, είναι και το πιο ανησυχητικό. Στην συνάντησή του με τον Τραμπ, ο Μητσοτάκης πήγε έχοντας ήδη καταθέσει το νομοσχέδιο “ανάβαθμισης της διμερούς αμυντικής συνεργασίας ΗΠΑ-Ελλάδας”, δηλαδή επέκτασης των αμερικανικών βάσεων, (είχε συμφωνηθεί τον Μάιο σε επίπεδο υπουργών Εξωτερικών όταν ακόμη ήταν στην κυβέρνηση ο **ΣΥΡΙΖΑ**). Επιπλέον ο Μητσοτάκης δήλωσε ότι αμέσως “μετά την αναβάθμιση των F16 θα προχωρήσουμε στην αγορά των επιθετικών αεροσκαφών F35” από τις ΗΠΑ, μια ακόμη τεράστια εξοπλιστική σπατάλη, τονίζοντας μάλιστα το πάγωμα των F35 στην Τουρκία από τον Τραμπ, λόγω της αγοράς των ρωσικών S400 από την τελευταία.

Όξυνση ανταγωνισμών

Αν η μια όψη της πολεμικής απειλής αφορά στην ενεργή συμμετοχή της Ελλάδας στους πολεμικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ εναντίον του Ιράν, η άλλη αφορά στον τρόπο που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση την όξυνση των ανταγωνισμών με την Τουρκία. Είναι χαρακτηριστικές οι δηλώσεις Μητσοτάκη: “Η συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης παραβιάζει τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας”. Στη συζήτηση με τον Τραμπ “τέθηκαν emphaticά όλα τα ζητήματα που αφορούν κυριαρχικά δικαιώματα. Έχουμε κόκκινες γραμμές απέναντι στις συνεχείς προκλήσεις της Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο και θεωρώ ότι πρέπει να τις ξέρετε. Δεν θα επιτρέψουμε να παραβιαστούν τα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Αν συμβεί κάτι τέτοιο δεν θα έχουμε άλλη επιλογή από το να απαντήσουμε στην πρόκληση”.

Με τον ίδιο τρόπο που τα “κυριαρχικά δικαιώματα” των ΗΠΑ φτάνουν μέχρι το Ιράν και απλώνονται σε όλο τον κόσμο, ο Μητσοτάκης και αντίστοιχα και ο Ερντογάν θεωρεί ότι τα “κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας” απλώνονται σε όλη την Ανατολική Μεσόγειο και φτάνουν μέχρι τη Λιβύη, Ο υπουργός Άμυνας

Παναγιωτόπουλος δεν δίστασε, ακολουθώντας τα πρότυπα των ΗΠΑ που θεωρούν “πίσω αυλή” την Λατινική Αμερική, να δηλώσει το εξής: “Αν έρθει κάποιος και εγκατασταθεί στην αυλή του σπιτιού μου θα του ζητήσω ευγενικά να αποχωρήσει. Αν δεν το κάνει, θα υποχρεωθώ να τον απομακρύνω δια της βίας. Αν και πάλι δεν φύγει και με απειλήσει επειδή είναι οπλισμένος δεν θα έχω επιλογή από το να χρησιμοποιήσω τα δικά μου όπλα”.

Απέναντι σε αυτές τις επικίνδυνες εξελίξεις, ο ΣΥΡΙΖΑ κρατάει μια διφορούμενη και εξίσου επικίνδυνη στάση με την κυβέρνηση. “Προχειρότητα και ανευθυνότητα στο χειρισμό σημαντικών θεμάτων των διεθνών σχέσεων της χώρας” ήταν οι χαρακτηρισμοί που χρησιμοποίησε για να περιγράψει την συνάντηση Τραμπ-Μητσοτάκη στον Λευκό Οίκο. Δηλαδή, δεν υπάρχει πρόβλημα στην ουσία υπάρχει πρόβλημα στον χειρισμό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ασκεί κριτική για την αγορά των F35, όχι γιατί είναι υπέρ της μείωσης των εξοπλισμών, αλλά “επειδή η χώρα δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να στηρίξει ένα τέτοιο όπλο”.

Επιπλέον ασκεί κριτική στην κυβέρνηση επί των “ανταλλαγμάτων”. Ότι “τα έδωσε όλα πριν τη συνάντηση για να εισπράξει μόνο την απαξίωση”. Ότι κατέθεσε το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση της διμερούς αμυντικής μας συνεργασίας σε τέσσερις εγκαταστάσεις” πριν το ταξίδι και όχι μετά προκειμένου να το χρησιμοποιήσει σαν διαπραγματευτικό χαρτί για να πάρει τη στήριξη του Τραμπ σε σχέση με τις ΑΟΖ και τη Λιβύη.

“Το πρόβλημα δεν είναι απλώς ότι ο αμερικάνος πρόεδρος μίλησε μόνος του αγνοώντας τον Έλληνα πρωθυπουργό αλλά ότι σε αλληπάλληλες ερωτήσεις δεν βρήκε ούτε μια λέξη να πει σε βάρος της **Τουρκίας** τη στιγμή που προβαίνει στις πιο επιθετικές προκλητικές ενέργειες της τελευταίας εικοσαετίας”, καταγγέλλει ο ΣΥΡΙΖΑ και την ίδια στιγμή ο **Τσίπρας** ζητά αναστολή της ψηφοφορίας για το νομοσχέδιο της συνεργασίας με τις ΗΠΑ στη Βουλή, με το επιχείρημα ότι δεν πήρε τις διαβεβαιώσεις του Τραμπ για στήριξη στον ανταγωνισμό με την Τουρκία.

Χρειάζεται σήμερα η άμεση κινητοποίηση του αντιπολεμικού κινήματος κόντρα στη συμμετοχή και κάθε είδους εμπλοκή της Ελλάδας στους πολεμικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ στο Ιράν και συνολικά στη Μέση Ανατολή - με ή χωρίς ανταλλάγματα. Κόντρα στην όξυνση των ελληνοτουρκικών ανταγωνισμών για τις ΑΟΖ προς όφελος των πολυεθνικών και τις νέες εξορύξεις ορυκτών καυσίμων στην Ανατολική Μεσόγειο – την ίδια στιγμή που μια ολόκληρη ήπειρος, η **Αυστραλία**, καίγεται εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής. Κόντρα στη συνεργασία με το δολοφόνο κράτος του Ισραήλ και την δικτατορία του **Σίσι** στην **Αίγυπτο**, απαιτούμε να κλείσουν οι βάσεις, να παγώσουν οι εξοπλισμοί. Κόντρα στον πόλεμο.

Γιώργος Πίπτας

11/1, Αντιπολεμική διαδήλωση στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

11/1, Αντιπολεμική διαδήλωση στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Απαιτούμε συλλογικές συμβάσεις -όχι αμερικάνικες βάσεις

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας καταρρίπτει καθημερινά όλα τα ρεκόρ κομπιναδόρικης γλώσσας που είχε εντοπίσει ο Όργουελ με το βιβλίο του με τίτλο "1984". Μιλάνε για "ανάπτυξη" αλλά στην πράξη φέρνουν απολύσεις. Μιλάνε για "ασφάλεια" και φέρνουν πιο κοντά τον πόλεμο. Μιλάνε για "ευρωπαϊκό πολιτισμό" και οδηγούν πρόσφυγες στο θάνατο στη θάλασσα και στα χιονισμένα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μιλάνε για "αξίες" και προωθούν τον πιο χυδαίο σεξισμό σε βάρος των γυναικών.

Ευτυχώς, ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του βρίσκουν απέναντί τους αντιστάσεις σε κάθε βήμα.

Οι απεργοί του ΟΤΕ δίνουν το καλύτερο παράδειγμα ότι η εργατική απάντηση στο χτύπημα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας είναι η απεργία διαρκείας. Όσο τα αρπακτικά των

ιδιωτικοποιήσεων απλώνουν τα χέρια τους σε κάθε δημόσια και κοινωνική υπηρεσία και θέλουν να μας κάνουν όλους "ευέλικτο εργατικό δυναμικό", τόσο εμείς θα κλιμακώνουμε τις απεργίες.

Οι διαδηλωτές που βάδισαν από το Σύνταγμα στην αμερικάνικη πρεσβεία το Σάββατο έστειλαν το μήνυμα ότι οι συμμαχίες με τον Τραμπ και τον Νετανιάχου δεν περνάνε, βροντοφωνάζοντας "Τη Σουίδα κλείστε, τα σύνορα ανοίξτε". Οι εργάτες της Τουρκίας και οι πρόσφυγες είναι αδέρφια μας και θα παλέψουμε μαζί τους ενάντια σε όλους τους πολεμοκάπηλους που θέλουν μερίδια στη λεηλασία της Μέσης Ανατολής και της Ανατολικής Μεσογείου.

Κατακραυγή

Η κατακραυγή για τις εμετικές αφίσες κατά των εκτρώσεων που εμφανίστηκαν στους σταθμούς του Μετρό, ανάγκασε το Υπουργείο Συγκοινωνιών να τις κατεβάσει. Η απάντηση στην "υπογεννητικότητα" δεν είναι οι σεξιστικές επιθέσεις που θέλουν τις γυναίκες παιδοποιητικές μηχανές, είναι το αναφαίρετο δικαίωμα να αποφασίζουν οι ίδιες αν και πότε θέλουν να κάνουν παιδιά έχοντας τις κατάλληλες παροχές υγείας και τις κατάλληλες συνθήκες εργασίας.

Η συνεργασία της Εκκλησίας με φασιστικά κυκλώματα κατά των εκτρώσεων είναι άλλο ένα

κρούσμα που αποθρασύνει τους νεοναζί καθώς έρχεται να συνδυαστεί με τις κραυγές των "αγανακτισμένων κατοίκων" κατά των προσφύγων αλλά και με την εισαγγελική πρόταση που ξεπλένει τη Χρυσή Αυγή. Η μάχη που δίνουν οι δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής στο δικαστήριο για να ανατρέψουν την εισαγγελική πρόκληση έχει τη στήριξη της σαρωτικής πλειοψηφίας του κόσμου.

Αυτή τη βδομάδα γίνονται βήματα για να δυναμώσουμε και να συντονίσουμε όλες τις αντιστάσεις.

Στο Εφετείο, ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** και ο **Κώστας Παπαδάκης** παίρνουν τη σκυτάλη των αγορεύσεων της Πολιτικής Αγωγής για την καταδίκη επιτέλους της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης. Θα είμαστε όλοι και όλες εκεί. Και την Παρασκευή 17/1, στις 6 το απόγευμα στα Πετράλωνα διαδηλώνουμε στην επέτειο της δολοφονίας του **Σαχζάτ Λουκμάν**. Είναι η αφετηρία για να ξεδιπλώσουμε την καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ για την παγκόσμια μέρα δράσης στις 21 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό, τον πόλεμο και τον φασισμό.

Την Κυριακή 19/1, στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ γίνεται η πανελλαδική συνέλευση του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια** και του **Συντονιστικού των Νοσοκομείων**. Όλοι και όλες που δώσαμε και δίνουμε απεργιακές μάχες στον ΟΤΕ και στα Νοσοκομεία, στις Τράπεζες και στους Δήμους, στη ΔΕΗ και στα Σχολεία, μόνιμοι και συμβασιούχοι, "εργολαβικοί" και αναπληρωτές, συντονιζόμαστε για να κάνουμε το απεργιακό κύμα να πάρει ...γαλλικές διαστάσεις. Και στην ημερήσια διάταξη έχει ξεχωριστή θέση η καμπάνια της **Κίνησης για Απεργιακή 8 Μάρτη**. Γιατί η δύναμη για να σταματήσουμε και τον σεξισμό και τον ρατσισμό και την πολεμική απειλή βρίσκεται στην ενότητα όλων των αντιστάσεων με κέντρο το κίνημα της δικής μας τάξης, του "ιστορικού νεκροθάφτη" του καπιταλισμού.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Ευχαριστούμε!

Στα 52.820 ευρώ κλείνει η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης υπερκαλύπτοντας το στόχο της, με τα 5.850 ευρώ που συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συμμετείχαν στη Γιορτή της εφημερίδας στο κέντρο της Αθήνας στο Ρομάντο, που συγκέντρωσε 1.470 ευρώ.

Ευχαριστούμε συνολικά τις φίλες και τους φίλους της εφημερίδας, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ενίσχυσαν προσωπικά και βοήθησαν να συγκεντρωθούν χρήματα σε κάθε εργατικό χώρο, σχολή και γειτονιά. Ευχαριστούμε, επιπλέον, όλα τα σωματεία που αποφάσισαν να γραφτούν συνδρομητές δίνοντας σημαντική ώθηση στην οικονομική καμπάνια.

Συνεχίστε να στέλνετε τις ενισχύσεις σας. Κάθε ευρώ είναι πολύτιμο για να συνεχίσει η Εργατική Αλληλεγγύη να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή όλων των αγώνων προβάλλοντας την προοπτική της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού!

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Παρουσίαση στη σελ. 13

www.socialismfrombelow.gr

Ο Τεμπονέρας ΖΕΙ

"ΖΕΙ, ΖΕΙ ο Τεμπονέρας ΖΕΙ, με Πέ-
τρουλα, Λαμπράκη, μας οδηγεί",
ακούστηκε δυνατά στην πορεία
την Πέμπτη 9/1 στην Αθήνα.

“Ο Νίκος Τεμπονέρας ΖΕΙ στους αγώνες
του λαού και της νεολαίας”, έγραφε το πα-
νό της **ΟΛΜΕ** που άνοιγε την πορεία. Και
οι συνάδελφοί του έχουν δίκιο. Ο εκπαι-
δευτικός που θυσιάστηκε προσπαθώντας
να μπλοκάρει τους **ΟΝΝΕΔίτες** του Καλαμ-
πόκα που θέλανε να σταματήσουν το κύμα
καταλήψεων απέναντι στην κυβέρνηση του
πατέρα Μητσοτάκη, έγινε πράγματι σύμ-
βολο στις καρδιές όλων των αγωνιζόμενων
γενιών για τις τρεις επόμενες δεκαετίες.

Και αυτή την Πέμπτη 9/1, παρά το τσου-
χτερό κρύο, εκατοντάδες συγκεντρώθη-
καν στο κέντρο της Αθήνας. Με το πανό
της **ΟΛΜΕ** και των **ΣΕΠΕ** της Αθήνας
μπροστά, με το φοιτητικό μπλοκ να ακο-
λουθεί και με τις οργανώσεις της αριστε-
ράς να βρίσκονται στο δρόμο, το κίνημα
έστειλε για άλλη μια φορά ξεκάθαρο μήνυ-
μα πως δεν θα αφήσει σε χλωρό κλαρί,
ούτε την Κεραμέως, ούτε τον Μητσοτάκη.

Με δικό τους πανό διεκδικώντας μαζί-
κούς μόνιμους διορισμούς διαδήλωσαν οι
εκπαιδευτικοί του αντικαπιταλιστικού δι-
κτύου **"Η Τάξη μας"**, με δυναμική παρου-
σία και το πανό τους οι φοιτητές του **ΣΕΚ**
στη Σχολές, ενώ το παρών έδωσαν και μέ-
λη της **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας**
με επικεφαλής τον δημοτικό σύμβουλο
Αθήνας, **Πέτρο Κωνσταντίνου**.

Η πορεία, που ξεκίνησε από τα Προπύ-
λαια και ανεβαίνοντας τη Σταδίου έφτασε
μπροστά στη Βουλή, δεν ήταν η μόνη που
πραγματοποιήθηκε την ίδια μέρα αφού αν-
τίστοιχη πορεία έγινε στη **Θεσσαλονίκη**
ενώ μεγαλύτερη από ποτέ ήταν η πορεία
που οργανώθηκε στην **Πάτρα**. Ο **Δημή-
τρης Καρύδας**, φοιτητής στην Πάτρα τόνι-
σε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Στις 9/1
στην πορεία που πραγματοποιήθηκε στην
Πάτρα, στη μνήμη του αγωνιστή Νίκου
Τεμπονέρα αποδείχτηκε πως ο λαός της
Πάτρας δεν ξεχνάει τη δολοφονία του από
τον Καλαμπόκα και τους υπόλοιπους
τραμπούκους της **ΟΝΝΕΔ**. Η διαδήλωση
ήταν η μεγαλύτερη εδώ και πολλά χρόνια
και ήταν και μια βασική απάντηση τόσο σε
αυτούς που βεβήλωσαν το μνημείο του λί-
γες μόλις μέρες πριν, όσο και στην κυβέρ-
νηση που με το δόγμα “Νόμος και Τάξη”
προσπαθεί να τρομοκρατήσει τον κόσμο
του κινήματος.

Οι σύντροφοι/σες του **ΣΕΚ** που βρεθή-
καμε στην πορεία βροντοφωνάξαμε συν-
θήματα για την καταδίκη της ναζιστικής
συμμορίας της ΧΑ και ενάντια στα σχέδια
της ΝΔ για ελληνική εμπλοκή σε επικείμε-
νη σύρραξη για τα συμφέροντα του
Τραμπ και των πολυεθνικών εταιριών. Στην
πορεία συμμετείχαν με τα πανό τους δεκά-
δες εκπαιδευτικοί και φοιτητές, ενώ εκτός
από το **ΕΑΜ** (την οργάνωση που ήταν μέ-
λος ο Ν. Τεμπονέρας), συμμετείχαν το
ΣΕΚ, η **ΟΚΔΕ**, το **ΚΚΕ μ-λ**, το **ΝΑΡ**, ο **ΣΥΡΙ-
ΖΑ**, κ.α.”

Κ.Μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ Να γίνουν μόνιμοι όλοι οι “εργολαβικοί”

Με συμμετοχή που έφτασε σχεδόν το 100% πραγματοποιήθηκε
την Τετάρτη 8 Γενάρη η 24ωρη προειδοποιητική απεργία των
εργαζόμενων στην Εθνική Ασφαλιστική που διεκδικούν τη βελ-
τίωση της αμοιβής και των όρων εργασίας των δανειζόμενων εργαζό-
μενων που δουλεύουν στην εταιρία μέσω της εργολαβικής “**ICAP Ou-
tsourcing Solutions**”.

“Απεργούμε για την αξιοπρέπειά μας”, έγραφαν τα δυο μεγάλα πανό
που έκλειναν τις πόρτες του κεντρικού κτηρίου στην Συγγρού όπου
μόνιμοι και εργολαβικοί εργαζόμενοι συμμετείχαν στην περιφρούρηση
της απεργίας από νωρίς το πρωί, και παρά το τσουχτερό κρύο, στέλ-
νοντας μήνυμα ενότητας στις διεκδικήσεις τους για αξιοπρεπείς μι-
σθούς και συνθήκες εργασίας.

Στο πλευρό των απεργών βρέθηκαν και μέλη του **Συντονισμού Ενάν-
τια στα Μνημόνια** και συνεργείο της **Εργατικής Αλληλεγγύης**. Μαζί με
τους δεκάδες μόνιμους βρέθηκαν και πάνω από 35 εργολαβικές εργα-
ζόμενες (κατά κύριο λόγο γυναίκες) από τα τηλεφωνικά κέντρα της
Εθν. Ασφαλιστικής αλλά και δεκάδες άλλοι εργολαβικοί από όλα τα
τμήματα της Εθνικής Ασφαλιστικής.

Άλλωστε όπως τονίζεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε ο Σύλλογος
αποδεικνύεται πως η διοίκηση της Εθνικής Ασφαλιστικής (όπως και
όλες οι επιχειρήσεις του κλάδου) έχει απλώσει την εργολαβοποίηση
σε τέτοιο βαθμό που ο ένας στους τρεις εργαζόμενους είναι δανειζό-
μενος.

“Είμαστε δίπλα στους συναδέλφους μας δανειζόμενους γιατί με
τους περισσότερους δουλεύουμε μαζί εδώ και πολλά χρόνια. Ταυτό-
χρονα θέλουμε να στείλουμε μήνυμα στη διοίκηση της Εθν. Ασφαλι-

8/1, Απεργία στην Εθν. Ασφαλιστική.
Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

στικής πως δεν θα δεχτούμε να προσλαμβάνονται εργαζόμενοι δυο
ταχυτήτων. Θέλουμε να δούμε πρακτικά βήματα βελτίωσης και της μι-
σθολογικής τους κατάστασης αλλά και των εργασιακών τους δικαιω-
μάτων”, ανέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη κατά τη διάρκεια της
απεργιακής κινητοποίησης ο **Γιάννης Πετσαλάκης**, πρόεδρος του Συλ-
λόγου Εργαζόμενων στην Εθνική Ασφαλιστική τονίζοντας πως “η πιο
παλιά συνάδελφος μέσω ICAP θα κλείσει το 2020 τα 19 χρόνια συνε-
χόμενης υπηρεσίας στην Εταιρία μας”.

“Εμείς σαν σωματείο έχουμε αλλάξει το καταστατικό για να γράφου-
με και τους εργολαβικούς στο σωματείο μας. Είναι πολύ σημαντικό
παράδειγμα που δυστυχώς δεν το ακολουθούν άλλοι στον χρηματοπι-
στωτικό τομέα. Θα συνεχίσουμε τη μάχη για να έχουμε όλοι, μόνιμοι
και εργολαβικοί, αξιοπρεπείς μισθούς και δικαιώματα”, ανέφερε στην
ΕΑ ο **Αποστόλης Τζανεπής**, μέλος τους ΔΣ του Συλλόγου της Εθνικής
Ασφαλιστικής.

“Είμαι από το 2008 εργολαβικός εργαζόμενος στην Εθνική Ασφαλι-
στική μέσω της ICAP. Είναι πολύ σημαντικό ότι οι μόνιμοι συνάδελφοι
στέκονται στο πλευρό μας. Ελπίζω να συνεχίσουμε όλοι μαζί αυτή τη
μάχη για καλύτερες εργασιακές συνθήκες και μόνιμη εργασία για
όλους”, δήλωσε ο **Βασίλης**, εργολαβικός εργαζόμενος που βρέθηκε
στην απεργιακή φρουρά. Μέσα στις μέρες που ακολουθούν και ανάλο-
γα με την ανταπόκριση της διοίκησης, το σωματείο θα συνεδριάσει για
να αποφασίσει τα επόμενα βήματα διεκδίκησης και αγώνα.

Κυριάκος Μπάνος

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΟΑΕΔ Ώρα να κλιμακώσει η ΑΔΕΔΥ

10/1, Απεργία συμβασιούχων ΟΑΕΔ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

θύνη, αν τους ενδιαφέρει.

3650 άτομα πετιούνται στην ανεργία χωρίς
καν να έχουμε δικαίωμα να μπορούμε στο ταμείο
ανεργίας. Μένουμε όλες και όλοι στον αέρα,
με μια κλωτσιά και μια βαλίτσα για να φύγου-
με έξω. Αυτό μας λένε”, συνέχισε.

Στη συγκέντρωση πήραν το λόγο μια σειρά
συνδικαλιστές από σωματεία και ομοσπον-
δίες που δήλωσαν την αλληλεγγύη τους. Ο
Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλό-
γου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Αγ.Σάββας
επεσήμανε: “Η μάχη για να μην απολυθεί κα-
νένας και να μονιμοποιηθούν όλοι είναι ανοι-
κτή. Έχουμε ένα επιτυχημένο παράδειγμα,
αυτό των συναδέλφων του προγράμματος
ΟΑΕΔ για 4.000 εργαζόμενους στην Υγεία,
όπου για τέταρτη χρονιά κερδίσαμε την πα-
ράταση των συμβάσεων. Αυτό το καταφέρα-

με επειδή ήμασταν ενωμένοι μόνιμοι και συμ-
βασιούχοι και δώσαμε όλοι μαζί τη μάχη μέσα
από τα συνδικάτα. Σε αυτό το δρόμο θα συνε-
χίσουμε. Ταυτόχρονα έχουμε όλοι μαζί να αν-
τιμετωπίσουμε την επίθεση στο ασφαλιστικό,
οι περικοπές και η λιτότητα συνεχίζονται, την
ίδια στιγμή που ο Μητσοτάκης πάει στις ΗΠΑ
για να δώσει δισεκατομμύρια για F35 και σε
μας λείει ότι δεν χωράμε στις δουλειές μας,
ότι δεν φτάνουν τα λεφτά για τις συμβάσεις
μας κλπ. Διεκδικούμε από την ΑΔΕΔΥ, άμεσα
να κηρύξει γενική απεργία προκειμένου να
κλιμακώσουμε τον αγώνα ενάντια στην κυ-
βέρνηση και να κερδίσουμε μονιμοποιήσεις,
προσλήψεις και χρηματοδότηση όλων των
υπηρεσιών που έχει ανάγκη η κοινωνία”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΟΤΕ “Να συνεχίσουμε μέχρι τη νίκη”

13/1, Απεργιακή συγκέντρωση εργαζομένων του ΟΤΕ στο Υπ. Εργασίας. Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

Να μη σταματήσει η απεργία μέχρι να πάρει πίσω η διοίκηση του ΟΤΕ τις απολύσεις και να δεχτεί να υπογράψει αξιοπρεπή 3ετή ΣΣΕ με 3% αυξήσεις ανά έτος. Αυτό είναι το αίτημα των χιλιάδων εργαζομένων του ΟΤΕ που συμπλήρωσαν 21 μέρες απεργία. Είναι η πιο πετυχημένη απεργία που έχει γίνει στον όμιλο εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Η συμμετοχή όλες τις μέρες της απεργίας έφτασε μέχρι και το 80% στους τεχνικούς, πάνω από τα μισά καταστήματα έμειναν κλειστά στις γιορτές (σε κάποιες πόλεις της επαρχίας η συμμετοχή και το κλείσιμο ήταν καθολικό) ενώ στο διοικητικό προσωπικό η συμμετοχή ξεπέρασε συνολικά το 60%.

Τη Δευτέρα 13/1 στην 3ωρη στάση εργασίας που πραγματοποίησε η ΟΜΕ-ΟΤΕ εκατοντάδες εργαζόμενοι πήραν μέρος στη συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Εργασίας στη Σταδίου την ώρα που μέσα πραγματοποιούνταν τριμερής συνάντηση μεταξύ των εκπροσώπων της ομοσπονδίας, εκπροσώπων της διοίκησης και κυβερνητικών στελεχών.

Αυτή η συμμετοχή και η επιμονή του κόσμου που ζητάει από την διοίκηση της ΟΜΕ-ΟΤΕ να μην κάνει πίσω μπροστά στους εκβιασμούς των μεγαλοστελεχών της **Deutsche Telekom** που διοικούν τον ΟΤΕ, ήταν που ανάγκασε την εργοδοσία να κάτσει για πρώτη φορά μετά από τρεις βδομάδες στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Ωστόσο οι εκπρόσωποι της διοίκησης δεν έδωσαν καμιά απάντηση σχετικά με τον αν θα πάρουν πίσω τις απολύσεις και αν θα σταματήσουν να προσπαθούν να μπλοκάρουν την υπογραφή ΣΣΕ.

Η διοίκηση αρχικά ζήτησε επιπλέον χρόνο μέχρι την επόμενη βδομάδα για να απαντήσει στα αιτήματα των εργαζομένων, ωστόσο την Τρίτη 14/1 ζήτησε νέα εσπευσμένη συνάντηση με την διοίκηση της ΟΜΕ-ΟΤΕ για την Πέμπτη 16/1. Η πίεση των απεργών έχει αναγκάσει τη διοίκηση να καθίσει στο τραπέζι. Αφού την πρώτη εβδομάδα αδιαφόρησε για

την απεργία νομίζοντας πως θα ξεφουσκώσει, στη συνέχεια με καταστολή, μηνύσεις και συλλήψεις προσπάθησε να τρομοκρατήσει τους απεργούς, πλέον ομολογούν πως αυτό δεν λυγίζει, αντίθετα εξοργίζει τους εργαζόμενους.

“Οι συνάδελφοι συμμετέχουν μαζικά σε αυτόν τον αγώνα. Έχουμε πεισμώνσει περισσότερο μετά την αδιάλλακτη στάση της διοίκησης και τις μηνύσεις που έγιναν εναντίον μας”, τόνισε μιλώντας στην ΕΑ ο **Βασίλης Βάκος**, Γενικός Γραμματέας της Ομοσπονδίας των Εργαζόμενων στον ΟΤΕ.

“Η κίνηση της διοίκησης και της αστυνομίας να συλλάβουν συνδικαλιστές στη Θεσσαλονίκη που έκαναν περιφρούρηση στα καταστήματα, ήταν μια κίνηση που εξαγρίωσε τους συναδέλφους. Όλες αυτές τις μέρες είδαμε μια τόσο μεγάλη απεργία και με τεράστια συμμετοχή να είναι θαυμάσιμη από τα ΜΜΕ. Εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις όπως είναι η Εργατική Αλληλεγγύη και κάποια ραδιόφωνα, τα περισσότερα ΜΜΕ, οι μεγάλες εφημερίδες και κανάλια έχουν εξαφανίσει αυτή την απεργία.

Σκεφτόμαστε να τη βάλουμε στη Νικολούλη να την ψάξει.

Το ότι εφημερίδες όπως η Καθημερινή και μεγάλα ΜΜΕ αρνούνται να δουν την πραγματικότητα και με ψεύτικα δημοσιεύματα προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο ότι οι εργαζόμενοι του ΟΤΕ δεν συμμετέχουν στην απεργία, έχουν πολιτικά κίνητρα αλλά έχουν και οικονομικά κίνητρα. Η διαφημιστική πίτα που διακινεί ο ΟΤΕ στην αγορά είναι της τάξης των 140 εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο. Και με αυτό τον τρόπο μπορεί να επιβάλει και άρθρα και γνώμες στα ΜΜΕ, τα περισσότερα από αυτά βέβαια είναι ψέματα.

Συμπαράσταση

Όμως ότι και να έκαναν, ο κόσμος μας στήριξε σε αυτή την απεργία. Σε όλες τις γειτονίες, όπου και αν έχουμε πάει, ο κόσμος μας συμπαραστέκεται πραγματικά με ζέση γιατί έχουν καταλάβει όλοι, ήδη από την μείωση της εξυπηρέτησής και την έλλειψη προσωπικού ότι υπάρχει μεγάλο πρόβλημα στην επιχείρηση”.

“Έχουμε χρόνια να κάνουμε κάτι τόσο δυναμικό. Συνέχεια ήμασταν

σε υποχώρηση. Όμως οι συσχετισμοί έχουν αλλάξει μέσα στην ομοσπονδία. Τα τελευταία χρόνια με τις συνεχείς υποχωρήσεις υπήρχε μια υποβόσκουσα αντίδραση που έσκαζε τώρα”, ανέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Δημήτρης Σαρακλιώτης**, μέλος της ΑΣΕ-ΟΤΕ.

“Από τη μεριά μας σαν ΑΣΕ-ΟΤΕ επιμείναμε σε όλες τις προηγούμενες μέρες πως αυτή η απεργία πρέπει να φτάσει μέχρι τέλος. Είναι ξεκάθαρο πως οι συνάδελφοι θέλουν να δώσουν συνέχεια και υπάρχουν αντιδράσεις για το σταμάτημα της απεργίας. Πλέον η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων είναι αποφασισμένοι να πάνε τη μάχη μέχρι τέλος. Ειδικά από την επαρχία τα μηνύματα που παίρνουμε είναι πολύ δυναμικά. Στέλνουν μηνύματα στην ομοσπονδία για να μην σταματήσουν τον αγώνα.

Σε αυτή τη μάχη έχει μπει ένα νέο κομμάτι εργαζομένων. Αντί να φοβηθούν, όπως κάποιοι λέγανε, αυτοί μπήκαν πιο δυναμικά στη μάχη και άλλαξαν το σκηνικό. Γιατί μπορεί εμείς οι παλιοί να έχουμε δυνατές συμβάσεις και μισθολόγιο ανώτερο,

όμως τους νεώτερους μπορούν οποιαδήποτε στιγμή να τους διώξουν. Η αλήθεια είναι πως δεν περιμέναμε πόσο δυναμικά βγήκαν αυτά τα παιδιά. Ειδικά στα τεχνικά τμήματα είναι σχεδόν καθολική η συμμετοχή. Το βασικό είναι να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις και να μην σταματήσουμε εδώ. Χρειάζεται να καταφέρουμε να βγάλουμε γενικές συνελεύσεις ώστε αυτός ο κόσμος να πάρει την απεργία στα χέρια του και να δώσει τις δικές του κατευθύνσεις”.

“Κανείς δεν πρέπει να κάνει πίσω τώρα. Έχουμε πλέον τη δύναμη από τη δική μας μεριά. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε κανέναν να μπλοκάρει τον αγώνα. Ούτε να πέσουμε στις μεθοδεύσεις και τις τρίπλες της κυβέρνησης. Έχουμε καταφέρει να συγκεντρώσουμε την πλειοψηφία των συναδέλφων με το μέρος μας και να αναγκάσουμε τη διοίκηση να κάτσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Όποιος συνδικαλιστής τολμήσει να κάνει πίσω θα μας βρει μπροστά του. Δεν θέλουμε πωsgυρίσματα. Θέλουμε εργασιακές συνθήκες, μισθούς και Συλλογικές Συμβάσεις με αξιοπρέπεια και όχι να φοβόμαστε κάθε χρόνο για το αν θα δουλεύουμε ή όχι. Τώρα είναι η ώρα να συνεχίσουμε τη μάχη και να κερδίσουμε”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Κώστας Αχτσόγλου**, μηχανικός στον ΟΤΕ του Φαλήρου.

Ήδη από την Τρίτη 14/1 ξεκίνησαν ενημερώσεις και συσκέψεις σε όλη την Ελλάδα από συνδικαλιστικά στελέχη, ενώ ανά σύλλογο και ανά σωματείο θα πραγματοποιηθούν συνελεύσεις για να παρθούν αποφάσεις για την συνέχεια. Την Πέμπτη 16/1 προγραμματίζεται νέα συνάντηση της ΟΜΕ-ΟΤΕ με τη διοίκηση της εταιρίας, ενώ τις επόμενες μέρες θα υπάρξει νέα συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΟΜΕ-ΟΤΕ ώστε να αποφασιστούν τα επόμενα βήματα ανάλογα και με τις απαντήσεις της εργοδοσίας.

Κινητοποίηση με την παρουσία μελών του ΔΣ και συνδικαλιστικών εκπροσώπων πραγματοποιήθηκε έξω από τα κεντρικά γραφεία των ΕΛΠΕ στο Μαρούσι την Παρασκευή 10/1. Βασικό θέμα της κινητοποίησης ήταν οι μη ανανεώσεις των συμβάσεων για δεκάδες εργολαβικούς εργαζόμενους.

Ο **Χρήστος Ζαρκινός**, πρόεδρος του σωματείου των εργολαβικών στα ΕΛΠΕ μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη καταγγέλοντας τις αντεργατικές μεθοδεύσεις και την τρομοκρατία που ασκεί στους εργολαβικούς εργαζόμενους η διοίκηση των ΕΛΠΕ:

“Ζητήσαμε για άλλη μια φορά συνάντηση με τη διοίκηση για το ζήτημα των ανανεώσε-

ΕΛΠΕ Κάτω τα χέρια από το Σωματείο

ων των συμβάσεών μας. Η διοίκηση, παρόλο που είναι υπεύθυνη για την χρηματοδότηση των εργολάβων απάντησε πως δεν έχει καμιά σχέση με τον θέμα και να αποτανθούμε στους κατά τόπους εργολάβους. Αυτή τη στιγμή και με τη νέα χρονιά γύρω στα 80 άτομα έχουμε μείνει απέξω. Ανάμεσά τους είμαστε εγώ και ο γραμματέας του σωματείου.

Η διοίκηση επειδή φοβήθηκε από τις κινητοποιήσεις προσπαθεί να μας διασπάσει. Έκοψε τις εργολαβίες σε τέσσερις και πέντε εταιρίες παραπάνω για να μην είμαστε συγκεντρωμένοι. Με την πολυδιάσπαση προσπα-

θούν να τρομοκρατήσουν τον κόσμο και να διασπάσουν το σωματείο.

Από την μεριά μας αυτή την περίοδο προσπαθούμε να μαζέψουμε τον κόσμο μας και να κάνουμε εκλογές. Την επόμενη βδομάδα θα πάμε σε Γενική Συνέλευση. Από τη διοίκηση και μέσω των εργολάβων προσπαθούν να φοβίσουν τον κόσμο ώστε να μην έρθει στις συνελεύσεις και στις διαδικασίες του σωματείου.

Όμως όλοι ξέρουν πως αν δεν υπήρχε το σωματείο θα είχαμε απολυθεί από καιρό. Από τη μεριά της διοίκησης μας έχουν απα-

γορεύσει να κάνουμε συνέλευση στο χώρο και δεν μας δίνουν άδεια γι’ αυτό και θα πάμε στο Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας. Μάλιστα έχουν δώσει εντολή σε δεξιούς συνδικαλιστές να μπλοκάρουν με διάφορες νομικίστικες μεθοδεύσεις τις αρχαιρεσίες.

Είμαστε σε πολύ κρίσιμη φάση όμως από τη μεριά μας δεν κάνουμε πίσω. Θα μαζέψουμε τον κόσμο μας και θα συνεχίσουμε, παρά την τρομοκρατία και το παρακράτος που προσπαθούν να χτίσουν”.

Κυριάκος Μπάνος

Αντιπολεμικά συλλαλητήρια

ΑΘΗΝΑ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 11 Γενάρη στην Αθήνα το αντιπολεμικό συλλαλητήριο που κάλεσαν από κοινού πολιτικές οργανώσεις της Αριστεράς, αντιπολεμικές κινήσεις και κοινωνικοί φορείς με σύνθημα “έξω οι ΗΠΑ από τη Μέση Ανατολή, όχι στον πόλεμο με το Ιράν, καμιά εμπλοκή της Ελλάδας, έξω οι βάσεις του θανάτου”. Διαδήλωση πραγματοποιήθηκε και στην Θεσσαλονίκη. Την ίδια ώρα αντιπολεμικό συλλαλητήριο γινόταν στο Λονδίνο ενώ το αντιπολεμικό κίνημα στις ΗΠΑ ετοιμάζεται να απαντήσει στην πολεμική πρόκληση του Τραμπ με πανεθνική μέρα δράσης στις 25 Γενάρη.

«Είμαστε κατά του πολέμου και είναι πολύ σημαντικό ότι είμαστε ενωμένοι εδώ από όλες τις πλευρές, γιατί αυτά τα μηνύματα θα πρέπει να μας ενώνουν. Δεν πρέπει να σταματήσει στο δρόμο όλο αυτό, πρέπει να βγούμε στις γειτονίες, παντού να κινητοποιήσουμε τον κόσμο. Η Ελλάδα και η Τουρκία βρίσκονται στο δρόμο της προσφυγιάς προς την Ευρώπη, ως τρίτη γενιά πρόσφυγας δεν μπορεί να μην δείχνουμε την αλληλεγγύη μας σε αυτό το θέμα» μας λέει η **Εύη** από την Καλλιθέα.

Η πορεία με παλμό και μαζική παρουσία νεολαίας και εργαζομένων ξεκίνησε από το Σύνταγμα και κατέληξε στην Αμερικανική Πρεσβεία ενώ ανάμεσα στα συνθήματα που φωνάχτηκαν ήταν: «Κάτω τα χέρια από το Ιράν, καμιά συμμετοχή στον πόλεμο του Τραμπ», «Στη Μέση Ανατολή ο Τραμπ δολοφονεί και ο Μητσοτάκης συναινεί», «Τη Σούδα κλείστε τα σύνορα ανοίξτε», «Άγκυρα-Αθήνα-Λευκωσία, εχθρός μας το κεφάλαιο και η στρατοκρατία», «Ειρήνη δεν φέρνει ο αγωγός εμείς δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ», «Έλληνες και Τούρκοι, εργάτες ενωμένοι», «Μαζικές προσλήψεις, αυξήσεις στους μισθούς και όχι δαπάνες για τους εξοπλισμούς».

«Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή, ιδιαίτερα μετά τα τελευταία γεγονότα είναι πολύ ανησυχητικές και για την δική μας περιοχή. Είναι πολύ σημαντικό και εμείς σαν φοιτητές να συμμετέχουμε στο αντιπολεμικό-αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, να το αγκαλιάσουμε στις σχολές, αλλά και στους χώρους εργασίας. Σήμερα είχαμε αποφάσεις συλλόγων από τα ΔΣ διαφόρων σχολών και θα ανοίξουμε το θέμα και στις συνελεύσεις που έρχονται λόγω των εξελίξεων στην εκπαίδευση», μας λέει ο **Τάσος Ρίζος** από το Γεωλογικό και την ΑΡΙΣ.

«Οι εργαζόμενοι και η νεολαία δεν θα ανεχτούν να γίνουν κρέας για τα κανόνια των ιμπεριαλιστών. Δηλώνουμε την αντίθεσή μας στις επιθέσεις των ΗΠΑ στο Ιράν και καμιά συμμετοχή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, να κλείσουν οι βάσεις και να ξεκουμπιστούν από τη χώρα οι στρατιωτικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ. Αυτό που θέλουν οι εργαζόμενοι είναι δουλειά, είναι ειρήνη και μια δίκαιη κοινωνία», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο

11/1, Αντιπολεμική διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Εκατοντάδες διαδήλωσαν το Σάββατο 11 Γενάρη και στη **Θεσσαλονίκη**, στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο που κάλεσαν από κοινού πολιτικές οργανώσεις της Αριστεράς.

Με δικό τους πανό συμμετείχαν η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **ΣΕΚ**, η **ΟΚΔΕ**, η **ΛΑΑΣ**, ο **ΠΑΚΣ-Πανελλαδικός Αντιπολεμικός Κινηματικός Συντονισμός**. Η πορεία κινήθηκε στους δρόμους του κέντρου της πόλης, ενώ παρέμεινε για αρκετή ώρα έξω από το προξενείο των ΗΠΑ φωνάζοντας αντιπολεμικά συνθήματα. Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του ΣΕΚ διαδήλωσαν με πανό που έγραφε: “Όχι Πόλεμο στο Ιράν! Ρατσισμός-Λιτότητα-Πολεμοκαπηλασία, κάτω η Νέα Δημοκρατία”.

Θανάσης Διαβολάκης, δημοτικός σύμβουλος Πειραιά με την **Ανταρσία στο Λιμάνι**.

Στην κορυφή της διαδήλωσης τέθηκε το κοινό πανό των συλλογικοτήτων και ακολουθήσαν τα πανό της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, της **Συμμαχίας Σταματήστε τον πόλεμο**, του **Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος**, της **ΛΑΑΣ**, της **ΛΑΕ**, του **ΜΕΡΑ 25**, της **ΟΚΔΕ**, του **Κόκκινου Δικτύου** και άλλων συλλογικοτήτων. Στην πορεία συμμετείχαν επίσης Παλαιστίνιοι, Κούρδοι και Τούρκοι αγωνιστές καθώς και αντιπροσωπεΐα της **Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας “Η Ενότητά”**. «Δεν θέλουμε πόλεμο. Οι Αμερικάνοι για να ελέγχουν τα πετρέλαια, κοροϊδεύουν τον κόσμο. Δεν ξεχνάμε ότι έχουν δολοφονήσει εκατομμύρια ανθρώπους, τους λέμε έξω από την Μέση Ανατολή, έξω από την Ελλάδα, όχι στον πόλεμο. Λέμε στις κυβερνήσεις να μη συμμετέχουν στον πόλεμο του Τραμπ», μας είπε ο πρόεδρος της κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ**.

“Είμαστε αδέρφια”

«Οι ΗΠΑ δεν έχουν δουλειά να βομβαρδίζουν ούτε στο Ιράν, ούτε στο Ιράκ ούτε πουθενά. Μπορεί ο Σουλεϊμανί να είναι ένας δολοφόνος αλλά ας αφήσουν τους δολοφόνους να τους τακτοποιήσουν τα κιμήματα που παλεύουν μέσα στο Ιράν ή στο Ιράκ, στην Τουρκία στη Μέση Ανατολή. Ο λαός, οι εργάτες, στην Ελλάδα, στην Τουρκία, σε όλες τις χώρες, είμαστε αδέρφια.

Πρέπει να πολεμήσουμε μαζί ενάντια στον πόλεμο που ωφελεί μόνο τις κυρίαρχες τάξεις στις χώρες μας. Αυτές πρέπει να παλέψουμε» μας λέει ο **Μπουράκ** από την Τουρκία.

«Οι ανταγωνισμοί μικροί και μεγάλοι στην περιοχή μας έχουν χτυπήσει κόκκινο. Στη χώρα μας ο κόσμος πεθαίνει από το κρύο και οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία δεν μπορούμε να σηκώσουμε το βάρος της φροντίδας με ελλείψεις προσωπικού. Απαιτούμε τα λεφτά, αντί για F35, να δοθούν για την Υγεία» μας λέει η Μαρία Χαρχαρίδου, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων νοσοκομείου Γεννηματάς. «Σε αυτό τον κόσμο δεν υπάρχουν χριστιανοί και μουσουλμάνοι, δεν υπάρχουν Τούρκοι και Έλληνες, υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί, ισχυροί και αδύναμοι. Και εμείς ξέρουμε με ποια πλευρά είμαστε», συνέχισε.

«Ήρθαμε στην διαδήλωση από την πλατεία στου Γκζή όπου κάναμε αντιπολεμική εξόρμηση. Η ανταπόκριση του κόσμου είναι μεγάλη, υπογράφουν το κείμενο αγοράζουν την Εργατική Αλληλεγγύη. Διαδηλώνουμε σήμερα μαζί με το αντιπολεμικό κίνημα του Λονδίνου και βέβαια των ΗΠΑ που έχει αρχίσει να ξεσηκώνεται. Χρειάζεται να το οργανώσουμε σε κάθε γειτονιά, κάθε εργασιακό χώρο, σχολείο και σχολή» μας είπε η **Τερέζα**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής.

Γιώργος Πίπτας

Τα ψέματα της “αποκλιμάκωσης”

Συνέχεια από τη σελ. 2

Χύνουν κροκοδείλια δάκρυα οι κονδυλοφόροι του Τραμπ και του Μητσοτάκη για το ουκρανικό επιβατικό αεροπλάνο (οι μισοί από αυτούς ιρανοί πολίτες) που χτύπησαν οι πύραυλοι του Ιράν αλλά πόσοι θυμούνται ότι ακριβώς το ίδιο είχαν κάνει οι ΗΠΑ στις 3 Ιουλίου του 1988, όταν έσπευδαν να παρέμβουν στον πόλεμο Ιράν-Ιράκ, για να βοηθήσουν τον **Σαντάμ** που τότε ήταν σύμμαχός τους και έχανε τον πόλεμο; Τότε το πολεμικό ναυτικό των ΗΠΑ είχε καταρρίψει επιβατηγό ιρανικό αεροπλάνο με 290 άτομα που έχασαν όλα τη ζωή τους. Ο **Ρήγκαν** ζήτησε συγγνώμη για το λάθος, αλλά δεν τιμώρησε ποτέ τους υπεύθυνους ενώ ο καπετάνιος του πλοίου που έριξε το αεροπλάνο παρασημοφορήθηκε. Ένα μήνα μετά τέλειωσε ο πόλεμος, με το Ιράν να έχει λάβει το μήνυμα ότι δεν πολεμάει μόνο με τον Σαντάμ αλλά με τις ΗΠΑ.

Βρισκόμαστε, λοιπόν σήμερα όχι μπροστά σε αποκλιμάκωση αλλά μπροστά σε ένα πόλεμο προπαγάνδας και κυρώσεων που συνοδεύεται από κλιμάκωση της στρατιωτικής παρουσίας των ΗΠΑ στην περιοχή.

Στη Λιβύη, από την Κυριακή τα ξημερώματα σε ισχύ τέθηκε κατάπαυση πυρός. Είχε προηγηθεί ένα άγριο εννιάμηνο πολεμικών επιχειρήσεων με τον στρατό του **Χαφτάρ** να καταλαμβάνει πριν από μερικές μέρες τη **Σύρτη** και να απειλεί ότι θα προχωρήσει δυτικά προς την **Μιζουράτα** και μετά στην **Τρίπολη**. Η εκκενρία συμφωνήθηκε μετά από κοινή πρόταση του **Πούτιν** (που υποστηρίζει την κυβέρνηση Χαφτάρ στη **Βεγγάζη**) και του **Ερντογάν** (που υποστηρίζει την επίσημα αναγνωρισμένη από τον ΟΗΕ κυβέρνηση **Σαράτζ** στην Τρίπολη) μετά από συνάντησή τους κατά τα εγκαίνια του αγωγού φυσικού αερίου Turkstream την περασμένη Τετάρτη.

Την ίδια μέρα σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στο Κάιρο οι υπουργοί Εξωτερικών **Γαλλίας, Ιταλίας, Ελλάδας, Κύπρου και Αιγύπτου** συναντήθηκαν για να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι δεν αναγνωρίζουν την οριοθέτηση θαλάσσιων ζωνών και το “μνημόνιο” μεταξύ **Τουρκίας** και κυβέρνησης Σαράτζ. Η Ιταλία που μέχρι τώρα είχε στηρίξει την κυβέρνηση Σαράτζ αλλά ταυτόχρονα μέσω της **ΕΝΙ** εμπλέκεται στα σχέδια των γεωτρήσεων στις ελληνικές και κυπριακές ΑΟΖ και στην ίδια τη Λιβύη, μεταποτίστηκε σε μια θέση ίσων αποστάσεων ανάμεσα στις δύο αντιμαχόμενες πλευρές. Στο μεταξύ μετά από τη συνάντηση Μέρκελ-Πούτιν, υπήρξε και από τη Ρωσία στήριξη της πρότασης της Μέρκελ για μια διάσκεψη, πιθανά υπό την αιγίδα του **ΟΗΕ**, για τη Λιβύη στο **Βερολίνο** ενώ η **Μέρκελ** ετοιμάζεται να συναντήσει τον Ερντογάν.

Πρόκειται για ένα διπλωματικό πυρετό διαπλεκόμενων και μεγάλων ανταγωνιστικών οικονομικών και κρατικών συμφερόντων που ενώ υπόσχεται να φέρει την ειρήνη, οδηγεί αργά ή γρήγορα σε μεγαλύτερη πολεμική κλιμάκωση. Ήδη στη Λιβύη προετοιμάζονται για νέα κλιμάκωση, καθώς ο Χαφτάρ δεν υπέγραψε τελικά τη συμφωνία εκκενρίας στη συνάντηση που έγινε στη Μόσχα στις 13 Γενάρη. Ο πρόεδρος της Βουλής της κυβέρνησης Χαφτάρ στη Βεγγάζη δήλωσε σε συνεδρίαση του αιγυπτιακού κοινοβουλίου ότι θα ζητήσει στρατιωτική παρέμβαση της Αιγύπτου αν η Τουρκία προχωρήσει να δώσει στρατιωτική υποστήριξη στην κυβέρνηση Σαράτζ της Τρίπολης. Στην κλιμάκωση αυτών των ανταγωνισμών διεκδικεί ρόλο η κυβέρνηση Μητσοτάκη στο πλευρό του Σίσι και του Χαφτάρ.

Γ.Π.

Στο δρόμο για τις 8 Μάρτη

Εκδήλωση με θέμα “Πώς οργανώνουμε την 8 Μάρτη για να σταματήσουμε τις σεξιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης” πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 13 Γενάρη στην αίθουσα του ΚΑΠΗ Νέας Φιλαδέλφειας. Την πρωτοβουλία για τη συζήτηση πήρε η “Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη” ξεκινώντας την καμπάνια για μια, ακόμα μεγαλύτερη από την περσινή, απεργιακή Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών. Εισηγήτριες ήταν η Χριστίνα Ανδρέου, από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας και η Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου “Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών” που, μέσα σε ένα χρόνο από την κυκλοφορία του, βρίσκεται ήδη στο δρόμο για την τρίτη του έκδοση.

Τις διαφορετικές προσεγγίσεις της υπόθεσης της γυναικείας απελευθέρωσης μέσα στο κίνημα, από τον προηγούμενο αιώνα μέχρι και σήμερα, άνοιξε στην ομιλία της η Χ. Ανδρέου. Μέσα από την τοποθέτησή της αναδείχτηκαν όλα τα ζητήματα που απασχολούν τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες σήμερα, για το ποιες είναι οι αιτίες της σεξιστικής καταπίεσης, για το πώς παλεύεται, για το ποιος έχει τη δύναμη να βάλει τέλος στο σεξισμό και τις διακρίσεις. “Ο αγώνας για τη γυναικεία χειραφέτηση δεν έχει χάσει το νόημά του”, είπε, προβάλλοντας κάποια από τα πιο τρανταχτά στοιχεία επιθέσεων στις γυναίκες, ιδιαίτερα στο κομμάτι της βίας εναντίον τους. Και επέμεινε στον μεγάλο αγώνα που πρέπει να δοθεί παντού για την ανατροπή τους.

Από την περσινή επιτυχία της 8 Μάρτη, που για πρώτη φορά στην Ελλάδα ήταν απεργιακή με τα συνδικάτα μπροστά, ξεκί-

13/1, Νέα Φιλαδέλφεια. Φωτό: Λένα Βερδέ

νησε την ομιλία της η Μ. Στύλλου. “Ήταν μια μεγάλη ταξική μάχη που έβαλε στο κέντρο του αγώνα την εργατική τάξη και τις βάσεις για τη συνέχεια”, είπε, πριν γυρίσει στις μεγάλες ιστορικές στιγμές, από την **Παρισινή Κομμούνια** μέχρι τη **Ρώσικη Επανάσταση**, που το γυναικείο ζήτημα έπαιξε τεράστιο ρόλο και καθόρισε ολόκληρο το εργατικό κίνημα. Προβάλλοντας τις μεγάλες μάχες που έδωσαν στις αρχές του προηγούμενου αιώνα επαναστάτριες, όπως η **Κλάρα Τσέκιν** και η **Αλεξάνδρα Κολοντάι**, για να προσανατολίσουν το γυναικείο κίνημα στον αγώνα ενάντια στο σύστημα, η ομιλήτρια τόνισε ότι αυτό το δρόμο χρειάζεται να ακολουθήσουμε και σήμερα.

Ακολούθησαν ερωτήσεις για το πώς αντιμετωπίζει συνολικά η αριστερά τον αγώνα

του γυναικείου κινήματος σήμερα, για το πώς δημιουργήθηκε και λειτουργεί η “Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη”, για το ποια είναι τα επόμενα βήματα της οργάνωσης της φετινής απεργιακής 8 Μάρτη. Επίσης έγιναν τοποθετήσεις που στάθηκαν στις σεξιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης -με πιο πρόσφατη την αφίσα που αναρτήθηκε στο ΜΕΤΡΟ (βλ. δίπλα) και έβαζε στο στόχαστρο το δικαίωμα στην έκτρωση- και πρόβαλλαν τη δύναμη των συνδικάτων και της εργατικής τάξης να τις σταματήσει. Στο τέλος, συζητήθηκε πρόγραμμα δράσης στην περιοχή με στόχο την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή σωματείων, εργαζόμενων και νεολαίας στην απεργιακή διαδήλωση.

Λένα Βερδέ

Κυβερνητική σεξιστική πρόκληση

Θύελλα αντιδράσεων προκάλεσε η “διαφημιστική” αφίσα κατά των εκτρώσεων που αναρτήθηκε τη Δευτέρα 13 Γενάρη στο ΜΕΤΡΟ. Η κατακραυγή ήταν τόσο μεγάλη που η αφίσα αποκαθελώθηκε την ίδια μέρα με παρέμβαση του υπουργείου Μεταφορών που δήλωσε “άγνοια” επί του θέματος και έριξε τις ευθύνες στη διοίκηση της ΣΤΑΣΥ. Ωστόσο, ούτε ο αρμόδιος υπουργός ούτε η κυβέρνησή του μπορούν να πείσουν κανένα.

Η κυβέρνηση της ΝΔ είναι μια σεξιστική κυβέρνηση. Η ανάρτηση της συγκεκριμένης αφίσας είναι ένα ακόμα επεισόδιο στην επίθεση που έχει εξαπολύσει στις γυναίκες από την πρώτη μέρα της εκλογής της. Μία από τις πρώτες κινήσεις της ήταν να υποσχεθεί επίδομα στις γυναίκες κάτω των 30 που γίνονται μητέρες, μιλώντας για το πρόβλημα της “υπογεννητικότητας”. Η άποψη ότι η θέση των γυναικών είναι στο σπίτι, για να γεννάνε και να ανατρέφουν παιδιά βρίσκεται στο κέντρο της πολιτικής της.

Μειοψηφικές

Αυτή ανοίγει το δρόμο σε όλες τις μειοψηφικές συντηρητικές, ακροδεξιές και με τη στήριξη της Εκκλησίας ομάδες, να προσπαθούν να εμφανιστούν ως “κίνημα” και να βρίσκουν το έδαφος και την κάλυψη να επιτίθενται στο δικαίωμα στην έκτρωση. Ο **Γεωργιάδης** το έκανε ανοιχτά όταν στήριξε το σεξιστικό πρωτοσέλιδο της **SportTime**, που αναπαρήγαγε την ίδια αφίσα. Έτσι τώρα από πρωτοσέλιδο σε μια αθλητική εφημερίδα, η αφίσα έφτασε να αναρτηθεί στο ΜΕΤΡΟ.

Η αποκάλυψη ότι η Γενική Γραμματέας της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος, που στηρίζει το “Αφήστε με να ζήσω”, είναι η δημοτική σύμβουλος του Μπακογιάννη, **Ινές Λυκούδη**, επιβεβαιώνει τις σχέσεις της ΝΔ με όλα αυτά τα ακροδεξιά, σεξιστικά και ρατσιστικά κυκλώματα. Η ίδια το προηγούμενο διάστημα είχε προσπαθήσει μέσα στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας να κλείσει το σχολείο της **Πακιστανικής Κοινότητας**. Η απόπειρά της έπεσε στο κενό λόγω του κινήματος που ξεσήκωσε εναντίον της και των αποκαλύψεων ότι ήταν συνομιλήτρια του Κασιδιάρη στο ρατσιστικό πογκρόμ που είχε εξαπολύσει η ναζιστική συμμορία το 2011. Ανάλογη θα είναι η τύχη κάθε σεξιστικής επίθεσης αυτής της κυβέρνησης

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ STOP στον σεξιστή Διευθυντή

Σε καταγγελία σε βάρος συντονιστή διευθυντή γιατρού για σεξιστική συμπεριφορά προχώρησε εργαζόμενη στον Άγιο Σάββα. Το θέμα ανέδειξε με ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Εργαζόμενων του νοσοκομείου.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση: “Ο Σύλλογος Εργαζόμενων του Νοσοκομείου Άγιος Σάββας στέκεται στο πλάι της συναδέλφου που βρήκε το θάρρος να καταγγείλει τη σεξιστική συμπεριφορά και τις ύβρεις από μεριάς συντονιστή διευθυντή γιατρού. Δεν είναι η πρώτη φορά που ο εν λόγω “συνάδελφος”, στο χώρο του δημόσιου νοσοκομείου, προσβάλλει, απαξιώνει και αναπαράγει σεξιστικά και ακροδεξιά σχόλια και συμπεριφορές τύπου αφεντικού ιδιωτικής κλινικής”.

“Η καταγγελία πήρε διαστάσεις με αναφορά στη Διοίκηση του νοσοκομείου, ενώ έγινε θέμα και στον ΙΣΑ”, μας είπε η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, αντιπρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων. “Από τη μεριά μας, σαν ΔΣ του Συλλόγου, κυκλοφορήσαμε αμέσως, μοιράσαμε αλλά και στείλαμε με μέηλ την ανακοίνωση σε όλους και όλες τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες για να ενημερωθούν και να μην μείνει το θέμα μόνο στα επίσημα όργανα. Το αποτέλεσμα ήταν ότι πολλές εργαζό-

μενες πήραν θάρρος από τη δημοσιοποίηση της επίθεσης και προχώρησαν μετά σε ανάλογες καταγγελίες.

Σίγουρα το γεγονός ότι ανοίξαμε το θέμα του σεξισμού στο νοσοκομείο το προηγούμενο διάστημα, με εκδήλωση ενάντια στη γυναικεία καταπίεση, με οργάνωση και συμμετοχή στην περσινή, πρώτη φορά απεργιακή στην Ελλάδα, **8 Μάρτη**, έπαιξε ρόλο ώστε αυτές οι επιθέσεις στους χώρους δουλειάς να μην μένουν αναπάντητες. Προφανώς, δεν θα μείνουμε στην ανακοίνωση. Εν όψει και της νέας απεργιακής 8 Μάρτη, την οποία οργανώνουμε σαν Σύλλογος, συζητάμε με αφορμή την καταγγελία να προχωρήσουμε άμεσα σε κινητοποίηση και στο νοσοκομείο, με στάση εργασίας, με κλείσιμο των χειρουργείων στα οποία βρίσκεται ο συγκεκριμένος συντονιστής διευθυντής γιατρός”.

“Τα συνδικάτα ειδικά τα τελευταία χρόνια πλάι στις μάχες ενάντια στα μνημόνια και τις περικοπές παλεύουν και τις ρατσιστικές και σεξιστικές διακρίσεις”, συνεχίζει η ανακοίνωση του Συλλόγου. “Ειδικά στο χώρο των νοσοκομείων που η πλειοψηφία είναι γυναίκες εργαζόμενες και μάλιστα στον Άγιο Σάββα που στο ΔΣ του Συλλόγου συντριπτικά

εκλεγμένες είναι γυναίκες, με μάχες ενάντια στο σεξισμό για να υπερασπιστούμε και να κερδίσουμε κατακτήσεις (παιδικοί σταθμοί, ασφαλιστικό, αυξήσεις, μονιμοποιήσεις κλπ), δεν θα επιτρέψουμε να υπάρχει κανένα περιθώριο σε βίαιες, σεξιστικές συμπεριφορές. Το σύνολο των εργαζόμενων θα απομονώσει όποιον τολμάει να επιτίθεται σεξιστικά σε συναδέλφισσά μας. Προτρέπουμε και ενθαρρύνουμε να καταγγέλλεται στο σωματείο οποιοδήποτε περιστατικό σεξιστικής βίας, παρενόχλησης, προσβολής.

Οι γυναίκες παγκόσμια και στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια ξεσηκώνονται και οργανώνουν μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις, με αποκορύφωμα την πρώτη πανελλαδική πανεργατική 8 Μάρτη το 2019, διεκδικώντας μαζί με τους άντρες συναδέλφους δικαιώματα, κατακτήσεις και καταδίκη των σεξιστικών διακρίσεων. Σε αυτό το δρόμο συνεχίζουμε και φέτος κλιμακώνοντας τη δράση μας για νέα μεγαλύτερη απεργιακή 8 Μάρτη το 2020. Απαιτούμε την πειθαρχική καταδίκη του εν λόγω Διευθυντή! Καταδίκη κάθε σεξιστικής συμπεριφοράς-παρενόχλησης! Δικαιώματα και κατακτήσεις για τις γυναίκες! Να τα πάρουμε όλα πίσω!”.

Η κατάπτυστη σεξιστική αφίσα που μπήκε στο Μετρό

Δίκη για τη φασιστική επίθεση στο Γαλάτσι το 2018

Δικάζεται στις 17 Γενάρη το φασιστοειδές που επιτέθηκε σε μέλη της ΚΕΕΡΦΑ στην παρέλαση της 25ης Μάρτη 2018 στο Γαλάτσι.

“Στο τέλος της παρέλασης κι ενώ ο κόσμος διαλυόταν, τα μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ που μοιράζαμε αντιφασιστικό υλικό, δεχτήκαμε επίθεση”, είχε περιγράψει ο δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης **Γιώργος Πίπτας**, θύμα της επίθεσης. “Ξεκίνησε με λεκτική παρενόχληση από ένα άτομο με εκφράσεις του τύπου «τι θέλετε εδώ οι αριστεροί; εδώ είμαστε Έλληνες» -ο ίδιος μάλιστα, μας δήλωσε ότι είναι «με τη χούντα». Και συνεχίστηκε με την εμφάνιση άλλου ατόμου που απρόκλητα και εντελώς αιφνιδιαστικά, επιτέθηκε πρώτα με χαστούκια σε συντρόφισσα και μετά σε μένα με γροθιές και πολλαπλά χτυπήματα στο κεφάλι και το πρόσωπο. Ο κόσμος που ήταν παρών, προσπάθησε να τον σταματήσει και να τον ακινητοποιήσει, αλλά το έσκασε τρέχοντας”.

Την ίδια μέρα είχε γίνει φασιστική επίθεση και σε συνεργείο του **ΣΕΚ** και της **ΚΕΕΡΦΑ** στην **Καλλιθέα**. Ανακοινώσεις καταδίκης των επιθέσεων είχαν κυκλοφορήσει μια σειρά κινήσεις, συνδικάτα, οργανώσεις της αριστεράς, ανάμεσά τους η ΠΕΝΕΝ, ο **Σύλλογος Δασκάλων Αθηνά**, η **ΕΙΝΑΠ**, ο **Σύλλογος Εκπαιδευτικών Μαγνησίας**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **Γραφείο Τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ**, η **ΛΑΕ**, το **Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ**, ενώ μηνύματα αλληλεγγύης έστειλαν το **Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Τουρκίας (DsiP)**, καθώς και το **Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα Συρίας (Syrian Revolutionary Left Current)**.

Στις 17 Γενάρη θα δικαστεί σε δεύτερο βαθμό ο χρυσαυγίτης Χρήστος Ζέρβας για τον άγριο ξυλοδαρμό του σπουδαστή Αλέξη Λάζαρη. Ο Ζέρβας ηγήθηκε ομάδας χρυσαυγιτών της Ασφάλειας της «Κεντρικής Διοίκησης» -δηλαδή του τάγματος εφόδου που εξορμούσε από τα «γραφεία» της Μεσογείων- και καταδίωξε, έπιασε και ξυλοκόπησε άγρια, κυρίως στο κεφάλι, τον Α. Λάζαρη καθώς αυτός επέστρεφε από φωτογράφιση κτιρίου στα πλαίσια της διπλωματικής του εργασίας. Καθώς τον χτυπούσαν, τον απειλίσαν ότι θα τον πάνε στα «γραφεία». Έφυγαν μετά από τις αντιδράσεις των περίοικων, αφού πρώτα τον λήστεψαν.

Ήταν 31 Μάρτη 2017, την περίοδο που στη μεγάλη δίκη της Χρυσής Αυγής μάρτυρες κατηγορίας από όλες τις συσχετιζόμενες υποθέσεις κατέθεταν τη σημασία των ορμητηρίων που η ναζιστική συμμορία ονομάζει «γραφεία», στην οργάνωση των επιθέσεων των ταγμάτων εφόδου. Η δολοφονική επίθεση σε βάρος του Αλέξη Λάζαρη ήρθε να επιβεβαιώσει με φοβερό τρόπο την πραγματικότητα αυτή. Αμέσως οργανώθηκε μαζικό αντιφασιστικό συλλαλητήριο που κατευθύνθηκε προς τα κεντρικά της Μεσογείων απαιτώντας να κλείσουν.

Το αντιφασιστικό κίνημα έβαλε αποφασιστικά στην προμετω-

ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ “Δεν ξεχνάμε, δεν συγχωρούμε”

Επτά χρόνια κλείνουν από τη δολοφονία του πακιστανού εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν και μια σειρά φορείς και συλλογικότητες καλούν σε αντιφασιστικό συλλαλητήριο την Παρασκευή 17 Γενάρη: η ΚΕΕΡΦΑ, η Πακιστανική Κοινότητα, η Ένωση Γονέων της 3ης δημοτικής κοινότητας, η τοπική ΕΛΜΕ και ο ΣΕΠΕ “Παρθενώνας”. Με πανό θα κατέβουν και εργαζόμενοι/ες του Υπουργείου Πολιτισμού. Αν και οι δολοφόνοι του Σ. Λουκμάν, οι χρυσαυγίτες Χ. Στεργιόπουλος και Δ. Λιακόπουλος, έχουν καταδικαστεί και σε δεύτερο βαθμό και έχει αναγνωριστεί το ρατσιστικό κίνητρο της πράξης τους, η μάχη για τη δικαίωση δεν έχει πάψει να είναι επίκαιρη.

Οι δυο χρυσαυγίτες που τον Γενάρη του 2013 βγήκαν παγανιά με μόνο σκοπό να σκοτώσουν, όπως δείχνει η απόφαση του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου Αθηνών, σήμερα βρίσκονται έξω από τη φυλακή, έχοντας εκτίσει μόλις λίγο παραπάνω από 6 χρόνια φυλακής. Εκκρεμεί σε βάρος τους η κατηγορία για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση, που δικάζεται στη μεγάλη δίκη της Χρυσής Αυγής. Εκεί, η εισαγγελέας δεν παρέλειψε να προσπαθήσει να ξεπλύνει και αυτούς.

“Οι ανωτέρω κατηγορούμενοι για την ως άνω εγκληματική τους ενέργεια καταδικάστηκαν με την υπ’ αριθμόν 479/20184486276/2019 αμετάκλητη απόφαση του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Αθηνών. Στην εν λόγω απόφαση και δη στη σελίδα 177 γίνεται αναφορά ότι οι κατηγορούμενοι εκείνο το βράδυ βγήκαν και διασκέδασαν και δεν έχουν έχουν καμία σχέση με τη Χρυσή Αυγή. Αλλωστε, ούτε προκύπτει και από το υπ’ αριθμόν 2555/2013 βούλευμα του Εφετείου Αθηνών που αφορά διαφωνία για προσωρινή κράτηση ή μη αυτών μεταξύ εισαγγελέως - ανακρίτριας, που έγειρε υπέρ του εισαγγελέως, σύμφωνα με το οποίο το θύμα δεν είχε στοχοποιηθεί από το κόμμα της Χρυσής Αυγής, καθώς επίσης το κόμμα δεν γνώριζε τη σχεδιαζόμενη εγκληματική δράση τους ή τους παρότρυνε προς τούτο ή την είχε εγκρίνει εκ

των προτέρων.

Παρά ταύτα η εν λόγω αξιόποινη πράξη αποδίδεται στη Χρυσή Αυγή και στους παραπάνω κατηγορούμενους αποδίδεται η αξιόποινη πράξη της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση τη στιγμή που ουδεμία ανάμειξη υφίσταται της Χρυσής Αυγής και επιπλέον αποδείχθηκε από την πιο πάνω απόφαση του ΜΟΕ Αθηνών ότι οι κατηγορούμενοι ουδεμία σχέση είχαν με τη Χρυσή Αυγή”, πρότεινε η εισαγγελέας. Πρόκειται για χυδαίο ψέμα. Το ΜΟΕ Αθηνών δήλωσε ρητά ότι δεν είναι δική του αρμοδιότητα να βρει αν οι δολοφόνοι είναι μέλη της Χρυσής Αυγής. Αρμόδιο είναι το Τριμελές Κακουργημάτων, αυτό που δικάζει την εγκληματική οργάνωση.

Η εισαγγελική πρόταση δεν είναι “μόνο” η

προσπάθεια επανανομιμοποίησης της Χρυσής Αυγής και επιστροφής των ταγμάτων εφόδου στο δρόμο. Είναι και η άλλη όψη του κρατικού ρατσισμού, εξ αιτίας του οποίου θρηνούμε θύματα από πνιγμούς, από κρουοπαγήματα και από αυτοκτονίες. Τη στιγμή που οικογένειες πνίγονται στους Παξούς έχοντας διασχίσει όλη την ανατολική Μεσόγειο, η εισαγγελέας επιλέγει συνειδητά να υποβαθμίσει τον δολοφονικό ρόλο που θα παίξουν τα τάγματα εφόδου αν εξαπολυθούν μέσα σε τέτοιες συνθήκες.

Ένας από τους συνηγόρους πολιτικής αγωγής της οικογένειας του Λουκμάν είναι ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, που στη δίκη της εγκληματικής οργάνωσης εκπροσωπεί τους Αιγύπτιους αλιεργάτες. Ξεκίνησε την αγόρευσή του στο δικαστήριο στις 14/1 το μεσημέρι (αναλυτικό ρεπορτάζ στο επόμενο φύλλο), τεκμηριώνοντας την ναζιστική ιδεολογία της Χρυσής Αυγής. Η αγόρευσή του θα συνεχιστεί στις 15/1 και στις 17/1. Η επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες είναι μια κομβική υπόθεση της δίκης, στην ανά-

δειξη του ρόλου της Χρυσής Αυγής στην κατακόρυφη αύξηση του ρατσιστικού εγκλήματος τα χρόνια 2010-2013. Στο πλαίσιο αυτό η δικαιοσύνη για τον Λουκμάν και η καταδίκη των χρυσαυγιτών δολοφόνων του θα είναι μια μεγάλη νίκη.

Για όλους αυτούς τους λόγους η διαδήλωση για τα 7 χρόνια από τη δολοφονία θα δώσει μια μεγάλη ώθηση στην οργάνωση της 21 Μάρτη, διεθνούς ημέρα δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού και θα στείλει μήνυμα ότι “Δεν ξεχνάμε, δεν συγχωρούμε” και παλεύουμε μέχρι να διαλυθεί η ναζιστική συμμορία και να ανατραπούν οι ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης και της ΕΕ φρούριο.

Α.Φ.

Στη φυλακή ο χρυσαυγίτης Χ. Ζέρβας

πίδα του, σε εκείνη τη φάση της πάλης ενάντια στη Χρυσή Αυγή, το κλείσιμο όλων των «γραφείων»-ορμητηρίων της Χρυσής Αυγής σε κάθε γειτονιά. Στην επέτειο της δολοφονίας του **Παύλου Φύσσα** εκείνης της χρονιάς, πολλές χιλιάδες αντιφασίστριες και αντιφασίστες βάδισαν προς την κομαντατούρ. Κοινωνικά συμβούλια έβγαλαν αποφάσεις με τις οποίες ζητούσαν το κλείσιμο των «γραφείων». Ψηφίσματα έβγαλαν και σωματεία, συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, δημοτικές κινήσεις.

Με τη μάχη αυτή, σε συνδυασμό με την εξέλιξη της δίκης και τις αποκαλύψεις, το αντιφασιστικό κίνημα πέτυχε νίκες. Δεκάδες ορμητήρια της ΧΑ σε πολλές γειτονιές στην Ελλάδα έκλεισαν. Μετά την εκλογική συντριβή της οργάνωσης και τις καταστροφικές για τη ΧΑ απολογίες του τάγματος εφόδου της Νίκαιας, έκλεισαν και τα κεντρικά «γραφεία» της Μεσογείων. Ήταν μια μεγάλη νίκη του αντιφασιστικού κινήματος.

Ο **Χρήστος Ζέρβας** ήταν υπάλληλος στη Βουλή, στο γραφείο του Μιχαολιάκου. Ηγετικό στέλεχος της ΧΑ, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής, υπεύθυνος της τοπικής Αμπελοκήπων και της

Ασφάλειας της Μεσογείων. Ο Μιχαολιάκος σε ομιλία του στην οργάνωση έχει περηφανευτεί στους άλλους χρυσαυγίτες: «έξω από τα γραφεία μας, ή τρέχεις ή δεν προλαβαίνεις να τρέξεις». Το γραφείο τύπου της ναζιστικής συμμορίας κάλυψε το Ζέρβα πριν τη σύλληψή του μιλώντας για «προπαγανδιστικά σόου και ψευδολογίες». Πρόκειται για μια εμβληματική επίθεση στην οποία η ευθύνη του Μιχαολιάκου και της ηγεσίας είναι αδιαμφισβήτητη. Με την εισαγγελική πρόταση να μην βλέπει ευθύνη της ηγεσίας της ΧΑ για καμία επίθεση, και να μην αναφέρει ούτε λίγο τον ρόλο των τοπικών «γραφείων» στις δεκάδες επιθέσεις που εξέτασε το δικαστήριο της εγκληματικής οργάνωσης, η υπόθεση του Ζέρβα γίνεται ακόμη πιο σημαντική, και ας μην είναι ο Ζέρβας κατηγορούμενος για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση.

Ο Ζέρβας καταδικάστηκε πρωτόδικα τον Νοέμβριο του 2017 σε 7 χρόνια κάθειρξη χωρίς αναστολή για επικίνδυνες σωματικές βλάβες και ληστεία. Ωστόσο η έφεση έχει ανασταλτικό χαρακτήρα στην εκτέλεση της ποινής κι έτσι κυκλοφορεί ελεύθερος.

Η Πολιτική Αγωγή αποδομεί την εισαγγελική πρόταση

Χρύσα
Παπαδοπούλου
συνήγορος οικογένειας Φύσσα

«20 Απριλίου 2015. Την πρώτη μέρα που συνεδρίασε το Δικαστήριο, οι φίλοι του Παύλου Φύσσα και μάρτυρες του κατηγορητηρίου, Μαντάς και Ξυπόλυτος, δέχθηκαν βίαιη επίθεση από συγκεντρωμένα μέλη της ΧΑ προσερχόμενοι στο Δικαστήριό σας», ξεκίνησε η αγόρευση της Χ. Παπαδοπούλου. «Η προσπάθεια κατατρομοκράτησης των συγκεκριμένων μαρτύρων αλλά και στο πρόσωπο αυτών, όλων των υπολοίπων, έπεσε στο κενό».

Η συνήγορος της οικογένειας Φύσσα θύμιζε πώς μέσα από τα στοιχεία προκύπτει ότι η ΧΑ είναι ένα σχέδιο που ο Μιχαολιάκος έβαλε σε εφαρμογή από τη δεκαετία του '80, ιδρύοντας τον Λαϊκό Σύνδεσμο Χρυσή Αυγή και δηλώνοντας προσχηματικά στον Άρειο Πάγο τη συμμόρφωση της οργάνωσης στο δημοκρατικό πολίτευμα. «Γίναμε κόμμα για να μην μας έχουν στη γωνία και λένε 'η συμμορία της Χρυσής Αυγής'». Τη δήλωση αυτή του Μιχαολιάκου το δικαστήριο τη γνωρίζει από τα αναγνωστέα έγγραφα. Στη συνέχεια η συνήγορος θύμιζε την εμφάνιση της ΧΑ στο δρόμο από τη δεκαετία του '90 μέχρι την κλιμάκωση στο δρόμο τον Σεπτέμβριο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα.

Η συνήγορος της οικογένειας Φύσσα αποδόμησε τις ανακρίβειες της εισαγγελικής πρότασης, όπως το ότι ο Ρουπακιάς δεν είχε μιλήσει τηλεφωνικά με άλλους κατηγορούμενους και ότι οι χρυσαυγίτες που βρέθηκαν στο σημείο της δολοφονίας δεν ήταν οπλισμένοι, αναφερόμενη στα αδιάσειστα στοιχεία από την άρση απορρήτου των τηλεφώνων των χρυσαυγιτών και από τα σήματα των αστυνομικών που ήταν παρόντες στην επίθεση. Όσο για το ότι δεν μπορεί να τεκμηριωθεί η στοχοποίηση του Παύλου Φύσσα από την οργάνωση, η Χ. Παπαδοπούλου απάντησε με πολλές πηγές (τηλέφωνα; καταθέσεις προστατευόμενων μαρτύρων, καταθέσεις πρώην μελών και απολογία Ν. Τσορβά), αλλά και με τον τρόπο που ξετυλίχτηκε η επίθεση. Οι αυτόπτες μάρτυρες έδωσαν την εικόνα ότι οι επιτιθέμενοι ήξεραν ποιος ήταν ο στόχος –ο Ρουπακιάς συγκεκριμένα σταμάτησε και ρώτησε τον Φύσσα πού είναι η Κεφαλληνίας, όχι γιατί δεν ήξερε, αλλά για να τον «ζυγίσει» πριν κάνει την κυκλωτική κίνηση με το αυτοκίνητο κι επιτεθεί.

Για τους συνεργούς του Ρουπακιά, τους 17 κατηγορούμενους του τάγματος εφόδου της Νίκαιας, που η εισαγγελέας πρότεινε να απαλλαγούν από την κατηγορία, η Χ. Παπαδοπούλου ξεσκέπασε αναλυτικά τις αντιφάσεις τους και και έδειξε τη συμμετοχή τους. «Διαλύονται μόνο όταν ο Ρουπακιάς έχει ολοκληρώσει την επίθεση και έχει μαχαιρώσει τον Παύλο, γιατί ακριβώς ήξεραν» τι επρόκειτο να κάνει. Έδειξε επίσης πέρα από κάθε αμφιβολία τον σημαντικό ρόλο τους μέσα στην οργάνωση συνολικά. Ο δε ρόλος της ηγεσίας απο-

Οι αγορεύσεις της πολιτικής αγωγής ξεκίνησαν κατά την 401η συνεδρίαση (8/1/2020) την ίδια ώρα που αντιφασίστριες και αντιφασίστες συγκεντρώθηκαν για μια ακόμη φορά έξω από την αίθουσα του Εφετείου απαιτώντας να μη γίνει δεκτή από το δικαστήριο η εισαγγελική πρόταση που απαλλάσσει τη Χρυσή Αυγή. Από τις πρώτες κιόλας ώρες των αγορεύσεων έγινε φανερό πόσο διάτρητη είναι η εισαγγελική πρόταση, αλλά και πόσο ενδελεχής δουλειά έχει κάνει η πολιτική αγωγή. Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής σύνδεσαν αριστοτεχνικά όλες τις υποθέσεις μεταξύ τους και με την εγκληματική οργάνωση, τεκμηρίωσαν την ύπαρξη ναζιστικής ιδεολογίας και περιέγραψαν τη δομή και το σχέδιο της Χρυσής Αυγής στηριζόμενοι σε έναν τπάνιο όγκο στοιχείων που οι ίδιοι είχαν φροντίσει να φτάσουν στο ακροατήριο όπως έπρεπε. Πρόκειται για ιστορικής σημασίας αγορεύσεις, που συμπυκνώνουν τόσο τη φύση της φασιστικής απειλής όσο και τη μάχη να τσακιστεί.

14/1, Αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από τη δίκη της Χ.Α. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

καλύπτεται από τα ιεραρχικά τηλεφωνήματα του τάγματος προς τους ανωτέρους, καθώς και από την προσπάθεια συγκάλυψης ήδη από τα πρώτα λεπτά μετά τη δολοφονία.

Απάντησε αποστομωτικά στον «προβληματισμό» της εισαγγελέως «ποιο το όφελος της ΧΑ από τη δολοφονία». «Η κυριαρχία της στο δρόμο, η επιβολή του μηνύματός της, το οποίο δεν είναι άλλο από τη βία... Θέλεις με τις πράξεις σου να δείξεις ποιος κάνει κουμάντο στο δρόμο», τόνισε η Χ. Παπαδοπούλου. «Το Σεπτέμβριο του 2013, υπήρχε εντολή κλιμάκωσης της δράσης της ΧΑ: κατά μέτωπο στο ΚΚΕ, μέσα στο σπίτι του. Στον Μελιγαλά: τι αριστεροί, τι δεξιοί; Εναντίον όλων».

«Εάν είχαν όλα κυλήσει όπως στις προηγούμενες επιθέσεις και οι δράστες διέφευγαν, πείτε μου εσείς ποιος αυτόπτης μάρτυρας θα τολμούσε να πάει να καταθέσει αυτά που είδε, στην περιοχή που ζει [...] Κουμάντο και στο Κερατσίνι, θα έκανε ο χρυσαυγίτης, αυτό θα ήταν το όφελος της ΧΑ από τη δολοφονία Φύσσα».

«[Απαλλαγή των κατηγορούμενων] θα σημαίνει την επανεμφάνιση των ταγμάτων εφόδου της ΧΑ στους δρόμους, ανοίγοντας ένα νέο κύκλο βίας και ναζιστικής τρομοκρατίας, νομιμοποιημένα πλέον και με τη βούλα της Ελληνικής Δικαιοσύνης. [...] Έχετε στα χέρια ό,τι χρειάζεται και πολλά περισσότερα, έχει αποδειχθεί η κατηγορία της ένταξης και διεύθυνσης οργάνωσης, από το τελευταίο μέλος της μέχρι τον Αρχηγό της. Για λογαριασμό των θυμάτων και των οικογενειών τους, αλλά και για λογαριασμό ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας και εν ονόματι της Δημοκρατίας», έκλεισε η Χ. Παπαδοπούλου και χειροκροτήθηκε από τους αντιφασίστες και τις αντιφασίστριες στο ακροατήριο.

Κώστας Σκαρμέας συνήγορος Αιγύπτιων αλιεργατών

Τη σκυτάλη πήρε ο Κώστας Σκαρμέας, συνήγορος πολιτικής αγωγής των Αιγύπτιων αλιεργατών, (402η-403η συνεδρίαση, 9 και 14/1). Στον ισχυρισμό της εισαγγελικής πρότασης ότι δεν πρόκειται για απόπειρα ανθρωποκτονίας, τόνισε: «και μόνο από τα χτυπήματα και τη σφοδρότητά τους, σε κρανίο και πνεύμονα, συνάγεται ο δόλος της ανθρωποκτονίας, χωρίς να συνυπολογίσουμε καν τα 15 άτομα εναντίον ενός και τα ξύλα και σίδερα που χρησιμοποιήθηκαν σαν φονικά όπλα. [...] καθώς και τις συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα η πράξη (νύχτα, το θύμα κοιμόταν, δεν είχε διέξοδο διαφυγής)».

Τεκμηρίωσε αναλυτικά το ότι ο Πανταζής ήταν αναμφίβολα επικεφαλής της επίθεσης, αλλά και κεντρικός στην οργάνωση: σύνδεσμος μεταξύ ηγεσίας και φυσικών αυτουργών, επικεφαλής επιθέσεων, παραλίγο υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος ακόμη και το 2019. Τόνισε τη σχέση της συγκεκριμένης επίθεσης και των κατηγορούμενων με τη Χρυσή Αυγή: «Οι Μαρίας, Παπαδόπουλος, Ευγενικός και Αγριογιάννης συμμετείχαν σε πλήθος συναντήσεων με άλλα μέλη της Χ.Α από διάφορες περιοχές, τα τηλέφωνά τους ήταν διαθέσιμα και στην Τοπική Περάματος και στην Τοπική Νίκαιας όπως προκύπτει απ' το έγγραφο στον σκληρό του Πατέλη».

Έδειξε τον κεντρικό σχεδιασμό της επίθεσης από την ηγεσία. Άρθρο που στοχοποιεί

τους Αιγύπτιους αλιεργάτες, προαναγγελία της επίθεσης από τον Λαγό 6 ώρες πριν αυτή γίνει, ακόμη και αποδοχή του ότι «οι Αιγύπτιοι θα δίνουν λόγο στη ΧΑ», στην απολογία του.

«Η συνένωση των δικογραφιών ανέδειξε ενώπιον της δικαιοσύνης τη μεγάλη εικόνα, που φυσικά την φώναζαν χρόνια και δημοσιογράφοι και πολιτικοί και ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας», σημείωσε μιλώντας για την εγκληματική οργάνωση.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στα τρία επίπεδα στα οποία βλέπουμε την ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης: πρώτο, η ύπαρξη ταγμάτων εφόδου που αποδεικνύεται από πλήθος μαρτύρων κατηγορίας, ανάμεσα στους οποίους πρώην μέλη, από έγγραφα στα κινητά και τους υπολογιστές των κατηγορούμενων, από δεκάδες καταδικαστικές αποφάσεις από τη δεκαετία του '90 μέχρι σήμερα. Τα τάγματα περνούν στρατιωτική εκπαίδευση, έχουν συγκεκριμένη ενδυμασία, διαθέτουν όπλα.

Δεύτερο, η πειθαρχία και η ιεραρχία. Η απάντηση στο ερώτημα αν οι πυρηνάρχες δρούσαν μεμονωμένα ή κάτω από τη γραμμή της ηγεσίας είναι κατηγορηματικά το δεύτερο. Το βίντεο Πατέλη «ό,τι κινείται σφάζεται» συμπυκνώνει, τόνισε ο Κ. Σκαρμέας, το άρθρο 187 περί εγκληματικής οργάνωσης: «Βλέπουμε την επιχειρησιακή εγκληματική δράση άνω των τριών ατόμων: "θα φύγει από εδώ πέρα μία ομάδα, 20-30 ατόμων, η οποία θα είναι τούμπανο, από όλα". Την ιεραρχική δομή: "ό,τι γραμμή πέσει, αυτή θα ακολουθήσουμε. Μαθαίνω, ρωτάω, μου απαντάνε και σας έρχεται μήνυμα". Την επιδίωξη κακουρηγιμάτων: "Δε θα μείνει τίποτα όρθιο. Τίποτα! Ό,τι κινείται, σφάζεται". Ακόμα και τον δόλο: "Κάντε το σταυρό σας, να έρθει το μήνυμα ΝΑΙ", θέλουν να συμμετέχουν στις επιθέσεις της οργάνωσης, ανυπομονούν».

Τρίτο, ο κεντρικός σχεδιασμός της εγκληματικής δράσης, ο οποίος αποδεικνύεται από τη φυσική παρουσία βουλευτών σε επιθέσεις και εκπαιδεύσεις, τη γνώση, έγκριση και συγκάλυψη των επιθέσεων και τις διακηρύξεις των στελεχών που δείχνουν τη γραμμή της ηγεσίας, την επιδίωξη για δολοφονικές πράξεις. «"Παίζει να πέθανε" λέει ο Τσακανίκας, "Ό,τι κινείται, σφάζεται" λέει ο Πατέλης, "Θα ταλαντεύονται απ' τον κρεμασμένο τους λαιμό" λέει ο Μάστορας, "Μέχρι το βράδυ θα έχεις νεκρούς" λέει ο Κασσιδιάρης, "Ελπίζουν να σφάξει ένας Χρυσουαυγίτης έναν ξένο, θα πάρουμε 20% τότε" λέει ο Μιχαολιάκος».

Έκλεισε τονίζοντας ότι «το αίμα του Παύλου Φύσσα θα είναι η αρχή της δράσης της Χ.Α., όχι το τέλος όπως έγινε το 2013 με τις διώξεις», αν η ΧΑ απαλλαγεί. «Στο Συνεργείο η δικογραφία έμεινε στα συρτάρια και δύο μήνες μετά πέθαινε ο Παύλος Φύσσας από τα ίδια μέλη της Τοπικής Νίκαιας που ήταν και στο Συνεργείο, παρόλο που όπως αναγνώσατε η αστυνομία είχε εξαρχής τις πινακίδες και του Λαγού και του Πατέλη και του Σταμπέλου και του Δήμου και του Κομιανού και των υπόλοιπων Χρυσουαυγιτών. Αν είχε γίνει το ελάχιστο τότε, τον Ιούλιο του 2013, ο Παύλος Φύσσας θα ήταν σήμερα ζωντανός».

Αφροδίτη Φράγκου

Πανελλαδική Συνέλευση Εργατικής Αντίστασης

Τις τελευταίες ημέρες το σωματείο εργαζομένων του Μετρό δέχεται επίθεση από την κυβέρνηση, ενταγμένη στο σχέδιο απαξίωσης των συνδικάτων και του συνδικαλισμού συνολικότερα. Θέλουν να καταστείλουν την αντίσταση των εργαζομένων. Ήδη με νόμο το φθινόπωρο προσπαθούν να βάλουν νέα εμπόδια στα σωματεία για την κήρυξη απεργίας, να περάσουν το ηλεκτρονικό φακέλωμα και τώρα επεξεργάζονται μέτρα για τον περιορισμό των διαδηλώσεων. Τους λέμε ότι δεν θα τους περάσει.

Έχουμε μπροστά μας τη μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Όπως όλες οι δημόσιες υπηρεσίες, έτσι και οι συγκοινωνίες έχουν μπει στο στόχαστρο για να πουληθούν σε ιδιώτες. Ταυτόχρονα έχουμε να παλέψουμε για τις συλλογικές συμβάσεις που η κυβέρνηση ουσιαστικά θέλει να τις καταργήσει. Μέσα στα μέτρα που έχει ψήφισει η κυβέρνηση είναι και ο νόμος που συνδέει τα κέρδη των επιχειρήσεων με τις αμοιβές των εργαζομένων. Όλοι καταλαβαίνουμε ότι δεν είναι καιρός για εφησυχασμό αλλά για αγώνες, σαν αυτούς που είδαμε τα προηγούμενα χρόνια. Καλούμε κι εμείς στη συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στις 19 Γενάρη για να συζητήσουμε και να οργανώσουμε αυτούς τους αγώνες, το επόμενο διάστημα.

Σπύρος Ρεβύθης, πρόεδρος ΣΕΛΜΑ

Οι συμβασιούχοι του προγράμματος ΟΑΕΔ για 5.500 νέους πτυχιούχους, ξεκίνησαμε πριν μερικούς μήνες να παλεύουμε για την παραμονή μας στη δουλειά, εν όψει της λήξης των συμβάσεών μας. Μια από τις πτυχές του αγώνα μας, μαζί με τις διαδηλώσεις, τις απεργιακές κινητοποιήσεις, τις συνελεύσεις, είναι και η προσπάθεια για συντονισμό με άλλους εργαζόμενους.

Από την αρχή ήρθαμε σε συντονισμό με τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που εργάζονται ως συμβασιούχοι του ΟΑΕΔ στην Υγεία αλλά και με άλλα κομμάτια εργαζομένων. Πιστεύουμε ότι η δύναμη είναι στην ενότητα, ο εχθρός είναι κοινός, το ίδιο και οι διεκδικήσεις μας. Όσα περισσότερα κομμάτια συντονιζόμαστε μεταξύ μας τόσο πιο αποτελεσματικός θα είναι ο αγώνας μας, απέναντι στην κυβέρνηση που προωθεί τις απολύσεις, τις περικοπές, τις ιδιωτικοποιήσεις και την καταστολή. Η συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια και του Συντονιστικού Νοσοκομείων στις 19 Γενάρη στην ΕΣΗΕΑ, είναι ένα απαραίτητο βήμα σε αυτή την κατεύθυνση.

Ματίνα Σγουρομύτη, εργαζόμενη στο ΥπΕν μέσω προγράμματος ΟΑΕΔ για 5.500 νέους πτυχιούχους

Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, προχωράνε σε πανελλαδική συνέλευση την Κυριακή 19 Γενάρη, στις 10πμ, στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20) στην Αθήνα. “Διεκδικούμε η συνέλευση αυτή να γίνει το σημείο συντονισμού όλων των αγωνιστών και αγωνιστριών από εργασιακούς χώρους και κλάδους που βρέθηκαν σε σύγκρουση με την αντεργατικά ατζέντα και τις επιθέσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Για να συζητήσουμε και να οργανώσουμε την συνέχεια και το άπλωμα της εργατικής απειπίθεσης, με στόχο να ξηλώσουμε τις επιθέσεις και να πάρουμε πίσω όλα όσα μας άρπαξαν με τις μνημονιακές πολιτικές τους...”

Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, πρωτοστατίσαν σε όλες τις μάχες της προηγούμενης χρονιάς και στήριξαν όλα τα μαχόμενα κομμάτια. Βάζουμε μπροστά να οργανώσουμε από τα κάτω ακόμη καλύτερα όλους τους εργατικούς χώρους και να σπρίξουμε τους αγώνες που θα ξεδιπλωθούν. Καλούμε κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο, κάθε συλλογικότητα, συνδικαλιστή και εργαζόμενο που θέλει να ενισχύσει αυτήν την προοπτική, να βρεθούμε μαζί” τονίζουν μεταξύ άλλων στο κοινό τους κάλεσμα οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του Συντονιστικού Νοσοκομείων και του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια.

Έξι μήνες πέρασαν από τις εκλογές και οι μύθοι της κυβέρνησης περί ανάπτυξης καταρρέουν καθημερινά. Η μόνη αλλαγή που είδαμε είναι το χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων. Στα νοσοκομεία η κατάσταση είναι τραγική. Με τη συνταξιοδότηση των γιατρών και το πάγωμα των προσλήψεων, ολόκληρα τμήματα υπολειπονται ή κλείνουν όπως το παράρτημα του νοσοκομείου μας στην Καλλιθέα, ύστερα από τη συνταξιοδότηση της μοναδικής παιδιάτρου που ήταν εκεί.

Η αναμονή για ραντεβού στα ιατρεία και για τα χειρουργεία ξεπερνάει τους 3 μήνες φέρνοντας σε απόγνωση τους γονείς. Με φιέστες για εγκαίνια καινούργιων τμημάτων προσπαθούν να ξεγελάσουν την κοινή γνώμη. Όμως δεν μπορούν να ξεγελάσουν πια κανένα. Τα μηχανήματα, όσο σύγχρονα και αν είναι, χωρίς ανθρώπινο δυναμικό είναι άχρηστα. Με μειωμένες χρηματοδοτήσεις, πάγωμα των προσλήψεων, ελλείψεις βασικών αντιδραστηρίων και φαρμάκων γίνεται ξεκάθαρο πως στόχος της κυβέρνησης είναι το ξεπούλημα της Δημόσιας Υγείας στους ιδιώτες. Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ότι ο μόνος δρόμος με τον οποίο καταφέραμε να μειώουν τα νοσοκομεία όρθια και ανοιχτά και δεν απολύθηκαν οι συνάδελφοι μας, είναι ο δρόμος του συντονισμού και του αγώνα.

Γι’ αυτό και το κάλεσμα για την πανελλαδική συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων την Κυριακή 19 Γενάρη, βρήκε πολύ θετική ανταπόκριση και από το σωματείο και κυρίως από τους εργαζόμενους. Η ανάγκη όλων να ενημερωθούν για την επίθεση στην εργατική τάξη σε δημόσιο και σε ιδιωτικό τομέα είναι πολύ μεγάλη, αλλά πολύ μεγαλύτερη είναι η ανάγκη να βάλουμε στόχους και να οργανώσουμε με ενότητα τις μάχες που έχουμε μπροστά μας, όπως την απεργιακή 8 Μάρτη, τη φετινή Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών για να τα πάρουμε όλα πίσω και να τσακίσουμε την κυβέρνηση και τα αφεντικά.

Μαρία Αλιφιέρη, εργαζόμενη Παίδων Αγλ.Κυριακού, Συντονιστικό Νοσοκομείων

Το πρόγραμμα της Συνέλευσης

10πμ-1:30πμ: «Οι μάχες ενάντια στη ΝΔ για να τα πάρουμε όλα πίσω»

Εισηγητές/τριες:

Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων Νοσοκομείου «Άγιος Σάββας», **Κατερίνα Θωίδου**, συμβασιούχος ΟΑΕΔ **Νίκος Χατζάρας**, ΔΣ Σωματείου Εργαζόμενων Δήμου Αμπελοκήπων-Μενεμένης (Θεσσαλονίκη)

Παραμβάσεις:

Αντώνης Κουρούκλης, πρόεδρος ασφαλιστικών Ταμείων (ΠΟ-ΠΟΚΠ)

Γιάννης Κούτρας, ΔΣ ΕΝΙΘ

Σπύρος Ρεβύθης, πρόεδρος εργαζομένων ΜΕΤΡΟ (ΣΕΛΜΑ)

Διονύσης Γεωργούλης, συνδικαλιστής Τράπεζα Πειραιώς

Ματίνα Σγουρομύτη, συμβασιούχος 5.500 ΟΑΕΔ

Χρήστος Ζαρκινός, πρόεδρος Εργολαβικών ΕΛΠΕ

Νίκος Τουρνάς, ΔΣ υπαλλήλων ΑΑΔΕ

Θανάσης Φωλιάς, ΔΣ ΟΜΕ ΟΤΕ

Κώστας Πολύδωρος, ΔΣ Σωματείου εργ. Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας

Στέλιος Γιαννούλης, αναπληρωτής δάσκαλος

Βασίλης Σουλαιδής, συνδικαλιστής ΙΝΤΡΑΚΟΜ

2μμ-4μμ: «Οργανώνουμε την παγκόσμια μέρα γυναικών στις 8 Μάρτη»

Εισηγήτριες:

Αργυρή Ερωτοκρόπου,

ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου «Γεννηματάς»,

Μαρία Αμπελιώτη, συνδικαλίστρια στον Δήμο Αθήνας,

Μαρία Κοτρώνη, πρόεδρος εργολαβικών ΔΕΣΦΑ (ΠΣΕΦΑ),

Φιλώ Φραγκάκου, συμβασιούχος καθαρίστρια ΟΑΕΔ

Παραμβάσεις:

Μαρία Χαρχαρίδου, ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς

Τιάνα Ανδρέου, ΔΣ ΟΣΥΟ

Φρόσχα Σκλαβάκη, συνδικαλίστρια Υπ. Οικονομικών

Ζαννέτα Λυσικάτου, ΔΣ Συλλόγου εργ. νοσοκομείου Άγιος Σάββας

Χουάνα Σταυριανού, εργαζόμενη στον Τουρισμό

Αννα Τσινίκα, ΔΣ ΠΣΥΠΕΡΤ

Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου, Συνδικαλίστρια Υπ. Πολιτισμού

Μαρία Ανδρέου, εκπαιδευτικός

4μμ-4:30μμ: Κλείσιμο

Εισηγητής: **Χρίστος Αργύρης**, Συντονιστικό Νοσοκομείων

“Να ενώσουμε τους αγώνες”

Οι καιροί απαιτούν να ενώσουμε τις διεκδικήσεις μας όλοι οι εργαζόμενοι για να υπερασπιστούμε την ίδια μας την εργασία. Η οικονομική κρίση δεν έχει τελειώσει. Η δεξιά κυβέρνηση εξαπολύει όλα τα σκληρά αντεργατικά μέτρα, βάζοντας στο στόχαστρο το συνδικαλισμό, τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, τους όρους εργασίας μας, τους μισθούς μας, όλα μας τα δικαιώματα. Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια έχει τις ρίζες του στη μάχη που δώσαμε οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ και πολλοί άλλοι κλάδοι τη διετία 2013-2015. Ήταν πολύτιμη η προσφορά του στο να συνεχίσει, να απλωθεί ο αγώνας μας, να κερδίζει συνεχώς συμπαράσταση, να υπάρξει συντονισμός με άλλα αγωνιζόμενα κομμάτια. Είναι πολύ σημαντικό ότι μετά από τόσα χρόνια συνεχίζει και υπάρχει, δυναμώνει και χρειάζεται να δυναμώσει ακόμα περισσότερο.

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ έχουμε αυτή την περίοδο να αντισταθούμε στη συρρίκνωση της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, στην αντικατάσταση των εργαζομένων -μέσω εθελουσίας- με νέους επισφαλείς εργαζόμενους που θα δουλεύουν σε συνθήκες γαλέρας, αλλά και την ιδιωτικοποίηση. Ταυτόχρονα ακόμα είναι στον αέρα το ζήτημα της συλλογικής μας σύμβασης και μάλιστα η διοίκηση χρησιμοποιεί τη διαδικασία υπογραφής της προκειμένου να παίξει παιχνίδια ενάντια στο συνδικαλισμό.

Είναι σίγουρο ότι οι περισσότεροι κλάδοι εργαζομένων έχουν παρόμοια ζητήματα να αντιμετωπίσουν απέναντι στην εργοδοσία και την κυβέρνηση. Γι’ αυτό και είναι επιτακτική ανάγκη να ενώσουμε τους αγώνες μας, να τους συντονίσουμε και η συνέλευση στις 19 Γενάρη έρχεται την κατάλληλη στιγμή για να καλύψει αυτή την ανάγκη.

Άννα Τσινίκα, μέλος ΔΣ ΠΣΥΠΕΡΤ

Να συντονιστούμε για να νικήσουμε

Οι εργαζόμενοι του ΟΤΕ δίνουμε μια μεγάλη μάχη με απεργία διαρκείας εδώ και δύομηνη βδομάδες, με μεγάλη συμμετοχή κι απεργιακές περιφρουρήσεις σε όλη τη χώρα. Έχουμε απέναντί μας μια διοίκηση που δεν δίστασε να κάνει απολύσεις παραμονή της πρωτοχρονιάς, που έστειλε αστυνομία να συλλάβει συναδέλφους απεργούς και τα ΜΜΕ που στην πλειοψηφία τους δεν λένε τίποτα για μια απεργία διαρκείας σε μια από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις των Βαλκανίων.

Η μάχη του ΟΤΕ δεν πρέπει να αποκλημακωθεί χωρίς συνέχεια απεργιακών κινητοποιήσεων, χωρίς να έχουμε κάτι χειροπιαστό στα χέρια μας από την διοίκηση. Με την τρίωρη στάση εργασίας τη Δευτέρα 13/1 και τις συνελεύσεις που καλούνται χωρίς να υπάρχει ταυτόχρονη απεργία δίνουμε χρήσιμο χρόνο στην διοίκηση να προσεγγίσει τους εργαζόμενους και να τους ασκήσει πιέσεις με κάθε τρόπο.

Τώρα ξεκίνησε να γνωρίζει την απεργία μας η κοινωνία, τα πολιτικά κόμματα και οι λοιποί θεσμοί. Η συμπαράσταση που κόσμου στις συγκεντρώσεις και τις περιφρουρήσεις ήταν μεγάλη. Όλοι μας έλεγαν συνεχίστε γερά.

Απροθυμία

Κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα, αν και κλήθηκαν να το κάνουν, δεν ζήτησε προ ημερησίας διάταξης συζήτηση για το θέμα του ΟΤΕ, και αυτό δείχνει την απροθυμία να θέσουν το πρόβλημα στην ουσία του, μιας και οι περισσότεροι, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο, έχουν βάλει το λιθαράκι τους στην ιδιωτικοποίηση. Είναι σαν να πυροβολάνε τα πόδια τους. Από μόνι τους αδυνατίζουν την ανέξοδη και προ-

Λάμπρος Καστρινάκης, εργαζόμενος ΟΤΕ Χανιά, μέλος ΑΣΕ ΟΤΕ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΤΑΣΗ

Ένας διεθνής επαναστατικός συντονισμός

Την προηγούμενη βδομάδα δημοσιεύσαμε μέσα από τις στήλες της Εργατικής Αλληλεγγύης την διακήρυξη της IST, της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης (International Socialist Tendency) ενάντια στον πόλεμο του Τραμπ και το κάλεσμα που απεύθυνε για μαζικές αντιπολεμικές καμπάνιες σε όλο τον κόσμο. Νωρίτερα, στις 18 του Δεκέμβρη, τρεις οργανώσεις της Τάσης, το ΣΕΚ (Ελλάδα), η Εργατική Δημοκρατία (Κύπρος) και το DSiP (Τουρκία) προχώρησαν σε κοινή διακήρυξη που σημειώνει:

“Οι εργάτες της Τουρκίας, της Ελλάδας και της Κύπρου δεν έχουν τίποτε να κερδίσουν από την κλιμάκωση των ανταγωνισμών πάνω στις ΑΟΖ. Αντίθετα έχουμε πολλά να χάσουμε αν αυτή εξελιχθεί σε πολεμική σύγκρουση. Πρόκειται για ένα αντιδραστικό πόλεμο για όλες τις πλευρές. Οι απόπειρες των κυβερνήσεών μας να παρουσιάσουν τις πράξεις τους σαν “υπεράσπιση της πατρίδας” δεν είναι αληθινές και αυτό φαίνεται καθαρά από το γεγονός ότι ο Μητσοτάκης και ο Ερντογάν υποστηρίζουν διαφορετικές δυνάμεις που μάχονται στη Λιβύη. Η Βεγγάζη δεν είναι κομμάτι της “ελληνικής πατρίδας” ούτε η Τρίπολη της “τουρκικής πατρίδας”.

Μέσα στον πολεμικό πυρετό που υψώνεται στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι σε όλες τις εμπλεκόμενες χώρες αναπτύσσουν δράση διεθνιστικές οργανώσεις της IST που προχωρούν σε κοινές πρωτοβουλίες, βάζοντας στο στόχαστρο η κάθε μια την δική της άρχουσα τάξη και όχι την εργατική τάξη της “αντιπάλου” χώρας.

Η IST είναι μια τάση επαναστατικών οργανώσεων που μοιράζονται μεταξύ τους την ίδια πολιτική στάση και επιδιώκουν τη συνεργασία μεταξύ τους ανταλλάσσοντας εμπειρίες, βοηθώντας και παρέχοντας πρακτική υποστήριξη η μια στην άλλη.

Σοσιαλισμός από τα κάτω

Αυτές οι οργανώσεις υποστηρίζουν την παράδοση του σοσιαλισμού από τα κάτω, την ιδέα δηλαδή ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να απελευθερώσουν τους εαυτούς τους μόνο μέσα από τους δικούς τους αγώνες, μέσα από την επανάσταση και την εργατική εξουσία. Πρόκειται για μια παράδοση που ξεκινάει από τον **Μαρξ** και τον **Ένγκελς** και συνεχίστηκε από επαναστάτες όπως ο **Λένιν**, ο **Τρότσκι**, η **Ρόζα Λούξεμπουργκ** και ο **Αντόνιο Γκράμσι**. Οι οργανώσεις που συνδέονται με την IST επιδιώκουν να δυναμώσουν αυτήν την παράδοση μέσα από τις προσπάθειες που κάνουν να αναπτύξουν την μαρξιστική θεωρία και μέσα από την οικοδόμηση επαναστατικών κομμάτων και οργανώσεων που συνδέονται με την εργατική τάξη και τους αγώνες της,

Οι ρίζες της IST βρίσκονται στην **Βρετανία** και συγκεκριμένα στην ανάπτυξη της οργάνωσης **International Socialists** την δεκαετία του '60 (μετέπειτα **Socialist Workers Party, SWP**). Μέσα στη φωτιά του Μάη του '68 και την έκρηξη του εργατικού κινήματος στη Βρετανία, το SWP θα μεγαλώσει και θα συνδεθεί με οργα-

νώσεις και αγωνιστές της διεθνούς επαναστατικής αριστεράς οδηγώντας την δεκαετία του '80 στη δημιουργία της IST και την ένταξη σε αυτήν οργανώσεων σε ολόένα και περισσότερες χώρες. Η ΟΣΕ, η **Οργάνωση Σοσιαλιστική Επανάσταση** από την οποία προήλθε το ΣΕΚ, διατηρώντας για χρόνια συντροφικές σχέσεις με το SWP, εντάσσεται στην IST το 1987.

Το ίδιο διάστημα, μεγάλο ρόλο παίζουν τα κόμματα και οι οργανώσεις της IST στη μάχη ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό. Και σε θεωρητικό επίπεδο, πατώντας πάνω στην παράδοση του ενιαίου μετώπου της Γ' Διεθνούς και του Τρότσκι και κυρίως σε πρακτικό μέσα από πρωτοβουλίες που πήραν.

Η εμπειρία αυτή όπλισε με αυτοπεποίθηση τις οργανώσεις και τα κόμματα της Τάσης. Η **KEEPFA** στην Ελλάδα, η **Πλατφόρμα για μια ανθρώπινη πολιτική Ασύλου** στην Αυστρία, το **Stand up to Racism** στη Βρετανία και πιο πρόσφατα το **Aufstehen gegen Rassismus** στη Γερμανία και αντίστοιχες μετωπικές πρωτοβουλίες στην Ολλανδία, τη Δανία, την Πολωνία έχουν κορμό οργανώσεις της IST. Το 2015 οι οργανώσεις της τάσης με κοινή τους διακήρυξη θα πρωτοστατήσουν σε όλες τις χώρες της ΕΕ στο κίνημα αλληλεγγύης που πέτυχε άνοιγμα των συνόρων στους πρόσφυγες και τους μετανάστες ενώ σε Ελλάδα και Τουρκία με κοινές διακηρύξεις αλλά και συγκεντρώσεις το Γενάρη του 2016 και στις δύο πλευρές των συνόρων στον Έβρο.

Μεγάλη ήταν η συμβολή της Τάσης στην ανάπτυξη του αντικαπιταλιστικού κινήματος την δεκαετία του 2000. Αμέσως μετά την **“Μάχη του Σιάτλ”** ενάντια στον ΠΟΕ, η IST θα μπει στην πρώτη γραμμή αυτού που έμελλε να καταγραφεί τα επόμενα χρόνια παγκοσμίως σαν το νέο αντικαπιταλιστικό κίνημα. Τα κόμματα και οι οργανώσεις της τάσης, μέσα από μαζικές πρωτοβουλίες όπως η **Πρωτοβουλία Γένοβα 2001** στην Ελλάδα και το **Globalize Resistance** στη Βρετανία θα παίξουν κεντρικό ρόλο στην οργάνωση των μεγάλων διαδηλώσεων στην **Πράγα**, τη **Γένοβα** και τους άλλους σταθμούς του κινήματος, καθώς και στην ίδρυση του **Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ**. Μέσα σε αυτό λειτούργησαν σαν η επαναστατική του πτέρυγα, διεκδικώντας τον αντικαπιταλιστικό-διεθνιστικό του χαρακτήρα κόντρα στις γραμμές που ήθελαν να του δώσουν ένα απλά αντινεοφιλελεύθερο χαρακτήρα.

Οι οργανώσεις της τάσης έδωσαν συντεταγμένα μια σειρά από μάχες, με πιο σημαντική αυτή ενάντια στην πολεμική εκστρατεία του Μπους στο **Αφγανιστάν** και στο **Ιράκ**. Η τάση πρότεινε και πέτυχε να κηρυχθεί η **15 Φλεβάρη του 2003** παγκόσμια μέρα δράσης ενάντια στον πόλεμο - με εκατομμύρια ανθρώπους να συμμετέχουν στις διαδηλώσεις σε όλο τον πλανήτη. Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο στη Βρετανία και στην Ελλάδα θα παίξουν σημαντικό ρόλο σε όλη τη διάρκεια του πολέμου

στη Μέση Ανατολή, προτάσσοντας ταυτόχρονα την αλληλεγγύη στην **Παλαιστίνη**.

Με το ξέσπασμα της κρίσης το 2009 η IST προσπαθεί με κοινές διακηρύξεις και συγκεντρώσεις να απλώσει και να οργανώσει την αλληλεγγύη στα απεργιακά κινήματα σε χώρες όπως η **Ισπανία** και η **Ελλάδα** - με αποκορύφωμα το 2015, την περίοδο του δημοψηφίσματος στην Ελλάδα ενάντια στις πιέσεις της ΕΕ και των τραπεζιτών. Αντίστοιχα διεθνείς διακηρύξεις και καμπάνιες έχουν οργανωθεί υπέρ του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης στην **Καταλωνία**, ενάντια στο πραξικόπημα του Σίσι στην **Αίγυπτο** αλλά και στην απόπειρα πραξικοπήματος στην **Τουρκία** το 2016. Διεθνείς καμπάνιες υποστήριξης οργανώνονται κάθε φορά που αγωνιστές και επαναστάτες υφίστανται διώξεις - στην **Ν. Κορέα**, τη Ζιμπάμπουε, στην **Ν.Αφρική**, στην Τουρκία, στην Αίγυπτο αλλά και την Ελλάδα την δεκαετία του '90 για την διεθνιστική στάση της ΟΣΕ πάνω στο **Μακεδονικό**. Η IST και οι οργανώσεις της βρίσκονται επίσης σε διάλογο με μια σειρά οργανώσεις και τάσεις της επαναστατικής και ριζοσπαστικής αριστεράς σε όλο τον κόσμο.

27 χώρες

Οργανώσεις και κόμματα που συμμετέχουν και συνδέονται με την IST υπάρχουν σε 26 χώρες: Στην Αυστρία (Linkswende), στην Κύπρο (Εργατική Δημοκρατία), στην Τσεχία (Socialistick Solidarita), στη Δανία (Internationale Socialisters Ungdom), στη Φινλανδία (Sosialistiliitto), στην Ελλάδα (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα), στην Ιρλανδία (Socialist Workers Network), στην Ολλανδία (Internationale Socialisten), στη Νορβηγία (Internasjonale Sosialister), στην Πολωνία (Pracownicza Demokracja), στο Ισπανικό Κράτος (Marx21), την Σουηδία (Internationella Socialister), στη Βρετανία (Socialist Workers Party), Γαλλία (A2C), στη Γερμανία (Marx 21), στις ΗΠΑ (Marx 21), στην Τουρκία (Devrimci Sosyalist isci Partisi), στην Νέα Ζηλανδία (Socialist Aotearoa), στην Αυστραλία (Solidarity), στην Μποτσουάνα (International Socialists Botswana), στην Γκάνα (International Socialist Organisation), στη Νιγηρία (Socialist Workers League), στην Ζιμπάμπουε (International Socialist Organisation), στη Νότιο Αφρική (Keep Left), στην Βραζιλία (socialismosemfronteiras), στον Καναδά (International Socialists), στο Πακιστάν (Revolutionary Socialists Organization), στη Νότιο Κορέα (Workers' Solidarity).

Οργανώσεις που συνδέονται με την IST δραστηριοποιούνται επίσης σε χώρες της Μέσης Ανατολής και της **Αφρικής**, όπως η Αίγυπτος, όπου οι επαναστάτες σοσιαλιστές βρέθηκαν το 2011-12 στην πρώτη γραμμή της επανάστασης ενώ μετά το πραξικόπημα του Σίσι διώκονται συστηματικά με συλλήψεις και πολύμηνες φυλακίσεις. Επαναστάτες σοσιαλιστές που συμμετείχαν στις επαναστάσεις της Αραβικής Άνοιξης σε χώρες όπως ο **Λίβανος** και ιδιαίτερα η **Συρία** βρέθηκαν επίσης στο δολοφονικό στόχαστρο κάθε είδους αντιδραστικών δυνάμεων.

Γιώργος Πίπτας

**Βιβλία που
παρουσιάζει
το νέο ΣΑΚ**

Οδηγός στη μάχη για να παγκοσμιοποιήσουμε την Αντίσταση

Κυκλοφορεί αυτές τις μέρες το τεύχος Νο 138 του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, το πρώτο τεύχος του 2020, μιας χρονιάς που η κρίση των από πάνω βαθύνει όλο και περισσότερο και η αντίσταση των από κάτω σε όλο τον πλανήτη μας δίνει την ελπίδα ότι μπορούμε να τα πάρουμε όλα πίσω. Το εντυπωσιακό του εξώφυλλο με το κίνημα να σπάει κυριολεκτικά τα μούτρα του Τραμπ, του Νετανιάχου και του Μητσοτάκη μας προειδοάζει για το πλούσιο περιεχόμενο του περιοδικού που είναι γεμάτο χρήσιμα επιχειρήματα για όλους τους αγωνιστές και αγωνίστριες που παλεύουν ταυτόχρονα σε όλα τα μέτωπα.

Ξεκινώντας από το άρθρο της Μαρίας Στύλλου “Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό” που εξηγεί ότι η δολοφονία του Ιρανού στρατηγού Σουλεϊμάνι με εντολή του Τραμπ είναι παράγοντας ακόμα μεγαλύτερης παγκόσμιας αποσταθεροποίησης σε συνθήκες που η αμερικάνικη ηγεμονία στην περιοχή έχει υποβαθμιστεί. Το μέλλον της Μέσης Ανατολής μπορεί να κριθεί από τους εργάτες και τη νεολαία που βγαίνουν στους δρόμους και από την παγκόσμια υπερδύναμη, το αντιπολεμικό κίνημα. Ο αναβρασμός έχει πάρει παγκόσμιες διαστάσεις από τη Χιλή, ως το Χονγκ Κονγκ και τη Γαλλία. Αλλά και οι μάχες μας στην Ελλάδα με την κυβέρνηση του Μητσοτάκη να έχει βρεθεί σε οικονομικό και πολιτικό αδιέξοδο μόλις ένα 6μηνο από την εκλογή του, με απεργίες, όπως οι Τράπεζες, η ΔΕΗ κι ο ΟΤΕ δείχνουν την δυνατότητα η επαναστατική αριστερά να πάρει όλες τις πρωτοβουλίες για να καλύψει τις ανάγκες του κόσμου να παλέψει.

Ακολουθεί άρθρο του Πάνου Γκαργκάνα με τίτλο “Όχι στον άξονα του πολέμου” σε μια περίοδο που ο ανταγωνισμός ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία οξύνεται επικίνδυνα και η απειλή για ανοιχτή σύρραξη βρίσκεται στο χειρότερο σημείο από την εποχή της σύγκρουσης στα Ίμια. Εξηγεί τις βλέψεις και τον ρόλο της άρχουσας τάξης του ελληνικού καπιταλισμού με τον αντιδραστικό άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ και με απαιτήσεις ότι η χάραξη των ΑΟΖ των τριών χωρών αποκλείει την Τουρκία από την Ανατολική Μεσόγειο. Απέναντι στην πολεμοκαπηλεία της ελληνικής κυβέρνησης και απέναντι στα σενάρια για αεροναυτική ελληνοτουρκική εμπλοκή στα νότια της Κρήτης μέσα στο Γενάρη, κυκλοφόρησε η κοινή Διακήρυξη του ΣΕΚ με τους συντρόφους μας στην Τουρκία (DSiP) και την Κύπρο (Εργατική Δημοκρατία) που μας καλεί να χτίσουμε την διεθνιστική μας ενότητα για να νικήσουμε.

Από αυτό το τεύχος του περιοδικού δεν θα μπορούσε να λείπει άρθρο για το φοιτητικό κίνημα που πρωταγωνίστησε τους τελευταίους μήνες στις μάχες ενάντια στην κυβέρνηση Μη-

τσοτάκη. Η Αφροδίτη Φράγκου στο άρθρο “Οι φοιτητές απαντούν με καταλήψεις” αναφέρεται αναλυτικά στην επίθεση της Κεραμέως στα Πανεπιστήμια, στην προσπάθεια της να λειτουργήσουν σαν επιχειρήσεις με όρους ελεύθερης αγοράς και εξηγεί ότι η κατάργηση του ασύλου είναι για τους από πάνω απαραίτητη για να εφαρμοστούν οι επιθέσεις και να χτυπηθούν οι συλλογικές διαδικασίες και οι αγώνες. Παράλληλα όμως δίνει όλη την εικόνα των μαχών που έχουν δώσει οι φοιτητές το τελευταίο διάστημα με τις καταλήψεις τους, με το συντονισμό τους με τις εργατικές μάχες, αλλά και με το ρόλο τους στο κίνημα ενάντια στο φασισμό, το ρατσισμό, ενάντια στον πόλεμο και στο σεξισμό.

8 Μάρτη

Στη συνέχεια βρίσκουμε δύο άρθρα που είναι πολύτιμα εργαλεία για να οργανώσουμε την απεργιακή 8 Μάρτη. Με ιστορικά παραδείγματα για το πώς οι γυναίκες από τα τέλη του 19ου αιώνα ως σήμερα συμμετέχουν στους εργατικούς αγώνες και ταυτόχρονα διεκδικούν τα δικά τους δικαιώματα ενάντια στην ανισότητα. Η Μαρία Στύλλου στο άρθρο της “110 χρόνια από την καθιέρωση της παγκόσμιας μέρας γυναικών, τα διδάγματα και η συνέχεια” εξηγεί πώς μέχρι να καθιερωθεί η Παγκόσμια Μέρα των Γυναικών την 8 Μάρτη στο 1910 στη συνδιάσκεψη στην Κοπεγχάγη οι γυναίκες της εργατικής τάξης κι ανάμεσα τους οι επαναστάτριες έδωσαν τεράστιες μάχες. Από την Παρισινή Κομμούνα, ως το ρόλο τους

στα συνδικάτα στην Αμερική στα τέλη του 19ου αιώνα και από τις σοσιαλίστριες στη Γερμανία ως την επανάσταση στη Ρωσία περιγράφεται μια φοβερή παράδοση αγώνων για την ισότητα και τη γυναικεία απελευθέρωση.

Στη συνέχεια η Σταυρούλα Πανίδου στο άρθρο της “Σφυρί, δρεπάνι και ψήφος στο φουστάνι” σύνθημα που χρησιμοποιούσε το ΣΕΚΕ στις πρώτες εκλογές που κατέβηκε το 1920 περιγράφει την μαζική είσοδο των γυναικών στην Ελλάδα στην ταξική πάλη και τις μεγάλες κι άγνωστες μάχες που έδωσαν για την ισότητα και τη χειραφέτησή τους τόσο κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου, όσο και κατά τη διάρκεια της Αντίστασης.

Ο Γιώργος Πίττας μας δίνει όλη την εικόνα της απάνθρωπης δολοφονικής ρατσιστικής εκστρατείας της Ν.Δ στο άρθρο του “Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη”. Εξηγεί πώς αυτή η πολιτική από τη μία κοστίζει ανθρώπινες ζωές και από την άλλη ανοίγει ξανά το δρόμο στους φασίστες. Παράλληλα δίνοντας τα διεθνή παραδείγματα από τις τεράστιες μάχες που έχει δώσει το αντιφασιστικό κίνημα παγκόσμια μας καλεί να οργανώσουμε μια 21 Μάρτη σεισμό.

Ακολουθεί άρθρο του Γιώργου Ράγκου όπου με τίτλο “Κάτω τα χέρια από τη ΔΕΗ, κάτω τα χέρια από το περιβάλλον” περιγράφει την απάτη του Μητσοτάκη για την “πράσινη ανάπτυξη” και εξηγεί πώς η εργατική τάξη είναι σε θέση να επιβάλλει με εργατικό έλεγχο το δημόσιο χαρακτήρα της ενέργειας και συνολικά ενάντια στην κλιματική αλλαγή.

Τέλος ο Σωτήρης Κοντογιάννης με το άρθρο του “Η Βολιβία αντιστέκεται ενάντια στο πραξικόπημα” δίνει όλη την παράδοση αγώνων που έχει η εργατική τάξη και οι ντόπιοι πληθυσμοί της Βολιβίας καθώς και τα όρια του Μοράλες που προσπάθησε να “εξανθρωπίσει” τον καπιταλισμό. Παρόλα αυτά ο κόσμος στη Βολιβία δίνει ηρωικές μάχες ενάντια στο πραξικόπημα.

Στις τελευταίες σελίδες του περιοδικού υπάρχουν 4 βιβλιοκριτικές. Για τη νέα έκδοση από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο του βιβλίου “Ο Μαρξισμός του Τρότσκι” του Ντάνιελ Χάλας γράφει η Αλεξάνδρα Μαρτίνη. Για το βιβλίο “Αιγαιοπελαγίτες πρόσφυγες στον Β Παγκόσμιο πόλεμο” του Νάσου Μπράτσου γράφει ο Πέτρος Κωνσταντίνου. Το βιβλίο “Ο ελληνικός 20ος αιώνας” του Αντώνη Λιάκου παρουσιάζει ο Λεάνδρος Μπόλαρης. Και ο Κώστας Πίττας γράφει για το βιβλίο του Ιάσωνα Χανδρινού “Όλη η νύχτα εδώ. Μια προφορική ιστορία της εξέγερσης του Πολυτεχνείου”.

Αξίζει να διαβάσουμε και να διακινήσουμε αυτό το τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα κάτω. Είναι δύναμη για τις μάχες που δίνουμε κι απαραίτητο όπλο για όλους όσους θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο.

Λίλιαν Μπουρτίτη

Λευτεριά στον Αμπντουλάζ και τον Γιελέρ

Να αφεθούν ελεύθεροι οι Αμπντουλάζ Γκιουρλέκ (Abdullah Gurlek) και Βεντάτ Γιελέρ (Vedat Yeller) ζητάνε μέσα από μια μεγάλη καμπάνια αλληλεγγύης Τούρκοι και Κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες που βρίσκονται στην Ελλάδα. Την Τετάρτη 15/1 στη 1μμ δίνουν συνέντευξη τύπου στα γραφεία της ΟΛΜΕ ζητώντας την άμεση απελευθέρωση των συντρόφων τους.

Ο Αμπντουλάζ Γκιουρλέκ είναι πρώην πρόεδρος του πολιτιστικού κέντρου Tohum στο Λονδίνο, ενώ ο Βεντάτ Γιελέρ είναι δημοσιογράφος της εφημερίδας zg r Gelecek. Οι δυο τους προσήχθησαν και συνελήφθησαν στις 13 Φλεβάρη 2019 και από τότε κρατούνται προφυλακισμένοι στις φυλακές Κομοτηνής.

“Πρόκειται για ένα απαράδεκτο γεγονός διότι αν και δεν υπάρχουν αποδείξεις, συνεχίζουν να παραμένουν προφυλακισμένοι. Η συνεχιζόμενη κράτηση χωρίς δίκη αποτελεί κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων”, τονίζουν σε ανακοίνωσή τους οι σύντροφοί τους που ζητάνε από τα συνδικάτα, τον κόσμο των κινημάτων και της αριστεράς να βρεθούν στο πλευρό των συντρόφων τους που δικάζονται στις 20 Γενάρη στην Κομοτηνή.

“Το γεγονός ότι η Ελλάδα, συνορεύει με την Τουρκία, οδήγησε στην υιοθέτηση πιο επιθετικών πολιτικών απέναντι στους πρόσφυγες, με νέους νόμους που περιορίζουν τα δικαιώματά τους. Συγκεκριμένα, η Ν.Δ. έχει εντείνει αυτού του είδους τις πολιτικές. Οι μετανάστες είναι υπό παρακολούθηση, ενώ τους τελευταίους μήνες, τα βασανιστήρια και οι επαναπροωθήσεις όσων προσπαθούν να περάσουν τα σύνορα γίνονται όλο και συχνότερες. Πολιτικοί αγωνιστές/τριες που διέφυγαν από την Τουρκία στην Ελλάδα, αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα καθώς, παρανόμως, κρατούνται, απελαύνονται και παραδίδονται στο τουρκικό κράτος”, τονίζουν στην ανακοίνωσή τους οι Τούρκοι και Κούρδοι που ζουν στην Ελλάδα.

Μόνιμο προσωπικό για τη στέγαση προσφύγων

Να ανακληθεί η απόλυση εργαζόμενης στο πρόγραμμα στέγασης προσφύγων της ΕΑΤΑ ζητάει με ανακοίνωσή της η δημοτική παράταξη Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας φέρνοντας το θέμα στα προ ημερήσιας διάταξης της συνεδρίασης του δημοτικού συμβουλίου της 13/1.

Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε, “Η παροχή υπηρεσιών στέγασης σε πρόσφυγες, ασυνόδευτους ανηλίκους και φτωχούς άστεγους χρειάζεται να περάσει 100% στο δημόσιο και στους Δήμους με προσλήψεις μονίμου προσωπικού και μονιμοποίηση όλων όσων απασχολούνται σήμερα, όπως στην περίπτωση των 86 εργαζόμενων στο πρόγραμμα ΕΑΤΑ-Ύπατης Αρμοστείας”.

“Η καλύτερη συναυλία της χρονιάς”

“Η καλύτερη συναυλία της χρονιάς έγινε νωρίς”, έγραφαν στα social media για το live που οργανώθηκε για την ενίσχυση της Εργατικής Αλληλεγγύης την Παρασκευή 10/1 στο Ρομάντσο.

“Σας ευχαριστούμε όλους για την παρουσία σας εδώ. Είναι σημαντική η ενίσχυση στην εφημερίδα που στέκεται στο πλευρό όλων των καταπιεσμένων, την εφημερίδα που στηρίζει και οργανώνει τους αγώνες και τα κινήματα”, ανέφερε στην αρχή της συναυλίας ο Στέλιος Μιχαηλίδης εκ μέρους της συντακτικής επιτροπής της εφημερίδας.

Αμέσως μετά σύντροφοι και φίλοι της Εργατικής Αλληλεγγύης βρέθηκαν μπροστά σε μια πανδαισία μπλουζ και ροκ. Ο Blue John πιο συναισθηματικός από ποτέ έβαλε τις βάσεις της βραδιάς. Ο Micky Pantelous συνοδευόμενος από τον Dr Albert Flipout και τη γυναίκα του ανέβασε τους τόνους για το road trip που είχε ήδη ξεκινήσει. Οι Screaming fly απέδειξαν γιατί θεωρούνται η καλύτερη new-rock μπάντα στην Ελλάδα ξεσηκώνοντας όλο τον κόσμο. Και οι Venial Sin με μπάσο, drums και κιθάρα που έσπαγαν καρδιές έκλεισαν τη βραδιά.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Πάμε για νέο κύκλο με συνελεύσεις και καταλήψεις

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΘΗΝΑΣ

Από τις 4 Δεκέμβρη του ’19 ξεκίνησαν οι εγγραφές για το νέο πρόγραμμα του ΑΕΚΠΑ, με τίτλο «BA Program in the Archaeology, History and Literature of Ancient Greece». Πρόκειται για ένα νέο αγγλόφωνο τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής με αντικείμενο την αρχαιολογία, που απευθύνεται σε πολίτες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι το πρώτο τμήμα με δίδακτρα τα οποία είναι 6.000 το έτος (συνολικά 24.000) και η αρχή της εφαρμογής διδάκτρων στη δημόσια εκπαίδευση, καθώς ακολουθούν κι άλλα τμήματα με βάσει το νέο νόμο που έρχεται για ψήφιση στις 25 Ιανουαρίου.

Η κίνηση αυτή καταργεί ουσιαστικά το θεσμό της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας και παρακάμπτει το άρθρο 16, όπως και ο νόμος που ψηφίστηκε για εξίσωση πτυχίων δημόσιων με ιδιωτικών κολεγίων.

Την Τετάρτη 15/1 υπάρχει νέα Γενική Συνέλευση. Ο σύλλογος της Φιλοσοφικής από την αρχή της ακαδημαϊκής χρονιάς είχε μπει σε τροχιά αγώνων και συντονίστηκε με τους υπολοίπους Φ.Σ. και το κύμα καταλήψεων που έδωσε την πρώτη απάντηση στα σχέδια του Υπουργείου. Τώρα καθώς έρχεται η ψήφιση των νομοσχεδίων είναι η ώρα για κλιμάκωση με καταλήψεις και κεντρικά συλλαλητήρια.

ΠΑΝΤΕΙΟ

Την Τετάρτη πάμε για γενική συνέλευση στο Πάντειο, σε συντονισμό με τους υπόλοιπους φοιτητικούς συλλόγους. Έχουμε ακόμα μπροστά μας τους νόμους για την ιδιωτικοποίηση των δημοσίων πανεπιστημίων, την εντατικοποίηση των σπουδών μας, την συρρίκνωση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας. Εν μέσω εξεταστικής η κυβέρνηση πρέπει να μας βρει στους δρόμους και με κατελημμένες σχολές. Η χρηματοδότηση μέσω αξιολόγησης είναι ένα μέτρο-κλειδί για την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και είναι μια μάχη που έχουμε να δώσουμε για να αναδειχθεί ως κέντρο του φοιτητικού κινήματος.

Οι πολεμικές προκλήσεις των ΗΠΑ κατά του Ιράν, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί στο Αιγαίο για τις ΑΟΖ την ίδια ώρα που εκεί πνίγονται πρόσφυγες, όλα

αυτά αφορούν το φοιτητικό κίνημα και η νεολαία πρέπει να μπει μπροστά. Την ίδια στιγμή που η πρυτανεία στο Πάντειο μιλάει συνεχώς για την έλλειψη κονδυλίων για την σχολή, μέσα στα χριστούγεννα έσπασε στέκια συλλογικότητων της σχολής για να τα κάνει μικρές αίθουσες και εσβησε το αντιρατσιστικό γκραφιτι για τους πρόσφυγες που είχε κάνει η κατάληψη. Δεν έχουν λεφτα για τις ανάγκες μας, αλλά έχουν για την προσπάθεια τους να μας επιβάλλουν ένα αποστειρωμένο πανεπιστήμιο, ανοιχτό για τις εταιρείες και τους χορηγούς αλλά όχι για τους φοιτητές. Δεν θα περάσει αυτή η επίθεση θα οργανώσουμε την μαζική απάντηση του κινήματος μας.

ΣΕΚ Πάντειο

ΟΡΧΗΣΤΡΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Από τις 08/01 ο φοιτητικός σύλλογος της Κρατικής Σχολής Ορχηστικής Τέχνης (ΚΣΟΤ) προέβη σε κατάληψη του κτηρίου της σχολής στην οδό Ομήρου 55-57. Η ανυπαρξία σταθερού διδακτικού προσωπικού, η υποχρηματοδότηση και οι σοβαρές ελλείψεις σε κατάλληλες και ασφαλείς κτιριακές υποδομές είναι μερικά μόνο απ’ όσα καταγγέλλουν οι σπουδαστές.

Η μοναδική δημόσια, κρατική σχολή χορού στην Ελλάδα, ακολουθεί εδώ και χρόνια μια εξελικτική πορεία υποβάθμισης, που κορυφώθηκε φέτος με την απαράδεκτη καθυστέρηση για την έναρ-

ξη της σχολικής χρονιάς.

Απ’ ότι καταγγέλλουν οι φοιτητές, μετά από τον σεισμό του Ιουλίου, μια από τις τρεις αίθουσες όπου διεξάγονται τα μαθήματα κρίθηκε ακατάλληλη, με αποτέλεσμα τρία σπουδαστικά έτη να προσπαθούν να χωρέσουν σε δύο αίθουσες – κάτι που αναπόφευκτα οδηγεί σε μη σταθερό εβδομαδιαίο πρόγραμμα.

“Οι προσλήψεις των καθηγητών και των μουσικών εξακολουθούν να παραμένουν στον αέρα ενώ τα μαθήματα χορού γίνονται χωρίς συνοδεία μουσικών”, υπογραμμίζουν.

ΑΣΚΤ

Λίγες μέρες πριν κλείσουν οι σχολές για τις γιορτές, ο φοιτητικός σύλλογος της ΑΣΚΤ μέσα από απόφαση της γενικής του συνελεύσης οργάνωσε διαμαρτυρία στην σύγκλητο για τις συνεχείς περικοπές. Ο πρύτανης της σχολής παρόλο που προσπάθησε να αμυνθεί λέγοντας οτι για τις περικοπές και για το άνοιγμα της σχολής σε ιδιώτες ευθύνεται το υπουργείο με την πετσοκομμένη χρηματοδότηση για την σχολή, δεσμεύτηκε οτι θα δεν θα προχωρήσει σε νέες περικοπές των βασικών αναγκών της σχολής.

Αντίθετα αμέσως μόλις άνοιξε η σχολή μετά τις γιορτές των χριστουγέννων μάθαμε οτι ξαφνικά απολύθηκαν 5 απο τα μόλις 13 μοντέλα που δουλευαν στη σχολή. Είναι μια αποφαση σκάνδαλο γιατί η υποστελέχωση των μοντέλων ήταν ετσι και αλλιώς μεγάλη αφοϋ τα μοντέλα πρέπει να χωριστουν σε 15 εργαστήρια. Αντί για προσλήψεις, απολύσεις. Τα μοντέλα αυτά δούλευαν με εξευτελιστικούς μισθούς με ολιγόμηνες συμβάσεις πάνω από 20 χρόνια στη σχολή και ξαφνικά πετιούνται στον δρόμο και στην ανεργία. Απέναντι σε αυτό το μέτρο συντάσσονται και αρκετοί καθηγητές οι οποίοι τονίζουν οτι η σχολή δεν μπορεί να λειτουργήσει με τόσα λίγα μοντέλα. Ο σύλλογός μας συμμετείχε στις μεγάλες κινητοποιήσεις του φοιτητικού κινήματος το προηγούμενο διάστημα με εβδομαδιαίες μαζικές γενικές συνελεύσεις και καταλήψεις.Οργανώνουμε πάλι συνέλευση αυτή την Τετάρτη για να συζητήσουμε την απάντηση μας στις νέες περικοπές της κυβέρνησης και της πρυτανείας.Διεκδικούμε την αμεση επαναπροσληψη των απολυμένων και θα το διεκδικήσουμε με όλους τους τρόπους.

Γιάννης Μαλινάκης, ΑΣΚΤ

Ο ΙΛΑΝ ΠΑΠΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Στον αγώνα για λευτεριά και δικαιοσύνη στην Παλαιστίνη

Σε μια κατάμεστη αίθουσα, μπροστά σε τετρακόσια και πλέον άτομα, μίλησε την περασμένη Τετάρτη 8 Γενάρη ο πανεπιστημιακός και συγγραφέας Ιλάν Παπέ, με θέμα «Παλαιστίνη: Εποικιστική Αποικιοκρατία, Σιωνισμός και Κίνημα BDS». Την εκδήλωση οργάνωσε το BDS Greece, η ελληνική πρωτοβουλία του διεθνούς κινήματος για το μποϊκοτάζ του κράτους του Ισραήλ. Την εκδήλωση άνοιξε για λογαριασμό του BDS Greece ο πανεπιστημιακός Ηλίας Κοσματοπούλος (η Παλαιστίνη ποιήτρια και ακτιβίστρια Ραφίφ Ζιαντά δεν μπόρεσε τελικά να συμμετέχει στην εκδήλωση).

Ο Ιλάν Παπέ είναι σήμερα καθηγητής ιστορίας και διευθυντής του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παλαιστινιακών Σπουδών, στο πανεπιστήμιο του Έξετερ. Γεννήθηκε στη Χάιφα από γονείς επιζώντες του Ολοκαυτώματος και βρέθηκε στον ισραηλινό στρατό στον πόλεμο του 1973. Όμως έγινε αντισιωνιστής, ένας από τους βασικούς εκπροσώπους του ρεύματος των «νέων ιστορικών» που αμφισβήτησαν την επίσημη αφήγηση για το κράτος του Ισραήλ και την ιστορία του.

Το ελληνικό και το διεθνές κοινό τον έχουν γνωρίσει από βιβλία του όπως: “Ιστορία της σύγχρονης Παλαιστίνης”, (δυστυχώς εξαντλημένο στα ελληνικά) “The Making of the Arab-Israeli Conflict, 1947-1951” (“Η δημιουργία της αραβο-ισραηλινής διένεξης, 1947-1951”), και “The Ethnic Cleansing of Palestine” (“Η εθνοκάθαρση στην Παλαιστίνη”), το πιο πρόσφατο βιβλίο του έχει τον εύγλωττο τίτλο

Ten Myths About Israel (Δέκα Μύθοι για το Ισραήλ).

Ο Ιλάν Παπέ έγινε στόχος μιας ολόκληρης καμπάνιας δυσφήμισης και παρενόχλησης ώστε το 2008 αναγκάστηκε να παραιτηθεί από τη θέση του στο πανεπιστήμιο της Χάιφα. Παρόλα αυτά συνεχίζει τον αγώνα του για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης, την επιστροφή όλων των Παλαιστίνιων προσφύγων και ένα δημοκρατικό κοσμικό κράτος για όλους τους λαούς την ιστορικής Παλαιστίνης.

Εποικισμός

Ξεκίνησε την ομιλία του εξηγώντας ότι σήμερα «βρισκόμαστε ακόμα στο ίδιο ιστορικό στάδιο που ξεκίνησε με την άφιξη του σιωνιστικού κινήματος στην Παλαιστίνη στα τέλη του 19ου αιώνα και την πολιτική των διακρίσεων, υφαρπαγής και εθνοκάθαρσης που εφαρμόσε». Συνέκρινε τον εποικισμό της Παλαιστίνης με άλλα ανάλογα εγχειρήματα από την βόρεια Αμερική μέχρι τη «γαλλική» Αλγερία και βέβαια το κράτος του apartheid στη Νότια Αφρική. Το πρώτο που χρειάζονται τέτοιοι «αποικιοκρατικοί εποικισμοί» είναι η «στήριξη μιας ισχυρής αυτοκρατορίας». Στην περίπτωση του Ισραήλ αυτό τον ρόλο τον έπαιξε αρχικά η βρετανική αυτοκρατορία. Επίσης αντιμετωπίζουν το πρόβλημα ότι τα εδάφη που ήθελαν να αποικίσουν δεν ήταν «άδεια».

Περιέγραψε με λίγα συγκλονιστικά στοιχεία τη λύση που έδωσε σε αυτό το «πρόβλημα» το σιωνιστικό κράτος. Το 1948/49 το 50% των παλαιστινιακών χωρών εξαφανίστηκαν κυριολεκτικά από το

χάρτη και το 50% του αραβικού πληθυσμού εκδιώχτηκε από τη γη και τα σπίτια του. Υπογράμμισε ότι αυτή η εθνοκάθαρση δεν ήρθε σαν απάντηση στην «αραβική βία» αλλά προηγήθηκε. «Τα αραβικά καθεστώτα αναγκάστηκαν να στείλουν στρατεύματα, πολύ λίγα, κάτω από την πίεση της κοινής γνώμης για την εθνοκάθαρση σε βάρος των Παλαιστίνιων».

Η αιχμή της εισήγησης του Ιλάν Παπέ ήταν ότι η αντίθεση στο κράτος του Ισραήλ δεν είναι αντισημιτισμός είναι υπεράσπιση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μας κάλεσε να ενισχύσουμε την προσπάθεια του «μποϊκοτάζ» του ισραηλινού κράτους, στις χώρες μας. «Όταν υποστηρίζουμε το BDS και κάποιοι σας λένε ότι είσαστε αντισημίτες -ή σε μένα ότι είμαι ένας εβραίος που μισεί την ταυτότητά του- πρέπει να πείτε όχι, είμαστε ενάντια στο ρατσισμό και την αποικιοκρατία, την καταπίεση».

Ο Ιλάν Παπέ κέρδισε συχνά το χειροκρότημα του ακροατήριου όπως όταν είπε ότι «αν είσαι στοιχειωδώς έντιμος δεν μπορείς να αρνηθείς το δικαίωμα των Παλαιστίνιων να ζουν σαν ισότιμοι πολίτες στη γη τους και στους πρόσφυγες να επιστρέψουν, ακόμα και αν νομίζεις ότι μπορείς να βγάλεις μερικά χρήματα από ένα αγωγό φυσικού αερίου με το Ισραήλ». Ήταν μια έκκληση και ένα κέντρισμα να δυναμώσουμε τη δικιά μας πάλη ενάντια στον «άξονα» με το ρατσιστικό κράτος-τρομοκράτη, για «Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

Α.Μ.

ΚΥΠΡΟΣ Αθώοι οι βιαστές ένοχη το θύμα

Τον περασμένο Ιούλιο μια δεκαεννιάχρονη τουρίστρια από τη Βρετανία προχωρεί σε καταγγελία για ομαδικό βιασμό από 12 Ισραηλινούς τουρίστες στην Αγία Νάπα της Κύπρου. Ενώ η εξέταση της υπόθεσης προχωρά βρίσκεται η ίδια κατηγορούμενη για «πρόκληση δημόσιας βλάβης λόγω ψευδούς καταγγελίας για ομαδικό βιασμό». Την ίδια στιγμή οι ύποπτοι αθώνονται και επιστρέφουν στο Ισραήλ όπου τους υποδέχονται σαν ήρωες, ανοίγουν σαμπάνιες και το γιορτάζουν φωνάζοντας ότι «Η Βρετανίδα είναι πόρνη».

Η εξέλιξη αυτή δημιουργεί κινητοποιήσεις και πολλά ερωτηματικά, παρόλη την προπαγάνδα και τον σεξιστικό λόγο που εξαπολύεται από τα συστημικά ΜΜΕ της Κύπρου με πλαστά βίντεο ομαδικού συναινετικού σεξ, φήμες για δήθεν ψευδείς καταγγελίες για να λάβει η νεαρή τουρίστρια αποζημίωση από ταξιδιωτική ασφάλιση. Επιστρατεύτηκε κάθε μέσο δηλαδή για να καλυφτεί η μη εξέταση του βιασμού και να δημιουργηθεί το προφίλ ενοχής για την ίδια την κοπέλα.

Το Δίκτυο Ενάντια στη Βία Κατά των Γυναικών, νεοσύστατη ομάδα που δημιουργήθηκε κατά περιστατικών θεσμικής ρατσιστικής και σεξιστικής βίας δραστηριοποιήθηκε έντονα για να υπερασπιστεί τα δικαιώματα της 19χρονης που είχαν καταπατηθεί από τις αρχές τόσο κατά τη διάρκεια της ανάκρισής της όσο και κατά το σχηματισμό της υπόθεσης εναντίον της.

Η ίδια η κοπέλα δηλώνει πως πιάστηκε δέκα μέρες μόλις μετά τον βιασμό της να υπογράψει κατάθεση απόσυρσης των κατηγοριών για το βιασμό της μετά από πολύωρη ανάκριση, χωρίς παρουσία δικηγόρου και δεχόμενη εκβιαστικές πρακτικές από την αστυνομία. Η στενή σχέση που διατηρούν οι οικογένειες μερικών από τους Ισραηλινούς με την κυβερνητική παράταξη του Ισραήλ σε συνδυασμό με την συμμαχία των δύο κρατών δεν εμπνέουν καμία εμπιστοσύνη ότι αυτή η υπόθεση βιασμού εξετάστηκε δίκαια λαμβάνοντας υπόψιν τα στοιχεία αφού φαίνεται να διαμεσολάβησαν συμφέροντα του κεφαλαίου που θα έπλητταν τόσο την τοπική τουριστική βιομηχανία όσο και την συμμαχία με το κράτος τρομοκράτη της Μέσης Ανατολής.

Σεξιστική δικαιοσύνη

Παρά τις κινητοποιήσεις γυναικών και ανδρών έξω από το δικαστήριο, αλλά και στις κυπριακές πρεσβείες σε Μ. Βρετανία και Ισραήλ, η Βρετανίδα κρίθηκε ένοχη. Στις 7/1/20 τις επιβλήθηκε ποινή 4 μηνών φυλάκισης με αναστολή 3 χρόνων, με τη δικαστική αίθουσα πολιορκημένη από αλληλέγγυους.

Η 19χρονη μπορεί επιτέλους να επιστρέψει σπίτι της, αλλά σίγουρα η υπόθεση αυτή δεν έχει κλείσει και δεν πρέπει να κλείσει. Ο δικηγόρος της δήλωσε ότι θα γίνει εκ νέου προσφυγή στη δικαιοσύνη. Σε αυτό τον αγώνα να είμαστε όλοι στο πλευρό της γιατί πρόκειται για ένα ιστορικό ποινικοποίησης της καταγγελίας. Στο αστικό κράτος του καπιταλιστικού συστήματος η δικαιοσύνη δεν είναι ουδέτερη και αντικειμενική. Είναι ταξική, σεξιστική και έρχεται πολλές φορές να εξυπηρετήσει το κεφάλαιο. Έχουμε λοιπόν όχι μόνο δικαίωμα, αλλά χρέος κάθε φορά που η δικαιοσύνη αδικεί, τα ΜΜΕ ψεύδονται, ξεπλένουν και δυσφημούν, να είμαστε στους δρόμους, να είμαστε έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων και να ζητάμε δικαιοσύνη.

Η απάντηση σε όλη αυτή την αδικία που διαχέεται στους θεσμούς, στην εργασία και σε ολόκληρη την κοινωνία βρίσκεται στον κόσμο που παλεύει και δημιουργεί κινήματα αντίστασης και αμφισβήτησης. Η επικοινωνία των κινημάτων και ο κοινός αγώνας της εργατικής τάξης ανοίγουν την προοπτική μιας άλλης κοινωνίας όπου θα έχουμε τον έλεγχο του σώματός μας, της παραγωγής, της επιστήμης, της τέχνης, των θεσμών, των νόμων.

Παναγιώτα Ζυντίλη

Α.Β.

Ξεκίνησε η δίκη Γουάινσταϊν

Με συγκεντρώσεις έξω από το δικαστήριο, απαιτώντας δικαιοσύνη για τα θύματα, ξεκίνησε στις 6 Γενάρη στη Νέα Υόρκη η δίκη του πρώην μεγαλοπαραγωγού του Χόλιγουντ Χάρβεϊ Γουάινστάιν, που κατηγορείται από δεκάδες γυναίκες σε όλο τον κόσμο για σεξουαλικά εγκλήματα σε βάρος τους. Ο άνθρωπος που πριν δυο χρόνια περίπου έγινε η αφορμή για να ξεσπάσει το γυναικείο κίνημα #metoo στις ΗΠΑ και διεθνώς, κάθεται επιτέλους στο εδώλιο του κατηγορουμένου αντιμέτωπος με ποινές που μπορούν να εξασφαλίσουν ότι θα περάσει το υπόλοιπο της ζωής του εκεί που του αξίζει: στη φυλακή.

Μπορεί μόλις δύο από τις δεκάδες επιθέσεις του Γουάινστάιν -πάνω από 80 γυναίκες έχουν αυτά τα δυο χρόνια προχωρήσει σε καταγγελίες εναντίον του- να εξετάζονται στο συγκεκριμένο δικαστήριο. Ωστόσο και οι δύο, η πρώτη για βιασμό το 2013 και η δεύτερη για σεξουαλική κακοποίηση το 2006, αρκούν για να επιστρέψει μια και καλή στη φυλακή. Επιπλέον, την ημέρα έναρξης της δίκης, γινόταν γνωστό ότι οι εισαγγελικές αρχές του Λος Άντζελες ασκούσαν ποινικές διώξεις εναντίον του για σεξουαλικές επιθέσεις σε βάρος δυο ακόμα γυναικών το 2013, σε διάστημα δύο μόλις ημερών μεταξύ τους. Είναι άλλη μια απόδειξη της δύναμης του γυναικείου κινήματος απέναντι σε ένα αφεντικό που πίστευε ότι θα τη βγάλει καθαρή είτε γιατί κάποια από τα εγκλήματά του έχουν παραγραφεί είτε γιατί θα καταφέρει κάποιους χρηματικούς διακανονισμούς με τα θύματά του.

Ο ίδιος, που τους τελευταίους μήνες βρίσκεται εκτός φυλα-

κής με εγγύηση και φορώντας “βραχιολάκι”, δεν έχει σταματήσει να προκαλεί με την αμετανόητη στάση του. Όχι μόνο συνεχίζει να αρνείται τις κατηγορίες και να υποστηρίζει ότι όλες οι σχέσεις με τις γυναίκες που τον κατηγορούν ήταν συναινετικές, αλλά και σε συνέντευξή του τον περασμένο Δεκέμβρη προσπάθησε να παρουσιαστεί ως... ευεργέτης των γυναικών, προβάλλοντας τον αναντικατάστατο ρόλο του στην προώθησή τους στην αμερικανική κινηματογραφική βιομηχανία. Ενώ για τα θύματά του, οι ακριβοπληρωμένοι δικηγόροι του (ανάμεσά τους και γυναίκες φυσικά), λίγο πολύ υπονοούν στις δηλώσεις τους ότι “τα ήθελαν”.

Οι τελευταίες εμφανίσεις του γίνονται με τη βοήθεια ενός “π”, σε μια γελοία απόπειρα να προκαλέσει τον οίκτο του δικαστηρίου και της κοινής γνώμης για μια εγχείριση που έκανε πρόσφατα στη σπονδυλική του στήλη. Βέβαια, αν και με χρόνια εμπειρία στο χώρο της υποκριτικής και του θεάματος, δυσκολεύεται να πετύχει στο ρόλο του καταπονεμένου. Την πρώτη μέρα της δίκης, ο δικαστής τον απειλήσε με ανάκληση της εγγυήσής του και επιστροφή του στη φυλακή, όταν τον έπιασε να στέλνει αμέριμνος μηνύματα από το κινητό του τηλέφωνο...

Η υπόθεση Γουάινστάιν έδωσε θάρρος σε εκατομμύρια γυναίκες σε όλο τον πλανήτη να μιλήσουν ανοιχτά για τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις των αφεντικών στους χώρους δουλειάς. Μια αθώωσή του θα είναι αιτία πολέμου για το γυναικείο κίνημα στις ΗΠΑ και παντού.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ Σταθμός 8μμ
Η καταστροφή στην Αυστραλία
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1
καφέ Γαρδένια (Βασ.Σοφίας 75) 7.30μμ
Η Βολιβία αντιστέκεται ενάντια στο πραξικόπημα
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η κρίση στη Μέση Ανατολή και ο ρόλος της ελληνικής κυβέρνησης
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1
Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Έμπνευση από τις επαναστατικές παραδόσεις – Παντελής Πουλιόπουλος
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΚΕΝΤΡΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7μμ
Γαλλία, οι απεργοί δε σταματούν
Ομιλητής: Έλις Μουτσέλι

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ Άνεμος 6.30μμ
Οι επέτειοι του 2020
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – Δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 Θόλος 9μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα του 2003
Ομιλήτρια: Εύη Τσιούνη

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Συλλογικές συμβάσεις – όχι πολεμικές βάσεις
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1
Στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' ορ., 7μμ
Ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου, του ρατσισμού και της λιτότητας – οργανώνουμε τους αγώνες και την προοπτική
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΒΟΡΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1
γρ.δημοτικού σχήματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ 8μμ
Δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ
Ομιλητής: Ειρηναίος Μaráκης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα 2001-2004
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ Σπίριτ 7μμ
Κάτω τα χέρια από το Ιράν
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ Πίνδου και Φιλικής Εταιρείας, Αργυρούπολη, 8μμ
Κάτω τα χέρια από το Ιράν
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ Κρίκος 7μμ
Όχι στον πόλεμο – οι λαοί της Μέσης Ανατολής δίνουν απάντηση
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ 6, 7μμ
Όχι στον πόλεμο – οι λαοί της Μέσης Ανατολής δίνουν απάντηση
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 καφέ Ηλιόπετρα 7.30μμ
Όχι στον πόλεμο – οι λαοί της Μέσης Ανατολής δίνουν απάντηση
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΚΕΡΑΜΗΚΟΣ-ΚΟΛΟΝΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/1 στην Αυλή του Πέτρου 7μμ
Συλλογικές συμβάσεις – όχι πολεμικές βάσεις
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1
καφέ Γωγώ (πλατεία Φρατζή) 8μμ

Όχι στον άξονα του πολέμου
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 καφέ Μυρτίλο 7.30μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – καμιά ελληνική συμμετοχή
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1
καφέ Deza (Φωκίωνος Νέγρη 74) 7.30μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – καμιά ελληνική συμμετοχή
Ομιλητής: Ηλίας Κολοβός

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1
καφέ Rewind (Αγ.Λαύρας) 7μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – καμιά ελληνική συμμετοχή
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 Παιδαγωγικό (Ναυαρίνου), υπόγειο, 7.30μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – καμιά ελληνική συμμετοχή
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1
καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – καμιά ελληνική συμμετοχή
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1
καφέ Ενωδία (πλ. Γκύζη) 7.30μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – καμιά ελληνική συμμετοχή
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1
στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7.30μμ
Οι λαοί της Μέσης Ανατολής δίνουν την απάντηση
Ομιλήτρια: Μαρία Αμπελιώτη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 καφέ Ποέτα 8μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – καμιά ελληνική συμμετοχή
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 καφέ Ζωή 7μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – Δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ

Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 καφέ Καμπόης 7.30μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – Δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 καφέ Γέφυρες 7μμ
Όχι πόλεμο στο Ιράν – καμιά ελληνική συμμετοχή
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1
Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Μέση Ανατολή – η απάντηση των λαών
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΝΟΤΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 Πολύκεντρο Νεολαίας 7μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρούλασσοβ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΛΟΦΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 καφέ Καφείνη 7.30μμ
Οι λαοί της Μέσης Ανατολής δίνουν την απάντηση
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΙΛΙΣΙΑ - ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 καφέ Σαρδανάπαλος 7μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα 2001-2004
Ομιλήτρια: Φωτεινή Τσαμούρη

ΝΕΑ ΣΥΜΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Κάτω τα χέρια από το Ιράν
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 δημαρχείο 7.30μμ
Η ρατσιστική πολιτική της Ν.Δ.
Ομιλητής: Μιχάλης Βούλγαρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 δημαρχείο 7μμ
Λιβύη, καμιά εμπλοκή στο πλευρό του Χαφτάρ
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/1 Goody's 8μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα του 2003
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/1 Goody's 7.30μμ
Κάτω τα χέρια από το Ιράν
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 16/1

Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Πλατεία Μερκούρη 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/1

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Βενιζέλου 6.30μμ
ΝΕΑ ΣΥΜΡΝΗ Πλατεία (ΑΒ) 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΟ Μετρό 7μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΥΜΠΑ πλ. Αγ. Θεράποντα 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/1

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία (Μυλωνάς) 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλατσίου 12μ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 12μ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Μάρκετ Ιν (Πλαταίων) 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Ματζαγρωτάκη και Θησεώς 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
Πεζόδρομος Μικράς Ασίας 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Πλατεία Πατριάρχου 12μ
ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ Μετρό Δουκίσσης 12μ
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 12μ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Πλατεία (Έβερест) 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 11.30 πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Σκλαβενίτης Πλ. Πλαστήρα 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Πλ. Λαζάρου 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Πλατεία 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
πεζόδρομος (Μουσείο ΕΑΜ) 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Λαϊκή Πετρουπόλεως 11πμ
ΛΟΦΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
Σκλαβενίτης (Τζον Κένεντυ) 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Παιδική Στέγη 1μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ
Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου και Μαρτίου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 10.30πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 12μ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την

διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα

στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους,

γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλ. σελιδοποίηση: Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κουβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφews 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Φέτος τον Μάρτη συμπληρώνονται 120 χρόνια από την γέννηση του Παντελή Πουλιόπουλου. Γεννήθηκε το 1900 στη Θήβα και εκτελέστηκε στις 6 Ιούνη του 1943 από τους Ιταλούς φασίστες. Είναι ο πιο σημαντικός μαρξιστής που έχει δράσει στο εργατικό κίνημα και στην Αριστερά στην Ελλάδα. Η ζωή και το έργο του είναι ο κρίκος που συνδέει την Αριστερά σήμερα με τις επαναστατικές της ρίζες.

Ο Πουλιόπουλος έγινε επαναστάτης, όπως και εκατοντάδες άλλοι σύντροφοί του, μέσα από τις εμπειρίες της αντιπολεμικής πάλης. Γράφτηκε στη Νομική Σχολή της Αθήνας το 1919 αλλά σύντομα βρέθηκε επιστρατευμένος στο μέτωπο της Μικράς Ασίας. Η δεκαετής πολεμική εξόρμηση του ελληνικού καπιταλισμού πλησίαζε στην τραγική της κορύφωση, αλλά ήδη ο πόλεμος και οι θυσίες που έφερνε είχε γίνει μισητός για την εργατική τάξη και τους αγρότες.

Το ΣΕΚΕ είχε ιδρυθεί τον Νοέμβρη του 1918 και το 1920 πρόσθεσε τη λέξη «Κομμουνιστικό» στον τίτλο του, όταν εντάχθηκε στη νέα **Κομμουνιστική Διεθνή**. Ήταν το κόμμα που τασσόταν ενάντια στον πόλεμο και στήριζε τις συγκλονιστικές απεργίες που ξεσπούσαν. Η εργατική τάξη έκανε την πρώτη της μεγάλη «εμφάνιση». Τα πιο μαχητικά τμήματά της έρχονταν σε επαφή με τις ιδέες της επανάστασης που είχε νικήσει στην **Ρωσία τον Οκτώβρη του 1917**.

Ο νεαρός Πουλιόπουλος συνδέθηκε με το ΣΕΚΕ και πρωτοστάτησε στη δράση των αντιπολεμικών ομίλων των φαντάρων στο μέτωπο. Μαζί με άλλους συντρόφους, συγκροτεί μια αντιπολεμική ομάδα στο Σύνταγμα Τηλεγραφητών με έδρα την Σμύρνη και εκδίδουν μια μικρή πολυγραφημένη εφημερίδα, τον **Ερυθρό Φρουρό**. Συλλαμβάνονται και μένουν στις στρατιωτικές φυλακές για μήνες. Η κατάρρευση του μετώπου τον Σεπτέμβρη του 1922 τους έσωσε από το στρατοδικείο και πιθανά το θάνατο.

Όταν γύρισε στην Ελλάδα, στο χάος της μικρασιατικής καταστροφής, μαζί με άλλους επαναστάτες φαντάρους έπαιξαν τον αποφασιστικό ρόλο στην ανάπτυξη ενός πρωτόγνωρου κινήματος, των **Ενώσεων των Παλαιών Πολεμιστών**. Χιλιάδες αγρότες και εργάτες οργανώνονται σε αυτές τις ενώσεις, για να παλέψουν όχι μόνο για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης για τους ίδιους, αλλά και για να πάρουν οι αγρότες τη γη τους, για να αγωνιστούν δίπλα στους εργάτες που απεργούσαν. Οι αποφάσεις του **Α' Συνεδρίου της Ομοσπονδίας Παλαιών Πολεμιστών** (Μάης 1924) γράφτηκαν από τον Πουλιόπουλο –που εκλέχτηκε πρόεδρος της- με το ψευδώνυμο Φίλιππος Ορφανός. Ο τίτλος τους δεν αφήνει αμφιβολίες για το πού ήταν προσανατολισμένο το κίνημα: «Πόλεμος εναντίον του πολέμου».

Μέσα από τέτοιες μάχες αναδεικνύεται στην ηγεσία του κόμματος. Τον Νοέμβρη του 1924 όταν το κόμμα μετονομάζεται σε **ΚΚΕ** ο Πουλιόπουλος εκλέγεται γραμματέας του. Παλεύει για να δυναμώσει τις ρίζες του στην εργατική τάξη και να υπερασπίσει τον επαναστατικό του χαρακτήρα. Δεν ήταν μια εύκολη προσπάθεια. Το κίνημα είχε υποχωρήσει προσωρινά και η καταστολή απ' το αστικό κράτος ήταν σκληρή. Ο Πουλιόπουλος για παράδειγμα θα συλληφθεί από τη δικτατορία του στρατηγού **Πάγκαλου** το 1925 και θα οδηγηθεί σε δίκες όπου υπεράσπισε με λαμπρό τρόπο τις διεθνι-

120 χρόνια Πουλιόπουλος

στικές θέσεις για το **«Μακεδονικό»**.

Παράλληλα, η ανάδυση και η επικράτηση της σταλινικής γραφειοκρατίας στην Ρωσία είχε τεράστιες επιπτώσεις στα νεαρά κομμουνιστικά κόμματα. Ο Πουλιόπουλος τάσσεται στο πλευρό του **Τρότσκι** και της **Αριστερής Αντιπολίτευσης** στην Ρωσία. Η επικράτηση του σταλινισμού άνοιξε το δρόμο που οδήγησε το ΚΚΕ να εγκαταλείψει την ίδια την στρατηγική της σοσιαλιστικής επανάστασης λίγα χρόνια μετά. Τον Γενάρη του 1934 με τις αποφάσεις της 6ης Ολομέλειας της Κεντρικής Επιτροπής του το ΚΚΕ πλέον υποστηρίζει ότι ο ελληνικός καπιταλισμός είναι «στρεβλός» με «μισοφεουδαρχικά υπολείμματα» λόγω της εξάρτησής του από το ξένο κεφάλαιο. Κατά συνέπεια, κι η εργατική τάξη ήταν ανώριμη και αδύναμη να σηκώσει στις πλάτες της το έργο της ανατροπής του. Στην ημερήσια διάταξη έμπαινε ένα ενδιαμέσο «στάδιο» που στα επόμενα χρόνια και δεκαετίες θα πάρει πολλές ονομασίες, τυπικά πάντα θα είχε την εργατική τάξη σαν «ηγετική δύναμη» αλλά πάντα η ουσία του θα ήταν η συνεργασία με τμήματα της αστικής τάξης για να μεταρρυθμιστεί ο καπιταλισμός.

Διαρκής Επανάσταση

Ο Πουλιόπουλος απάντησε σε αυτή τη δραματική αλλαγή με ένα βιβλίο με τίτλο **Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα**. Δεν είναι ένα «απλό» κείμενο πολεμικής αλλά μια διεισδυτική μαρξιστική ανάλυση του ελληνικού καπιταλισμού με τη δημιουργική εφαρμογή της θεωρίας της Διαρκούς Επανάστασης του Τρότσκι.

Για τον Πουλιόπουλο, η ανατροπή του καπιταλισμού ήταν ζήτημα ωριμότητας του εργατικού κινήματος: πόσο δυνατό, μαχητικό είναι,

πόση αυτοπεποίθηση έχει, πόσο ισχυρό είναι στο εσωτερικό του το επαναστατικό κόμμα που βάζει την προοπτική της συνολικής επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού. Δηλαδή αντιμετωπίζει την εργατική τάξη σαν υποκείμενο της κοινωνικής αλλαγής όχι σαν πρώτη ύλη για τις «κοινωνικές και πολιτικές συμμαχίες» που φιλοδοξεί να χτίσει η γραφειοκρατική ηγεσία.

Εξηγούσε ότι οι εργάτες δεν πρόκειται να υψώσουν σινικά τείχη στην πάλη τους, δηλαδή να συγκρουστούν με τους ιμπεριαλιστές αλλά να αφήσουν άθικτους τους ντόπιους καπιταλιστές. Γράφει σ' ένα σημείο:

«Για το ελληνικό προλεταριάτο η πάλη για την 'εθνικοποίηση' της Πάουερ, της Φαουντέσιον κλπ δεν είναι άλλη παρά μια μόνο και ενιαία επαναστατική πάλη για την προλεταριακή εθνικοποίηση όλων των καπιταλιστικών επιχειρήσεων τόσο της Πάουερ όσο και της Ελληνικής Οينوπνευματοποιίας, τόσο της 'ξένης' Τράπεζας Αθηνών όσο και της 'δικής μας' Εθνικής Τράπεζας. Είναι πάλη για την απαλλοτρίωση όλων των απαλλοτριωτών, δηλαδή πάλη για την προλεταριακή επανάσταση και για το σοσιαλισμό».

Ο Πουλιόπουλος δεν αγνοούσε την ανάγκη και τη δυνατότητα της εργατικής τάξης να κερδίσει την ηγεμονία όλων των καταπιεσμένων. Όμως, δεν απέκοπτε την πάλη για την ηγεμονία από τις ταξικές μεθόδους πάλης της εργατικής τάξης. Τον Ιούνη του 1937 ο Πουλιόπουλος έγραφε σε ένα κείμενο με τίτλο **«Τα Λαϊκά Μέτωπα και η προλεταριακή πολιτική»**:

«Η εργατική τάξη μπορεί να καταλάβει την εξουσία μόνο αν χρησιμοποιήσει τη μέθοδο της ανεξάρτητης ταξικής πάλης... Ο όγκος των μη προλεταριακών μαζών του λαού μπο-

ρεί και πρέπει να κερδηθεί με το μέρος της εργατικής τάξης και του σοσιαλισμού. Αυτό όμως θα κατορθωθεί μόνο όταν η ίδια η εργατική τάξη αποδείξει ότι μπαίνει μπροστά, αποφασιστικός και ικανός ηγέτης στην ανεξάρτητη, επαναστατική πάλη των τάξεων κατά της κεφαλαιοκρατίας που εξουθενώνει κι αυτές τις μάζες του πληθυσμού όπως το προλεταριάτο».

Ο Πουλιόπουλος προειδοποιούσε για τις πολιτικές συνέπειες που έχουν οι θέσεις για «ενδιάμεσα» στάδια. Έγραφε ότι παρά «το φρασολογικό υπερ-ριζοσπαστισμό της» η ηγεσία του ΚΚΕ:

«Δασκαλεύει με την απόφασή της την ελληνική μπουρζουαζία πόσο συμφέρον θα είχε για την εύρυνση της εσωτερικής αγοράς της και την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, αν καταργούσε τις προαναφερόμενες "φεουδαρχικές σχέσεις"».

Το «δασκάλεμα» έγινε ενεργητική πολιτική ταξικής συνεργασίας όταν το ΚΚΕ ακολούθησε από το 1935 τη στροφή στα **«Λαϊκά Μέτωπα»** που επέβαλε ο **Στάλιν** στα Κομμουνιστικά Κόμματα. Ήταν η στρατηγική της συνεργασίας με τα «πατριωτικά» ή «δημοκρατικά» κόμματα της άρχουσας τάξης. Ταυτόχρονα, ήταν η στρατηγική που επέβαλε έναν «ασκητικό αυτοπεριορισμό στο προλεταριάτο», όπως έγραφε ο Πουλιόπουλος, που έκλεινε τους ορίζοντες που άνοιγε η δράση της τάξης.

Όταν το κίνημα έφτασε στο αποκορύφωμά του με την γενική απεργία στη **Θεσσαλονίκη** το Μάη του **1936** ο καταστροφικός χαρακτήρας αυτής της πολιτικής φάνηκε σε όλη του την έκταση. Με την πόλη ουσιαστικά στα χέρια των απεργών, η ηγεσία του ΚΚΕ μπήκε πίσω από την ουρά των Φιλελεύθερων πολιτευτών για να «αποκλιμακώσει την ένταση» και να κλείσει την απεργία.

Την άνοιξη-καλοκαίρι του 1941 ο Πουλιόπουλος ήταν φυλακισμένος στην Ακροναυπλία μαζί με εκατοντάδες άλλους δεσμώτες κομμουνιστές της δικτατορίας του Μεταξά, τα ναζιστικά στρατεύματα είχαν καταλάβει την Ελλάδα πρόσφατα και τον Ιούλη προέλαυναν ακάθεκτα στην Ρωσία. Κι όμως ο Πουλιόπουλος είχε τη διορατικότητα να κοιτάζει το μέλλον:

«Το πρώτο επαναστατικό 'ξέφωτο' και η πρώτη νέα επαναστατική εξόρμηση των μαζών μπορεί ν' αρχίσει στην Ευρώπη κι από τα Βαλκάνια», έγραφε τον Μάη και δυο μήνες μετά συμπλήρωνε: «Το προλεταριάτο αρχίζει να σηκώνει κεφάλι και πάλι. Τα τανκς και τα στούκας του Χίτλερ, οι μεραρχίες και οι καραμπινιέροι του Μουσολίνι, οι νέοι Μανιαδάκηδες και Τσολάκογλου... δεν θα μπορέσουν να πνίξουν το ξέσπασμα της αγανάκτησης των μαζών που άρχισε κιόλας».

Η στρατηγική του Πουλιόπουλου έδειχνε τα νέα «επαναστατικά ξέφωτα». Η στρατηγική του ΚΚΕ έδειχνε στην «εθνική ενότητα» και ετοιμάζε Βάρκιζες. Η μια στηριζόταν στην αυτενέργεια της τάξης και στο ρόλο της ενεργητικής παρέμβασης του επαναστατικού κόμματος στην κίνησή της. Η άλλη επαφιόταν στις αυταπάτες ότι οι «ελεύθερες εκλογές» που θα έκαναν οι «μεγάλοι μας Σύμμαχοι» -οι Άγγλοι ιμπεριαλιστές και ο Παπανδρέου- θα έφερναν το ΕΑΜ στην κυβέρνηση. Ο επαναστατικός δρόμος του Πουλιόπουλου αποδείχθηκε πιο ρεαλιστικός.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Το ένα πέμπτο του πληθυσμού, 250 εκατομμύρια εργαζόμενοι, κατέβηκαν σε απεργία την περασμένη Τετάρτη στην Ινδία ενάντια στην πολιτική της δεξιάς κυβέρνησης του Ναρέντρα Μόντι. Ήταν η μεγαλύτερη εικοσιτετράωρη απεργία στην παγκόσμια ιστορία.

Ο Μόντι εκλέχτηκε για πρώτη φορά πρωθυπουργός το 2014 με ένα ποσοστό 31% που του εξασφάλισε όμως, χάρη στο εκλογικό σύστημα την απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή. Στις εκλογές που έγιναν την περασμένη άνοιξη (Απρίλιος-Μάιος) το κόμμα του, το "Ινδικό Λαϊκό Κόμμα" (Μπαράτιγια Τζανάτα, BJP) αύξησε τα ποσοστά του κατά οκτώ ποσοστιαίες μονάδες που του εξασφάλισαν 21 ακόμα έδρες στο κοινοβούλιο. Πολλοί μέσα στην αριστερά συμπέραναν από την επιτυχία του αυτή, ότι η αντίσταση θα ήταν πλέον πολύ δύσκολη στο άμεσο μέλλον.

Έπεσαν οικτρά έξω. Και αυτό δεν φάνηκε μόνο τώρα, με την γιγάντια απεργία της περασμένης Τετάρτης. Είχε προηγηθεί μια εξέγερση ενάντια σε μια απόφαση της κυβέρνησης που μετέτρεπε τα 200 εκατομμύρια των Μουσουλμάνων που ζουν στην Ινδία σε "πολίτες δεύτερης κατηγορίας" και ένα κύμα "αναταραχής" στα Πανεπιστήμια.

Την απεργία κάλεσαν τα συνδικάτα ενάντια σε ολόκληρη τη νεοφιλελεύθερη ατζέντα της κυβέρνησης -τη λιτότητα, τα χαμηλά μεροκάματα, το συνταξιοδοτικό, τις ιδιωτικοποιήσεις.

Η επιτυχία ήταν συγκλονιστική. Τα τρένα και τα λεωφορεία ακινητοποιήθηκαν, οι τράπεζες έκλεισαν, οι ανθρακωρύχοι δεν κατέβηκαν στις στοές και τα εργοστάσια έμειναν άδεια. Οι δημόσιες υπηρεσίες νεκρώθηκαν σε πολλές από τις πολιτείες και τις μεγάλες πόλεις της Ινδίας.

Στη **Δυτική Βεγγάλη** οι απεργοί συγκρούστηκαν με την αστυνομία, μπλόκαραν τις σιδηροδρομικές γραμμές και πυρπόλησαν τα λεωφορεία που προσπάθησαν να σπάσουν τις απεργιακές φρουρές.

Και οι φοιτητές συμμετείχαν μαζικά στις κινητοποιήσεις. Στο **Πανεπιστήμιο Patiala** της πολιτείας του **Πουντζάμπ** φοιτητές και καθηγητές έκλεισαν μαζί τη σχολή.

Μαζική ήταν η συμμετοχή και στη "μουσουλμανική" πολιτεία του **Ουτάρ Πραντές** που έχει ξεσηκωθεί ενάντια στον ρατσιστικό νόμο που ψήφισε η κυβέρνηση του Μόντι το περασμένο Δεκέμβρη. Η αστυνομία έχει επιδοθεί στο Ουτάρ Πραντές σε ένα όργιο καταστολής συλλαμβάνοντας ακόμα και ανήλικους που αρνούνται να δείξουν τα χαρτιά τους.

ΙΝΔΙΑ Πανεργατική - γίγας

8/1, Πανεργατική απεργία στην Ινδία

Ο συνδυασμός της ύφεσης και της πολιτικής της κυβέρνησης έχει οδηγήσει στην απόγνωση εκατομμύρια οικογένειες στην Ινδία. Η απεργία βρίσκεται σε σταθερή άνοδο: από το 6,7% τον Νοέμβριο του 2018 έφτασε στο 8,5% τον Οκτώβρη της περασμένης χρονιάς. Το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων που έχει ανακοινώσει η κυβέρνηση (τράπεζες, ηλεκτρική ενέργεια, ανθρακωρυχεία, αεροπορικές εταιρείες κλπ) είναι σίγουρο ότι θα επιδεινώσει, αν εφαρμοστεί, ακόμα περισσότερο την κατάσταση.

Εξίσου δραματική είναι η κατάσταση και στην ύπαιθρο. Στην Ινδία χιλιάδες αγρότες αυτοκτονούν κάθε χρόνο (συνήθως καταπίνοντας φυτοφάρμακα) από απελπισία, κύρια λόγω της κακής σοδειάς και των υπερβολικών χρεών που "έχουν στην πλάτη τους". Το φαινόμενο έχει πάρει εδώ και τρεις δεκαετίες μαζικές διαστάσεις. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία πάνω από 260 χιλιάδες αγρότες έχουν αυτοκτονήσει από το 1990 μέχρι σήμερα. Συχνά οι αγρότες μέσα στην απελπισία τους δηλητηριάζουν ολόκληρη την οικογένειά τους (για να μη μείνει στο δρόμο) πριν καταπιούν οι ίδιοι το φυτοφάρμακο.

Το 2019 οι αγρότες βρέθηκαν αντιμέτωποι όχι μόνο με μια κακή σοδειά αλλά και με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της περικοπής των επιδοτήσεων στα γεωργικά καύσιμα, τους σπόρους και τα λιπάσματα της κυβέρνησης του Μόντι. Το κύμα των αυτοκτονιών πήρε διαστάσεις επιδημίας. Εκατομμύρια αγρότες συμμε-

τείχαν στις απεργιακές κινητοποιήσεις, τις διαδηλώσεις και το κλείσιμο των δρόμων και των σιδηροδρομικών γραμμών της περασμένης Τετάρτης.

Καταστολή

Στη νότια πολιτεία του **Άντρα Πραντές** η αστυνομία επιτέθηκε στις απεργιακές φρουρές και συνέλαβε στελέχη αριστερών οργανώσεων και συνδικαλιστές με την κατηγορία της παρεμπόδισης των συγκοινωνιών.

Στο **Νέο Δελχί** παρακρατικές συμμορίες εισέβαλαν την περασμένη εβδομάδα στο **Πανεπιστήμιο Jawaharlal Nehru** και επιτέθηκαν με σιδερολοστούς στους φοιτητές που προπαγάνδιζαν την απεργία. Η αστυνομία, αφού παρακολούθησε τη δολοφονική επίθεση παθητικά, επενέβη στο τέλος για να συλλάβει μερικά από τα θύματα. Τα βίντεο από την επίθεση και τη συμπεριφορά της αστυνομίας που έχουν κυκλοφορήσει στο διαδίκτυο έχουν προκαλέσει μαζική αγανάκτηση την οποία η αστυνομία προσπαθεί να "διασκεδάσει" με ψέμματα και γελοίες δικαιολογίες.

Οι ηγεσίες των συνδικάτων στην Ινδία έχουν μια παράδοση να καλούν σε εικοσιτετράωρες απεργίες - και να εγκαταλείπουν τη μάχη την επομένη. Η επανάληψη αυτής της καταστροφικής γραμμής θα είναι πολύ πιο δύσκολη όμως τώρα, μετά την τεράστια επιτυχία της απεργίας της περασμένης Τετάρτης.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Αντιπολεμικά συλλαλητήρια

Χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύρισαν το κέντρο του Λονδίνου και των άλλων μεγάλων πόλεων της Βρετανίας το περασμένο Σάββατο ενάντια στις απειλές μιας "δυτικής" επίθεσης σε βάρος του Ιράν. Στη διαδήλωση είχε καλέσει η βρετανική "Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο" (Stop The War Coalition), μια πρωτοβουλία που είχε συγκροτηθεί το 2002-3, στις παραμονές της αμερικανικής εισβολής στο Ιράκ και είχε πρωτοστατήσει στις τεράστιες αντιπολεμικές κινητοποιήσεις που είχαν ακολουθήσει.

Πάνω από δυο χιλιάδες διαδηλωτές βάδισαν στο **Λονδίνο**, 200 στο **Λίβερπουλ**, 150 στο **Νιούκαστλ**. Συλλαλητήρια και πορείες έγιναν σε δεκάδες ακόμα πόλεις - στο **Τσέστερφιλντ**, το **Χάρογκεϊτ**, το **Μάτσεστερ**, το **Σέφιλντ**, το **Μπρίστολ**.

Η διαδήλωση του Σαββάτου ήταν η πρώτη, άμεση απάντηση στη δολοφονία του Ιρανού στρατηγού Κασέμ Σουλεϊμανί. Η δολοφονία -με μη επανδρωμένο αεροσκάφος- πυροδότησε μια σειρά από αντίποινα από την πλευρά του Ιράν που κατέληξαν, ανάμεσα στα άλλα, και στην κατά λάθος κατάρριψη του ουκρανικού Boeing και τον θάνατο των 176 επιβατών του.

"Η μεγαλύτερη απειλή για την ειρήνη προέρχεται από τις ΗΠΑ" επανέλαβαν πολλοί από τους ομιλητές και τις ομιλήτριες στη συγκέντρωση του Λονδίνου. Ο **Τζέρεμι Κόρμπιν** απαίτησε να σταματήσουν οι βρετανικές εξαγωγές όπλων στην περιοχή. Υπεύθυνος για την σημερινή κατάσταση στη Μέση Ανατολή, είπε, είναι ο πόλεμος "κατά της τρομοκρατίας" του προέδρου **Μπους**, τον οποίο είχε κοντράρει από τότε η "Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο".

"Λέγαμε οι συνέπειες του πολέμου στο Ιράκ θα οδηγήσουν σε νέους πολέμους αύριο. Θα οδηγήσουν σε όξυνση της τρομοκρατίας αύριο. Θα οδηγήσουν στην ερήμωση της ζωής των ανθρώπων αύριο".

Η άμεση απειλή του πολέμου στο Ιράν μοιάζει να έχει υποχωρήσει μετά τις πρώτες αντιδράσεις. Αλλά δεν υπάρχουν περιθώρια για εφησυχασμό. Ο **Τραμπ** μπορεί να έχει κάνει πίσω προς το παρόν αλλά η απειλή ενός νέου πολέμου εξακολουθεί να κρέμεται βαριά πάνω από τη Μέση Ανατολή.

ΗΠΑ

Διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες ενάντια στην δολοφονία του Σουλεϊμανί και την απειλή ενός πολέμου με το Ιράν έγιναν στην **Ουάσιγκτον**, τη **Νέα Υόρκη**, το **Σικάγο**, το **Λος Άντζελες** και σε εκατοντάδες άλλες πόλεις των Ηνωμένων Πολιτειών την περασμένη εβδομάδα. Στην Ουάσιγκτον ανάμεσα στους ομιλητές ήταν και η **Ιλχάν Ομάρ**, η διάσημη μουσουλμάνα γερουσιαστίνα του Δημοκρατικού Κόμματος που έχει μπει, μαζί με την **Αλεξάντρια Οκάσιο Κορτέζ**, στο στόχαστρο του προέδρου Τραμπ.

Το αμερικανικό αντιπολεμικό κίνημα έχει δώσει ένα νέο "ραντεβού" στους δρόμους το Σάββατο 25 Γενάρη.

ΓΑΛΛΙΑ Ο Μακρόν υποχωρεί, οι απεργοί Όχι

Το συγκλονιστικό απεργιακό κίνημα στη Γαλλία ανάγκασε την κυβέρνηση να αρχίσει τους ελιγμούς με στόχο να εκτονώσει την κατάσταση. Ανακοίνωσαν ότι η επέκταση του ορίου ηλικίας για τη συνταξιοδότηση μπορεί να εξεταστεί αργότερα. Αλλά εξακολουθούν να προωθούν την αντιστασιατική μεταρρύθμιση.

Η απάντηση από τα πιο δυναμικά κομμάτια των απεργών, όπως οι εργαζόμενοι στο Μετρό στο Παρίσι, είναι ότι "δεν τσιμπάμε". Η επιτυχία των κι-

νητοποιήσεων της περασμένης βδομάδας δίνει κουράγιο στους απεργούς να επιμείνουν μέχρι τη νίκη.

Όπως έγραψαν οι σύντροφοι της κίνησης **A2C-Autonomie de Classe**: "Η απεργία είναι όμορφη. Τόσο όμορφη ώστε να κάνει υπουργούς, καταθλιπτικούς κυβερνητικούς βουλευτές και εκφωνητές να ψελλίζουν και να τραυλίζουν μπροστά στη δύναμη του κινήματος. ... Μόνο μια πολιτική κρίση θα μας επιτρέψει να ξεμπερδεύουμε με τον Μακρόν".

ΚΑΙΓΕΤΑΙ Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ-ΠΝΙΓΕΤΑΙ Η ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

Οι καταστροφές της κλιματικής αλλαγής

Οι πυρκαγιές στην Αυστραλία και οι πλημμύρες στην Ινδονησία σημαίνουν συναγερμό κατεπείγοντος για τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής όχι στο μακρινό μέλλον αλλά στο εδώ και τώρα. Σχεδόν 70 νεκρούς έχει κοστίσει μέχρι στιγμής η καταστροφή στην Ινδονησία, πάνω από 20 στην Αυστραλία. Και στις δυο περιπτώσεις υπάρχουν πολλοί αγνοούμενοι. Στη Τζακάρτα ολόκληρα τμήματα της πρωτεύουσας, μεγάλοι και πάμφτωχοι συνοικισμοί βρέθηκαν βυθισμένοι στο νερό. Οι αρχές ούτε πριν, ούτε τώρα ενδιαφέρονται για τις τύχες αυτού του κόσμου.

Είναι οι μεγαλύτεροι μουσώνες εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Στις 31 Δεκέμβρη η ποσότητα βροχής στη Τζακάρτα ήταν η μεγαλύτερη ημερήσια από το 1886 που ξεκίνησαν οι καταγραφές. Τα ποτάμια της πόλης πλημμύρισαν. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι εγκατέλειψαν τα σπίτια τους και κατέφυγαν σε οργανωμένα και ανοργάνωτα σημεία για να σωθούν. Αυτοί που δεν τα κατάφεραν, πνίγηκαν, πέθαναν από υποθερμία ή από ηλεκτροπληξίες.

Η κλιματική αλλαγή συνδυάζεται με

την αναρχία του καπιταλισμού όπως εκφράζεται στον τρόπο με τον οποίο αναπτύχθηκε η Τζακάρτα από τη δεκαετία του '60. Πάνω από 10 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν βρεθεί συγκεντρωμένοι χωρίς σύστημα ύδρευσης και αποχέτευσης που να μπορεί να καλύψει όλες τις ανάγκες. Αποτέλεσμα: τα ποτάμια να καταστραφούν, ο κόσμος να ψάχνει νερό με πηγάδια και γεωτρήσεις, το έδαφος να έχει χάσει την υγρασία του, κομμάτια της πόλης να καταρρέουν και να βυθίζονται. Οι παραγκουπόλεις επεκτείνονται μέχρι τις όχθες των ποταμιών. Τα συστήματα αντλίων που υποτίθεται θα προστάτευαν τις πιο χαμηλές σε υψόμετρο γειτονιές βγήκαν εκτός μάχης από την πρώτη στιγμή.

Ιδεολογία

Αν η Ινδονησία είναι υποτίθεται "καθυστερημένη", τι συμβαίνει τότε στην Αυστραλία; Για την αυστραλιανή Δεξιά που κυβερνάει, η άρνηση της κλιματικής αλλαγής έχει μετα-

τραπεί σε ιδεολογία. Ο πρώην πρωθυπουργός Χάουαρντ έλεγε πως η κλιματική αλλαγή είναι "υποκατάστατο της θρησκείας" για την Αριστερά που ψάχνει καινούργιες ασχολίες. Ο τωρινός, ο Μόρισον, ετοιμαζόταν το Δεκέμβρη για διακοπές στη Χαβάη, την ώρα που οι πυροσβέστες ήδη πέθαιναν στη μάχη. Ο Μίρο Σάντεβ, από την αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Αυστραλία γράφει πως αρχικά αρνήθηκε να πληρώσει ακόμη και επίδομα στους πυροσβέστες, αλλά σαν αποτέλεσμα δεν μπορούσε ούτε καν να πλησιάσει στις πληγείσες περιοχές από το κράξιμο που έτρωγε: "Εξαγριωμένοι κάτοικοι από το Κομπάργκο τον περικύκλωσαν και απαίτησαν κι άλλους πόρους για την Πυροσβεστική και για την ανακούφιση από τη φωτιά. Δεν ήθελε να δεσμευτεί και τελικά άρχισαν να τον γιουχάρουν και έφυγε κυνηγημένος". Από το Σεπτέμβρη μέχρι σήμερα έχει καεί μια έκταση σχεδόν ίση με τη Βουλγαρία. Κάποιες εκτιμήσεις μιλούν για

ένα δισεκατομμύριο νεκρά ζώα.

Επιπτώσεις

Η Αυστραλία βιώνει την ίδια στιγμή κι άλλες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής: μεγάλης κλίμακας ξηρασία και ανεπάρκεια πόσιμου νερού. Αλλά στην πρόσφατη σύνοδο της Μαδρίτης βρισκόταν επικεφαλής της πτέρυγας που δεν θέλει περισσότερους περιορισμούς στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Η αύξηση των πυρκαγιών είναι για τους επιστήμονες ένα φαινόμενο που συνδέεται με την κλιματική αλλαγή σε παγκόσμια κλίμακα. Η άνοδος της θερμοκρασίας κάνει ολόκληρες ζώνες του πλανήτη να περνάνε στην κατηγορία του ετήσιου κινδύνου: είναι το ίδιο φαινόμενο που αφορά τόσο την Αυστραλία όσο τη Δυτική Ακτή των ΗΠΑ με τις πρόσφατες πυρκαγιές στην Καλιφόρνια και μερική εκκένωση του Λος Άντζελες και τη Μεσόγειο, της Ελλάδας συμπεριλαμβανομένης.

Η Αυστραλία και η Ινδονησία μάς δίνουν και μια προειδοποίηση για τις τακτικές των ισχυρών ενόψει κλιματικής καταστροφής. Η αυστραλέζικη κυβέρνηση είχε εδώ και μήνες εξαπολύσει εκστρατεία αστυνομικής και δικαστικής καταστολής σε βάρος των ακτιβιστών του κινήματος κατά της κλιματικής αλλαγής. Η Δεξιά παίζει ενεργητικά το χαρτί του διχασμού και σε βάρος των μεταναστών και προσφύγων αλλά και παρουσιάζομενη σαν αυτή που προστατεύει τις δουλειές στα ορυχεία. Στην Ινδονησία, ενώ η Τζακάρτα βυθίζεται, τα αφεντικά και οι κυβερνήσεις χτίζουν ήδη την καινούργια τους πρωτεύουσα, στη νήσο Βόρνεο όπου θα μεταφέρουν τα υπουργεία τους και τους ουρανοξύστες τους μέσα στην επόμενη δεκαετία. Οι εργάτες οι εργάτριες και οι φτωχοί όλου του κόσμου έχουμε τη δύναμη να μην τους αφήσουμε να ξεφύγουν.

10/1, Διαδήλωση στο Σίδνεϋ για να φύγει ο Μόρισον

Τζακάρτα

Θα μπορούσε να είναι στιγμή ανακούφισης για τον ισπανικό καπιταλισμό. Από την περασμένη βδομάδα έχει κυβέρνηση - έστω και με σχετική πλειοψηφία- για πρώτη φορά από τον Ιούνιο του 2018 όταν κατέρρευσε η δεξιά κυβέρνηση του Ραχόι. Όμως δεν επικρατεί ούτε η παραμικρή δόση ηρεμίας, η πολιτική κρίση εκτραχύνεται.

Η κυβέρνηση επίσημα είναι μια συμμαχία του σοσιαλδημοκρατικού PSOE και του συνασπισμού Ποδέμος-Ενωμένη Αριστερά. Ο Σάντσεθ ορκίστηκε πρωθυπουργός και ο Ιγκλέσιας του Ποδέμος είναι ένας από τους αντιπροέδρους της κυβέρνησης. Ο επικεφαλής της Ενωμένης Αριστεράς, Αλμπέρτο Γκαρθόν, παίρνει το υπουργείο Καταναλωτή και παρουσιάζεται σαν ο πρώτος κομμουνιστής υπουργός στην Ισπανία μετά τη νίκη του Φράνκο το 1939. Η Αριστερά μπαίνει στην κυβέρνηση, έχοντας αποδεχθεί ότι ο Σάντσεθ θα είναι ο απόλυτος κυρίαρχος του παιχνιδιού. Η μοιρασιά έγινε στη βάση των Υπουργείων. Σε κανένα Υπουργείο δεν θα υπάρχει η παραμικρή συνύπαρξη PSOE και Αριστεράς, ώστε κανένας να μην ασκεί κριτική στα πεδία του άλλου. Στην οικονομία ο Σάντσεθ έστειλε καθαρό μήνυμα ότι ο νεοφιλελευθερισμός παραμένει αναμφισβήτητος. Η Αριστερά ορκίστηκε στο βασιλιά και στο Σύνταγμα του '78, αγκαλιάζοντας τους υπουργούς που μέχρι πρόσφατα αποκαλούσε "Κάστα".

Αυτή είναι η μία πλευρά της πραγματικότητας. Η άλλη έχει να κάνει με τη Δεξιά και κομμάτια του κράτους που βάζουν όλο και

ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Εύθραυστη κατάσταση, ευκαιρίες για το κίνημα

πιο ανοιχτά στην άκρη τους όρκους στη δημοκρατία και θυμούνται τις πραξικοπηματικές τους καταβολές. Τα αφεντικά δεν εμπιστεύονται τη συμμαχία με την Αριστερά. Οι ενώσεις των καπιταλιστών δηλώνουν εχθρικές προς τον τρόπο με τον οποίο σχηματίστηκε η κυβέρνηση και προειδοποιούν για "κρίση".

Όμως, η Δεξιά ξεπερνάει και αυτά τα όρια. Η ηγεσία του Λαϊκού Κόμματος έφτασε σε σημείο να πει πως το PSOE και η νέα κυβέρνηση βρίσκονται εκτός συνταγματικού τόξου. Συντονισμένη η Δεξιά προχώρησε ακόμη και σε προσπάθεια αποστασίας στο εσωτερικό του PSOE. Οι δικαστές δεν έχουν πάψει να προκαλούν κρίσεις επιχειρώντας να καταρρεύσει ο σχηματισμός κυβέρνησης. Αποφάσισαν να καθαίρουν τον Τόρα (τον πρωθυπουργό της Καταλωνίας) από βουλευτή, ώστε να ανατραπεί και από πρωθυπουργός. Δηλώνουν ότι δεν θα αναγνωρίσουν την καινούργια Γενική Εισαγγελέα που διορίζει ο Σάντσεθ και άλλα τέτοια μικρά μεγάλα πραξικοπήματα.

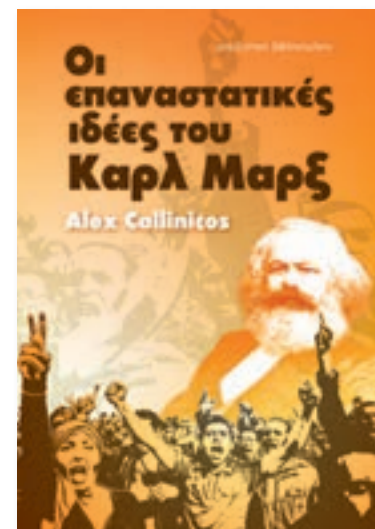
Στην καρδιά αυτού του πανικού βρίσκεται το καταλανικό ζήτημα. Η καινούργια κυβέρνηση αναγκάστηκε να στηριχθεί στην αποχή της "Καταλανικής Αριστεράς" (ERC). Η Δεξιά καταγγέλλει

εξάρτηση από τους εχθρούς του κράτους, αυτούς που θέλουν να διασπάσουν την πατρίδα. Συγκρίνουν την κυβέρνηση με την ΕΤΑ (τη βασκική ένοπλη οργάνωση) και δηλώνουν ότι θα κάνουν το παν για να αποτύχει και να πέσει. Ο Σάντσεθ αποδέχθηκε να δημιουργηθεί διμερής επιτροπή για διάλογο στο καταλανικό χωρίς ταμπού. Η Δεξιά φοβάται ότι θίγεται το άβατο του συστήματος που κληροδότησε ο Φρανκισμός - ουρλιάζει για τον κίνδυνο νέου δημοψηφίσματος στην Καταλωνία, ότι απειλείται το στέμμα.

Το αποτέλεσμα είναι μια πολύ εύθραυστη κατάσταση. Τα αφεντικά από τη μία μεριά πίεζαν για μεγάλο συνασπισμό, αλλά στην πράξη έχει προκληθεί η μεγαλύτερη ρήξη μεταξύ PSOE και δεξιάς αντιπολίτευσης που δεν δίνει περιθώρια για συγκλίσεις. Η Δεξιά ουρλιάζει γιατί είναι απομονωμένη και εκλογικά αλλά και πολιτικά, πλέον βρίσκεται σφιχταγκιασμένη με τους φασίστες του Βοξ. Είναι ευκαιρία για τους αγώνες να βγουν επιθετικά στο προσκήνιο απέναντι σε μια κυβέρνηση που κόντρα σε αυτές τις δεξιές προκλήσεις, αυτοπροβάλλει τη σοβαρότητα και την σταθεροποιητική της ικανότητα.

Νίκος Λούντος

Εξοπλίζεστε!

Επαναστατικές
ιδέες από το
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΠΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr